

UFO GERÇEĞİ

NİĞDE-AKSARAY OLAYI

HALÛK EGEMEN SARIKAYA

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

UFO GERÇEĞİ

HALÛK EGEMEN SARIKAYA

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

Yayınevi — İstanbul

«Ocak 1982, Evrendeki Zeki Varlıkların memleketimizle 'yakın ilişki' kurma hazırlıklarıyla geçti, denebilir. Bu ilişkinin niteliğini belirlemek üzere etki-tepki prensibine uygun olarak yapılan sondaj araştırmaları başarılı olmuştur. Bu şu anlama gelmektedir: Şuurlu toplumun olay karşısındaki tutumu dikkatli, samimi ve karardır. Toplum olayı normal karşılamakta ve bilimsel çevrelerin (!) açıklamalarını yetersiz, en azından hafif bulmaktadır. Ham hayale gerek yoktur. Basında çıkan yazıların samimiyetini takdir etmek gerekir. Bu durum da olumlu yönden gelişecektir. Evrendeki Zeki Varlıkların hareketlerindeki mana ve maksadı iyi anlayabilmek için Ruhçuluğun geniş bilgi ve yorum gücünden yararlanmak gerekir; bu gerçeği bilen bilir. Bilginin olmadığı yerde fesat ve inkâr vardır. İnsanın kendini inkâr etmesi körlüktür. İşte bu sebeptendir ki, Evrendeki Zeki Varlıkların hareketleri fesada uğramakta, menfi bir tutumla gözler kapanmakta, inkâr ve red ile 'cahilleştirme operasyonuna' devam edilmektedir.»

Ergün ARIKDAL

Ruh ve Madde, No : 265'den

Birinci Baskı : Mart — 1982

Kitap Dizgi : Işık Matbaası

Kitap Baskı : Uğur Matbaası

Cilt Yapımı : Kardeşler Ciltevi

Kapak Baskı : Cenkler Koll. Şti.

© Copyright : Halûk Egemen Sarıkaya, 1982

İÇİNDEKİLER

1. BÖLÜM

UFO OLAYLARI TARİHÇESİ

2. BÖLÜM

1972 - 1982 UFO AKINLARI

3. BÖLÜM

TÜRKİYE ÜZERİNDEKİ UFOLAR

- a — Türkiye Ufo Akını ve Gazete Haberleri
- b — Bilim Araştırma Merkezi ve 1. Araştırması
- c — Bilim Araştırma Merkezi ve 2. Araştırması
- d — Niğde-Aksaray Ufo İnişleri Kayıtları
- e — Diğer Gözlemler ve Orijinal Resimler
- f — Ege ve Marmara Denizlerindeki Manyetik Alanlar
- g — Prof. Melih Koçer : Uzaylılar ve Ufolar

EK — BÖLÜM

UFOLARIN GENEL ETKİLERİ

- a — Astronomların Gözlemleri ve Mars Anıtları
- b — Avustralya'da Sürekli Ufo Olayı Gözlemi
- c — Ufoların Işık Sinyalleri ve Hareketleri
- d — Polaroid Kamera ile Ufo Resmi Çekilmesi
- e — Ufo Olayı ve Televizyonları Etkilemesi
- f — Ufoların Fizik Etkileri ve İniş İzleri
- g — Ufo Olaylarındaki Gizemli Patlamalar
- h — Ufo Olayları ve Kitle Halusinasyonu Sorunu
- k — Ufoların Tespit Edilen Bazı Özellikleri
- l — Ufoların Geldikleri Yerler ve Uzay Üsleri
- m — Himaye Faaliyeti ve Etherik Uzay Kenti
- n — ABD Başkanı Carter'm Uzaylılara Mesajı
- o — BM'den Uzaylılara Gönderilen Mesaj
- p — Uzaylılar ve Araçları Hakkında Genel Bilgiler

Uçan Daireler son yıllarda yeryüzünün her yanında çok yoğun bir faaliyet halindedirler. Onların giderek daha belirgin şekilde ve kütleli gözlemlere yol açacak tarzda ortaya çıkışlarının çok önemli bir anlamı ve amacı vardır. Bu anlam ve amacın insanlık tarafından idrâk edilmesi, çok büyük felâketlerin önlenmesi bakımından çok önemlidir. Uzaylılar, dünya insanlığının kendi elleriyle yol açtığı kritik bazı durumlara dikkatleri çekmek istemektedirler. Nükleer patlamaların yol açabileceği ve tüm yeryüzünü bir anda saracak olan depremler dizisi, ihtimal kapsamı içine girmiştir. Bir dünya savaşı her an mümkün görülmektedir. Yeryüzünün astronomik dengesi değişmektedir ve buna karşı beşeriyet hazırlıksızdır. Yeryüzünde akıl almaz bir adaletsizlik hüküm sürmektedir ve bu durum büyük bir İlâhî gazaba yol açmak üzeredir. Buna benzer daha pek çok karmaşık sorunun çözülmesi bir yana, durum çok daha içinden çıkılmaz bir hal aldığı için, Uzaylılar yardım ellerini uzatmaya hazır olduklarını belirtmektedirler ve çok bir zaman geçmeden yeryüzüne genel bir inişin ön hazırlıklarını da bu arada kendilerini kademeli bir şekilde göstererek yapmaktadırlar. Bu iniş olayları bütün insanların gözleri önünde olacaktır ve dünya insanlığı şu ucsuz bucaksız Kâinat içerisinde yalnız olmadığını ister istemez görecektir. Gazetelere yansıyan Uçan Daire olaylarının yanı sıra, yansımayan daha binlerce olay özellikle ülkemizde olmaktadır ve bunlar giderek çoğalacaktır. Uzaylı dostlarımızı, yüksek bilgi ve anlayışa daima açık olan halkımızın dostça karşılayacaklarına inanıyoruz.

Niğde - Aksaray'daki Uçan Daireleri, mahalli basından ve diğer gazetelerden öğrendiğimize göre, başta Niğde Valisi ve Alay Komutanı olmak üzere, N. Aksaray Kaymakamı, Garnizon Komutanı, Emniyet Amiri ve daha pek çok resmî görevli erkân gözlemlemiş ve kabûl etmişlerdir. Bunun saklanacak ve gizlenecek yanı yoktur. Önümüzdeki aylarda yeni yeni Ufo akınları oluşacaktır ve bu durum, Uzaylıların muhtemelen Türkiye'de yapacakları bir ilk iniş zamanına değin giderek artacaktır.

Ufo Olayları Tarihçesi

«Ufolar, anlayışımızın ötesindeki bir gücü kullanmaktadırlar. Öteki gezegenlerdeki insanların yerçekimini kontrol etme seviyesine varmadıklarını kim söyleyebilir ki?»

General L. Chassin

NATO Hava Savunma Koordinatörü

Uluslararası deyiimiyle Ufolar ya da halk arasında anıldığı adıyla uçan daireler, acaba ilk olarak ne zaman görülmüşlerdir? Bu, cevaplandırılması imkânsız olan bir sorudur. Çünkü, dünya göklerinde uçan disklerin, puroların, üçgen ve yıldız biçiminde, vb. objelerin görülmesine dair kayıtların tarihi kadim Mısırlılar'ın dönemine kadar dayanmaktadır. Ezoterik enformasyonlarda ise, uçan dairelere ilişkin bilgiler, bilinen tarih öncesi Mu ve Atlantis devrelerini de kapsar. Ancak, çağımızın Ufolojik tarihinin geçen yüzyılın sonlarında başladığını söyleyebiliriz. Bunun için bir başlangıç tarihi vermek gerekirse, Ufolojiyle aynı Yüce Amaca yönelik olarak Yukarısı tarafından tesis edilen Spiritoloji'nin başlangıç tarihi olarak kabul edilen 1848 yılından tam elli yıl sonrasını, 1896 - 7 yıllarını belirtebiliriz. 1896 - 7 yıllarında, A.B.D. üzerinde, o zamanın tabiriyle esrarengiz 'hava gemileri' akınına tanık olunmuştu (Bkz: Şekil — 1). Puro biçimindeki bu uçan gemiler, 1897 yılının Mart ayında California, Sacramento üzerinde, Nisan başlarında Kansas City ve aynı ayın ortalarında da Chicago semalarında görülmüş, son olarak da 20 Nisan gecesi, kırmızı, yeşil, mavi ve beyaz ışıklar saçarak, Virginia, Sisterville üzerinden geçmişti. Tahmini uzunluğu, yaklaşık 60 m. kadardı. Ne ilginçtir ki, 1890'lı yıllarda, *Türkiye Gizemleri* kitabımızda bahsedildiği üzere, İstanbul, Göztepe çayırına da bir Ufo inmiş ve geniş bir halk kitlesi tarafından görülmüştü. Esrarengiz uçan gemilerin akını, 20'nci Yüzyıl'da

da devam etti. 1909 yılının Mart, Nisan ve Mayıs aylarında İngiltere göklerinde (Bkz: Şekil — 2a), aynı yılın ikinci yarısında da Yeni Zelanda üzerinde görülen bu Ufolar'dan İngiltere'de gözlemlenenini hakkında, Carl Grove şu bilgiyi vermektedir: «1909 yılında görülen hava gemisi, siyah renkte, puro biçiminde, yaklaşık 30 m. uzunluğundaki parlak bir 'projektör ışığı' taşıyan, kolaylıkla çeşitli manevralar yapabilen bir objeydi. 1897'de görülen hava gemileri gibi, bunları da davranış biçimlerinden ötürü, günümüz Ufo fenomenleriyle rahatlıkla bağdaştırabiliriz...» Bu arada, 1908 yılının Haziran ayında Rusya, Sibirya'nın Tunguska bölgesi üzerinde patlayan, silindir biçimindeki objenin oluşturduğu etkiler hâlâ daha tartışılmakta, Sovyet bilim adamları tarafından araştırma konusu yapılmaktadır (Bkz: Şekil — 2 b). Daha sonra, 1'nci Dünya Savaşı sırasında, 1917 yılında, Portekiz'de ünlü Fatima Olayı meydana geldi. Başından sonuna kadar Ufolarla tezahürlerle dolu olan Fatima Olayı, 13 Ekim günü, tam 70.000 kişinin gözleri önünde cereyan eden bir Ufo 'gösterisi'yle noktalandı.

Bu kez 2'nci Dünya Savaşı sırasında Ufoların tekrar ortaya çıktıklarını ve 'hayalet savaşçılar' adıyla anıldıklarını görüyoruz. Hem İttifak, hem de Mihver güçleri, hayalet savaşçıların karşı tarafın gizli bir silahı olduğu kanısındaydılar, ve onlara ateş açmışlardı. Savaşın akabinde İsveç semalarında gözlemlenmeye başlayan Ufolara ise, 'hayalet roketler' denildi. Yıl 1946'ydı, atom bombası kullanılabilecek bir yıl olmuştu. Bu durum, Uzaylıların dünya üzerinde artık etkili ve yaygın bir şekilde ortaya çıkmalarına sebep olacaktı. Ve 24 Haziran 1947 tarihinde Rainier Dağı civarında özel uçağıyla uçarken, saatte yaklaşık 1700 km'lik bir hızla belirli bir düzen içerisinde uçan 9 parlak obje gören Kenneth Arnold'un bu gözlemi hakkında basın-yayın organlarına yaptığı açıklamayla birlikte, Ufo olayı da uluslararası bir seviyede gözler önüne serilmiş ve güncelleşmiş oldu. (Bkz: Şekil — 2 c) Bu tarihten sonra, artık dünyanın birçok yerinden çeşitli Ufo gözlem haberleri duyulmaya başlandı. Böylece, bir yandan Ufo feno-

menleri iyice yoğunlaşırken, öte yandan da dünya insanların bu konuya karşı oldukça duyarlı bir hale geldiklerini görüyoruz. Arnold, Ufoları tarif ederken bu objelerin 'uçan çay tabaklarına' (flying saucers) benzediğini söyleyince, o tarihten itibaren mahiyeti meçhul uçan objeler de basında ve halk arasında bu adla anılmaya başlanmıştı. Ülkemizde de bu tabir 'uçan daireler' şeklini alarak günlük lisana dahil oldu. Ancak, 1960'lı yıllarda, şekilleri çok çeşitli olabilen bu objelere, daire ya da tabak gibi sınırlandırıcı bir adla anılmaları yanlış görülerek, bilimsel bir yaklaşımla, İngilizce'de 'Mahiyeti Meçhul Uçan Objeler' anlamına gelen 'Unidentified Flying Objects' sözünün baş harfleri alınmak suretiyle UFO denildi.

Sözkonusu gözlemiyle tüm dünyada büyük yankılar uyardırılmış olan Arnold'un kendisi de bu olaydan oldukça etkilendi. Başından geçenleri kaleme almasının yanı sıra, o tarihlerde kendisi gibi Ufo gözlemi yapmış daha başka kişileri de tespit ederek, Ufo olayını araştırmaya başladı. Bu şahıslardan biri de, Arnold'dan üç gün önce, 21 Temmuz günü, Tacoma'daki Maury Adası açıklarında bir balıkçı teknesinde ilginç bir Ufo fenomenine tanık olan Harold Dahl'dı. Dahl'ın anlattığına göre, iş arkadaşlarıyla birlikte tekneyle açıldıktan bir süre sonra, hilâl biçiminde, metalik görünüşte altı objenin uçarak üzerlerine doğru geldiğini ve az ötede havada asılı kaldığını görmüşlerdi. Objelerden denize bazı metalik parçalar düşmüş ve hatta birkaç tanesi de tekneye isabet etmişti. (Bkz: Şekil — 2 d). Arnold'un gözleminden hemen sonra da 28 Haziran'da Nevada'daki Mead Gölü üzerinde uçan bir F-51 uçağına bir süre uçan daireler refakat etmiş, ertesi gün New Mexico'daki White Sands askerî bölgesi üzerinden disk biçiminde bir obje geçmiş, 4 Temmuz günü Oregon, Portland semalarında beliren Ufolar, polisler de dahil, geniş bir halk kitlesi tarafından izlenmiş, ve 8 Temmuz tarihinde Muroc askerî üssü üzerinde, küre biçiminde mahiyeti meçhul objeler görülmüştü.

1948 yılının 7 Ocak günü, saat 14.45'de, Kentucky'deki Godman Hava Üssü personeli, güney yönünde bulutlar ara-

sında parlak bir objenin mevcudiyetini tespit etti. Akabinde, objenin yolunu kesmek ve mahiyetini belirlemek amacıyla üç adet F-51 uçağı havalandı. Operasyonlarında başarısız kalan pilotlardan ikisi yere inmek zorunda kaldı, ancak Mantell adındaki üçüncü havacı (Bkz: Resim — 1), objeye yaklaşmakta olduğunu bildirerek uçuşa devam etti. Yerdekiler, zaman zaman bulutların arasında açılan gediklerden objeyi gözlemlemeye çalışırken, Yüzbaşı Mantell'den yeni bir haber gelmişti: «*Objeyi gördüm, metalik görünüşte ve devasa bir cesameti var.*» (Bkz: Şekil — 2e). Birkaç dakika sonra, Mantell, objenin tırmanmaya başladığını ve yanına yaklaşmaya çalışacağını bildirdi. Beş dakika sonra da objenin saatte yaklaşık 580 km'lik bir hız yaptığını söyleyen Mantell'den en son haber alındığında saat 15.15'ti. Mantell'den artık hiçbir ses çıkmayınca, aramaya koyulan ekip, kısa bir süre sonra Mantell'in uçağının parçalarıyla cesedini buldu. Klâsik Ufo vakalarının arasına giren bu olayda, Mantell'in trajik ölümüne, kovaladığı Ufoya aşırı derecede yaklaşmış olmasının yol açtığı apaçıktı. Nitekim, Uzaylılar, daha sonraki yıllarda verdikleri tebliğde, Mantell'in uçağının, Ufonun manyetik alanına çarpması sonucunda parçalandığını açıklamışlardır.

1950'li yılların Ufolojik açıdan özelliği, bu dönemde, Ufo-
ların mürettebatı arasında yer alan Uzaylılarla açık temas-
lar kuran ve 'temasçı' denilen kişilerin ortaya çıkmasıdır. Elektronik mühendisi ve araştırmacısı Dr. Daniel Fry, 4 Tem-
muz 1950 akşamı New Mexico'da Las Cruces yakınlarına Ufoyla iniş yapan, Alan adındaki bir uzaylıyla karşılıklı görüşmüş;
1952 yılı Ocak ayında, özel pilot George Van Tassel, Los Angeles yakınlarındaki Giant Rock'ta irtibat kurduğu Uzaylı-
lardan talimat ve mesajlar almaya başlamış; 23 Mayıs 1952 günü, Lockheed görevlilerinden Orfeo Angelucci, arabasının üzerinde uçan 'gözlem diskleri' vasıtasıyla Uzaylılarla görüş-
müş; temasçıların belki de en ünlüsü olan George Adamski, 20 Kasım 1952 tarihinde, California'daki Mojave Çölü'ne iniş yapan bir Venüs Ufosunun içinden çıkan Venüslü ile yakın temasta bulunmuş (Bkz: Şekil — 2 f), daha sonra 1953 yılı Şu-

bat ve Nisan aylarında iki kez Ufoya bindirilmiş, Venüs ve Satürn Anagemilerine götürülmüştü. Ayrıca, bir diğer tanınmış temasçı olan Howard Menger de 1956'da Uzaylılarla birçok defalar açık irtibatlar kurmuş ve birkaç kez Ufoya alınarak dolaştırılmıştı. Ancak, Menger'ın Uzaylılarla temasları çok önceki tarihlere kadar gider. Bu arada, Dr. Fry, Adamski ve Menger, çeşitli Ufo fotoğraf ve filmleri de çekmişlerdi.

1947 - 1952 yılları arasında tespit edilen Ufo gözlem sayısı sadece A.B.D.'nde 2200 gibi yüksek bir rakama ulaştı ve 1952 yılında, bu gidişatın zirve noktasını belirleyen bir dönem yaşandı. Bu yılın en ilginç iki Ufolojik olayı, kuşkusuz, Kore Savaşına katılan A.B.D. Hava ve Kara Kuvvetleri'nin Şubat ve Eylül aylarında Kore üzerinde '*uçan disklerin*' mevcudiyetini tespit etmesi, ve 20 Temmuz sabahı ile 26 Temmuz gecesi Başkan Truman'ın bulunduğu Beyaz Saray üzerinden toplam 65 adet uçan dairenin geçmiş olmasıdır (Bkz: Şekil — 4 a). Radarla da tespit edilen bu Ufoların uçuş hızı, saatte 10.000 km'yi buluyordu. A.B.D. dışında, özellikle Kolombiya, Venezüella, Brezilya, Yeni Zelanda, Japonya ve İtalya'dan çeşitli Ufo gözlem haberleri duyuluyordu. Sonra, 1953 yılı başlarında, Los Angeles kenti sokaklarında Venüslülerin dolaştıkları görüldü! Anlaşıldığına göre, çeşitli kişilerle açık temas kuran ve kendilerinin Venüslü olduklarını açıklayarak, bunu da kendilerine özgü metodlarla kanıtlayan bu Uzaylı dostlar, muhtemelen dünya halkının direkt bir irtibat için henüz hazır olmadığını tespit ederek, bu girişimlerini kısa bir süre sonra sona erdirmek zorunda kalmışlardı.

1950'li yıllarda Ufo gözlem ve temaslarının yoğun bir şekilde artmasına paralel olarak, A.B.D.'nin çeşitli seviyeden resmî kurum ve görevlilerinin Ufo gerçeğini örtbas etme çabasına giriştikleri ve eldeki birçok önemli belgeyi hasıraltı ettikleri görüldü. Dahası, çeşitli sebeplerden ötürü yere çakılan bazı uçan daireler ile içlerindeki Uzaylı Varlıkları ele geçiren A.B.D. yetkilileri, bu kanıtları büyük bir titizlikle dünya kamuoyundan saklamaya çalıştılar ve bu karanlık faaliyetlerinde ne yazık ki o dönemde bir dereceye kadar da

başarılı oldular. Ancak, o zamanlar bu örtbas etme çabalarına yakından tanık olmuş bazı eski görevliler, görevlerinden ayrıldıktan sonra, 'kapalı kapılar ardındaki gerçeği' açıklayarak birçok şeyi aydınlığa çıkarmışlardı (Bkz: Şema — 1).

1952 yılı Ufo gözlemleri özellikle A.B.D. üzerinde konsantre olurken bu yoğunluğun 1954 yılında İngiltere ve Güney Amerika'ya kaydığını, ve aynı yılda Afrika kıtası ile Hindistan'ın da Ufolar tarafından oldukça sık ziyaret edildiğini görüyoruz. 1954'te, Amerika'da, 1952 Beyaz Saray Ufo uçuşlarını dahi gölgede bırakan müthiş bir olay oldu. 16 Nisan 1954'te, California'daki BSRF derneğinin kurucusu ve o zamanki yöneticisi olan Meade Layne, Gerald Light adındaki bir arkadaşından son derece ilginç bir mektup aldı. Light, bu mektupta, California'nın çöllük bölgesinde yer alan Muroe Kuru Gölü'ne yaptığı seyahati ve oradaki Edwards Hava Üssü'ne konmuş olan uçan dairelerin gözlenmesi olayını anlatıyordu. Aralarında Başkan Eisenhower'ın de bulunduğu en yüksek seviyeden düzinelerce kişi, uçaklarla Edwards Hava Üssü'ne götürülmüş, son derece sıkı güvenlik tedbirleri altında Ufoları görmeleri sağlanmıştı. Ufolar, hava üssünde haftalarca kalmıştı. 5 ay sonra, Uzaylılar, bu kez tüm Batı Bloku'nu etkileyecek şekilde ortaya çıktılar: 19 Eylül günü, NATO'ya bağlı ülkelerin katıldığı Büyük Yelken harekâtı sırasında, bir Ufo uzun süre gemilerin üzerinde dolaştı, hattâ Home Fleet'e ait bir Globster Meteor uçağını kovaladı (Bkz: Şekil — 3).

50'li yıllarda A.B.D.'nde, Mantell olayına benzeyen iki Ufo vakası daha meydana gelmiştir: 23 Kasım 1953 günü, A.B.D. - Kanada sınırında, Superior Gölü üzerinde mahiyeti bilinmeyen bir objenin mevcudiyeti rapor edildiğinde, Ufoya daha yakından bakmak üzere Michigan'daki Kinross Hava Kuvvetleri Üssü'nden bir adet F-89 jet uçağı havalandı. Uçak, Teğmen Felix Moncla'nın kontrolündeydi ve Teğmen R. Wilson da Ufoyu radarla izleyecekti. Yerdeki radar ekibi ise, gelişmeleri ekranında tespit ediyordu. Ekip elemanları, jetin, Superior Gölü üzerinde 250 km. kadar yol alarak Ufoya yaklaş-

makta olduğunu gördüler. Aradaki mesafe hızla kapanıyordu ki, birden, jet ile Ufoyu radar ekranı üzerinde belirleyen lekeler, birleşiverdiler! Ortaya çıkan tek büyük leke, birkaç dakika süreyle ekran üzerinde göründükten sonra aniden kayboldu. Monela'yla radyo irtibatı kesilmişti. Ne uçak, ne de pilotlar bir daha hiç bulunamadılar.

29 Haziran 1954 günü, Kaptan Pilot James Howard'ın ve yönetmekte olduğu BOAC Havayollarının *Centaurus* uçağının mürettebatı ile yolcularının, New York, Idlewild'den Labrador'a doğru yol alırken gördükleri Ufo, ne bir disk ne de elips biçimindeydi. Sürekli şekil değiştiren bir objeydi bu! Howard, ilk önce, uçağın iskele tarafında, bulutlardaki bir aralıktan, metalik görünüşteki devasa bir objenin ortaya çıktığını görmüştü. Bu Anagemiye altı küçük Öncü-Ufo refakat ediyordu. Howard, gözlemine sürdürdükçe gözlerine inanamaz oldu: Dev obje sürekli olarak şekil değiştiriyordu, sırayla, delta kanadı, telefon ahizesi ve armut benzeri biçimlere bürünmüştü. Objeye, bir bütün olarak, uçmakta olan bir arı oğulunu hatırlatıyordu; *Centaurus*'tan 6 km. kadar ötedeydi ve bu mesafeyi devamlı olarak koruyordu. Akabinde, yer kontrol, durumu tespit ettiklerini ve olayın mahiyetini araştırmak üzere bir adet Sabre savaş uçağı havalandırdıklarını bildirdi. Howard, birkaç dakika sonra Sabre'nin pilotuyla temas kurdu, ve radar operatörünün, ekranında hem *Centaurus*'u hem de Ufoyu tespit ettiğini öğrendi. İşte o anda, hiç beklenmeyen bir şey oldu: Altı küçük obje, tek bir sıra halinde dizilerek, Anagemiye doğru ilerlediler ve sanki Anageminin uç kısmıyla birleşerek, teker teker ortadan kayboldular. Arkasından, Anageminin cesameti giderek küçülmeye başlamıştı. Tam Sabre'nin pilotu Ufonun yukarısında uçmaya başladığında, Ufo da sönen bir televizyon görüntüsü gibi radar ekranından kayboluverdi.

1 Temmuz 1954 sabahı, Labrador, Gooze Körfezi üzerinde uçmakta olan bir İngiliz uçağı, büyük ve siyah renkte bir Anagemi ve altı küçük Öncü-Ufo tarafından 130 km. kadar takip edilmişti. Aynı gün, öğle vakti, New York Eyaleti'ndeki

Griffis Hava Kuvvetleri Üssü radar ekranlarında bir Ufo tespit edildi. Bölgede herhangi bir uçak olup olmadığına dair mutlak kontrol yapıldıktan sonra, iki kişilik bir F-94 jet uçağı havalandırıldı. Yer kontrol, jeti Ufonun bulunduğu noktaya doğru yöneltirken, uçaktaki radar operatörü de kendi ekranında Ufonun sinyalini almaya başlamıştı. O sırada pilot, Ufoyu gördü: 1000 - 2000 metre kadar yukarısında, parlak, disk biçiminde bir obje vardı. Ufonun yolunu kesmek üzere hızla yükselmeye başlayan pilot, birden, Ufoya aşırı bir süratle yaklaştığını farketmişti: Çünkü Ufo, hareketsiz bir halde, havada asılı duruyordu! O anda uçağın motoru durdu, ve pilot kabininin ısısı dayanılmaz bir dereceye kadar çıktı! Pilotun duyduğu sıcaklık, *«insanın yüzüne doğru tutulan bir kaynak şalumosundan gelen sıcak hava»*ya benziyordu. Radar operatörünü de uyaran pilot derhal otomatik fırlatma düğmesine bastı. Pilot, Ufoya son bir kez göz attığında, devasa bir dairevî obje görmüştü. Hem pilot, hem de radar operatörü, açılan paraşütleri sayesinde sağsalim yere inmişlerdi ama, bir sokağa düşen uçak ikisi çocuk dört kişinin ölümüne yol açmıştı.

1956 yılında, birçok ülkeden gönderilen yüzlerce gözlem raporu, Ufo konusuyla ilgili çalışmalar yapan merkezlere adeta yağmaya başladı. Dünyanın hemen her yanında Ufo olaylarındaki bu artış 1957'de zirveye ulaştı, ve 1958'de de oldukça yüksek bir miktara varan tanık raporları, 1959 yılında nedense hatırı sayılır bir düşüş gösterdi.

Sovyetler'de de, ilginç Ufo fenomenlerine tanık olanlar giderek kabarık bir rakam oluşturuyor, ancak Sovyet yetkililerinin o dönemde Ufo gerçeğini inkâr etmelerinden ötürü bu gözlemler gizli tutuluyordu. Daha sonraki yıllarda, Sovyet Ufolojisinin önderliğini üstlenen Prof. Felix Ziegel'in yaptığı açıklamalar sayesinde bu gözlemler de Ufo araştırmacılarının dosyalarındaki yerlerini buldular. 1957 yılında cereyan eden ve artık klâsikleşmiş olan Ufo vakalarından biri de, Brezilya'da yaşayan Antonio Villas Boas'ın başından geçmiştir. Yarı Kızılderili, yarı Portekiz asıllı bir melez olan Boas,

Uzaylılar'ın ilgisini çekmiş olacak ki, 5 Ekim gecesi tarlada traktör sürerken, bir Ufonun mürettebatı tarafından az ileride yere konmuş olan Ufoya götürülmüş, ve bir süre Ufoda alıkonarak bazı testlere, uygulamalara tâbi tutulmuştu. Sonunda, Boas'ın uysal davranışını sanki ödüllendirmek isteyen Uzaylılar, kendisine Ufo'nun içini gezdirmişler ve yakından incelemesine izin vermişler, akabinde de serbest bırakmışlardı.

1958 yılının 17 Nisan günü gazetelerde, İskandinavya üzerinden geçen Ufolarla ilgili olarak ilginç bir haber çıktı: Danimarka'da uçan daire filoları görüldü. Radar ekranlarında gayet net olarak görülen uçan dairelere yaklaşmak kabil olmadı. Uçan dairelerden mürekkep bir filo, Güney Danimarka Hava Kuvvetlerine ait jet uçakları tarafından görülmüştür. Jet uçaklarının üs komutanlığından bildirildiğine göre, tahminen 10 uçan daireden ibaret olan filo, radar ekranlarında net olarak görülmüş ve hareketleri takip edilmiştir. Aynı gece 15 uçan daireden ibaret diğer bir filo da iki hat nizamında geçmiştir. Sarı, kırmızı ve mor ışıklı uçan daireler, yuvarlak olarak gayet iyi görülebilmiş ve 2 dakika sonra çok çabuk irtifa alarak bulutların arasında kaybolmuşlardır. Skrydstrup hava grubu kumandanı Albay H. C. Petersen basın mensuplarına şunları söylemiştir: *«Son günlerde bilhassa bizim muntıkada uçan dairelerin görüldüğü bir gerçektir. Yer radarlarımızın açık olarak takip ettiği uçan daireleri, pilotlarımız havada gayet net olarak görmüşlerdir. Bilhassa bir filo kumandanımız, bir uçan daireye epey yaklaşmış ve temas etmek istemişse de, uçan daire, büyük bir süratle yükselmiş ve kaybolmuştur.»*

Uzaylıların ziyaretlerini seyrekleştirdikleri 1959 yılının Haziran ayında, Yeni Gine, Boinai'de Anglikan mezhebi misyoneri olarak vazife gören Rahip William Gill, ilginç ve etkili bir yakın gözlem yapmak fırsatı buldu. Misyonerliğin üzerine yaklaşan ve Gill'in tahminine göre yaklaşık 150 metrelik bir yükseklikte asılı kalan bir uçan dairenin üzerinde, objenin kendisi gibi parıl parıl parıldayan üç 'kişi' belirmiş ve

sanki belirli bir faaliyette bulunuyormuşçasına sürekli olarak hareket halinde oldukları görülmüştü. Ertesi gece gene aynı yerde görülen Ufonun üzerinde bu kez dört 'kişi' ortaya çıkmış, bunlardan birinin objenin kenarına gelerek kendilerini seyrettiğini gören Gill, gayri ihtiyarî, kolunu yukarıya kaldırarak elini sallamıştı. Gill ve yanındakiler, şaşkınlık içerisinde, Ufonun üzerindeki varlığın da aynı hareketi yaptığını görmüşlerdi. Bu selamlaşmalara, Gill'in beraberindekiler ile Ufonun üzerindeki öteki varlıklar da katılmış, sanki Uzaylılarla beşerler arası dostluğu resmeden bir tablo ortaya çıkmıştı (Bkz: Şekil — 4 b).

60'lı yıllarda, Çin hariç dünyanın her yanında çeşitli Ufo gözlemleri ve fenomenleri bütün yoğunluğuyla sürüp gitti. Ufo araştırmaları bilimsel bir formasyona sokularak, Ufo konusunu tüm yönleriyle inceleyen bu bilime Ufoloji, araştırmacılarına da Ufolog denildi. A.B.D.'de astronomi profesörü Dr. J. Allen Hynek (Bkz: Resim — 2), Fransa'da astrofizikçi Dr. Jacques Vallée, İngiltere'de yazar ve Clancerty kontu Brinsley le Poer Trench, Almanya'da Karl L. Veit, ve İspanya'da Sr. Antonio Ribera, toplumda saygın bir yeri olan ve uluslararası platformda ün yapmış Ufologlar olarak yoğun araştırmalarını sürdürdüler. Bu dönemin bir özelliği de, A.B.D. ile Sovyetler'in yoğun bir 'uzay yarışı'na girmeleriydi. 1969 yılında Amerikalı Astronotların Ay'a ayak basmasıyla sonuçlanan bu yarış sırasında uzaya çıkan astronot ve kozmonotlar, yolculukları sırasında uzayda mahiyeti meçhul uçan objeler, yani Ufolar gördüler, bunların çok miktarda fotoğraf ve filmlerini çektiler. A.B.D. Başkanı Kennedy, öldürülmesinden bir gün önce, 21 Eylül 1963'te, Texas'taki Brooks Hava Üssü'nde uzay programı hakkında şunları söylüyordu: *«Bu ulus, şapkasını, uzay duvarının öte yanına fırlatmıştır ve bunu takip etmekten başka seçeneğimiz yok. Zorluklar her neyse, üstelerinden gelinmelidir. Tehlikeler her neyse, bunlara karşı önlem alınmalıdır... Tüm Amerikalıların yardım ve desteğiyle, emniyet içerisinde ve hızla bu duvarın üzerine tırmanacağız ve o zaman, öteki yanda bulunan*

tiim harikalar ile hazineleri keşfe çıkacağız.» Gezegенimizi, bilim ve din alanlarındaki bağnaz anlayış ve tutumlar sayesinde karanlık içerisinde bırakmaya çalışan şer güçlerinin faaliyetlerine uzay programıyla beşeriyeti Kozmos'a açmak suretiyle ağır bir darbe indiren Kennedy, bu atılımını hayatıyla ödemiş, ve Kennedy'den sonra şer güçleri A.B.D.'de kontrolü artık iyice ele geçirmişlerdir.

1961 yılının 20 Eylül sabahı, Barney ve Betty Hill çifti, Kanada sınırından Portsmouth'daki evlerine uzanan karayolu üzerinde arabayla yol alırlarken, saat 02.30'da gökyüzünde parlak ve büyük bir obje gördüler. Dürbünle baktıklarında, bunun, yanında çift sıra halinde pencerelerin dizili olduğu, çeşitli renklere bürünen devasa bir Anagemi olduğunu farkettiler. Az sonra Anagemi'den ayrılan iki kırmızı, yuvarlak ışık, arabalarının az ilerisine indi. Ufoları yakından izlemek isteyen Barney, arabayı durdurarak dışarıya çıkmıştı ki, Ufo mürettebatının hipnotize ettiği Hill çifti, kendilerini kaybettiler. Kendilerine geldiklerinde, tekrar arabalarında yol aldıklarını gördüler. Ne varki, arada geçen üç saatlik bir sürede ne yaptıklarını hatırlamıyorlardı. Dr. Benjamin Simon'un, ipnoz altında, bu üç saatlik süreye ilişkin olarak hafızalarını tekrar kazandırması üzerine, Hill çifti başlarından geçen olayı en sonunda hatırlayabildiler. Anlaşıldığına göre, kısa boylu, çekik gözlü Uzaylılar tarafından hipnotize edildikten sonra, Ufoya taşınmışlardı. Sonra, doktor görünümündeki bir Uzaylı, üzerlerinde tıbbi testler yapmıştı. Betty, testler tamamlandıktan sonra çevreyle ilgilenmeye başlamış ve mürettebatın lideri olan varlıkla konuşmuştu. İşte bu görüşme sırasında, uzaylının kendisine gösterdiği üç boyutlu bir uzay haritası Betty Hill'e son derece ilginç gelmişti. Betty ipnoz altında olayı anlatırken, bu haritayı da ayrıntılı olarak çizdi. Uzaylının yaptığı açıklamaya göre, haritadaki nokta ve daireleri birleştiren çizgilerden kalın olanı ticaret yollarını, çift hatlar arada sırada yolculuk yaptıkları yolları, ve kesik çizgiler ise keşif gezilerinde izlenen yolları gösteriyordu. Bu ilginç harita, Betty'nin sonradan zihninde canlandırdığı şekliyle Bn.

Marjorie Fish'in dikkatini çekmiş, ve Bn. Fish, uzun bir çalışmadan sonra, haritadaki gök cisimlerinin yerlerini üç boyutlu olarak tespit edebilmiştir. Buna göre, Hill çiftini Ufolarına alan Uzaylılar'ın, Reticule Takımıyıldızı'nın 1 ve 2 no'lu yıldızlarından gelmiş olmaları sözkonusudur (Bkz: Şekil — 4 c). Hill olayından başka, 1960'lı yılların önemli Ufolojik fenomenleri arasında şunları sayabiliriz:

— Binbaşı Robert White, 17 Temmuz 1962'de, X-15 yüksek irtifa roket uçağı ile 90 km'lik bir yüksekliğe tırmanırken, büyük bir objenin saatte yaklaşık 6400 km'lik bir hızla yanından geçerek uzaklaştığını gördü.

— 1962 yılında Arjantin'in her yanında yoğun bir Ufo akını görüldü. Bu akın sırasında, 22 Aralık günü saat 02.15'te Buenos Aires yakınlarındaki Ezezia Uluslararası Havalimanı'na inen bir Ufo, ana uçak yollarından birinin üzerine kondu. Kontrol kulesinden yaklaşık 2 km. öteye konan Ufo, bir süre sonra bir Pan American DC 8 yolcu uçağının gelmesiyle birlikte havalanarak hızla uzaklaşmıştı.

— Astronot Gordon Cooper, 16 Mayıs 1963'te, Dünya'nın çevresinde onbeşinci turunu atarken, Avustralya üzerinde, parlak, yeşil bir objenin uzay aracına yaklaştığını gördü. Obje, yerdekiler tarafından da gözlemlenmişti. Daha önce de belirttiğimiz gibi, birçok astronot ve kozmonot bu türden çok sayıda gözlem yapmışlardır.

— Polis memuru Lonnie Zamora, New Mexico, Socorro'da 24 Nisan 1964 günü vazife icabı önündeki bir arabayı kovalarken, bir gürültüyle birlikte, güney-batı yönünden yaklaşan parlak bir obje gördü. Zamora arabasında kovalamacayı sürdürürken, yumurta biçiminde, üzerinde kırmızı renkte ilginç bir amblem bulunan obje, güney yönünde dikine yere konmuş, ve içinden de beyaz tulumlar giymiş iki 'kişi' çıkmıştı. Ufolog J. Vallée, altında yatay bir çizgi bulunan dikey bir ok'tan oluşan Socorro ambleminin, ortaçağın Arap astrologları tarafından Venüs'ü belirlemek için kullanılan işarete çok benzediğini ileri sürmüştü (Bkz: Şekil — 4 d).

— 1965 yılında, İngiltere'deki küçük bir kasaba olan Warminster, bir dizi Ufo gözleminin odak noktası haline geldi.

— 23 Ağustos 1966 tarihinde, İstanbul Kandilli Gözlemevi'ndeki aynalı teleskoptan Güneş'i izlemekte olan görevliler Güneş'le Dünya arasından geçen ve biri uzun, diğeri yuvarlak olan iki Ufo gözlemler ve ikincisinin fotoğrafını çektiler.

— 1967 yılı Mart ayında, Küba adasına güneydoğu yönünden yaklaşmakta olan, parlak, metalik görünüşte, küre biçiminde bir Ufo, Küba hava sahasına girer girmez Küba Hava Savunma Başkanlığı, objenin yok edilmesi için emir verdi. Akabinde iki MIG-21 uçağı havalandı. Uçuş komutanı radarının Ufo üzerinde kenetlendiğini ve füzelerinin ateşlemeye hazır olduğunu bildirdikten birkaç saniye sonra, içinde bulunduğu jet infilak etti. İkinci uçaktaki pilot, komutanın uçağından herhangi bir alev ya da duman çıkmadığını, MIG-21'in dezentegre olduğunu bildiriyordu. Kübalı radar operatörleri, Ufonun hızla ivme kazanarak, 30 km'nin üzerine tırmandığını tespit ettiler. Ufo, daha sonra, Güney Amerika'ya doğru yönelerek radar ekranından kaybolmuştu.

— 1 Haziran 1967 günü, İspanya, Madrid yakınındaki San Jose de Valderas'ta, UMMO gezegeninden gelen ve altında, üç dikey ve bunları ortadan kesen bir de yatay çizgiden oluşan büyük bir amblem bulunan bir uçan dairenin çok net bir dizi fotoğrafı çekildi.

Amerika'daki Atmosferik Fizik Enstitüsü'nün kıdemli fizikçilerinden ve Arizona Üniversitesi, Meteoroloji Bölümü profesörlerinden Dr. James E. McDonald, 1967 Haziranı'nda, Birleşmiş Milletler Dış Uzay İşleri Grubu'nda yaptığı bir konuşmada aynen şu sözleri söylüyordu :

«Değişik hipotezleri yeterince bilimsel bir şekilde müतालâ ederek edindiğim şu andaki görüşüme göre, Ufo fenomenlerini açıklayacak en muhtemel hipotez, Ufoların, dünya-dışı kökenli olan bir tür gözlem ve araştırma araçları olduklarıdır. Bunun, şu anda, sadece bir hipotez olarak müतालâ edilebileceğini vurguluyorum; ve tabi, bu hipotezin karşısında da

birçok aşikâr bilimsel önyargı yer almaktadır. Ayrıca, şunu da vurguluyorum ki, Ufo fenomenlerinin, günümüzün bilimsel ve teknolojik bilgisi açısından tamamiyle şaşırtıcı ve açıklanamaz olarak tanımlayabileceğim sayısız veçhesi vardır. Ayrıca şunu da belirtmek isterim ki, bu objelerin dünya-dışı kökenli olmamaları halinde, mütalâa edilmesi gerekecek olan öteki hipotezler, alışılmışın çok daha dışında ve belki de tüm beşeriyet için çok daha büyük bir bilimsel önemi haiz olacaklardır. Dolayısıyla, Ufo fenomenleri için en sonunda ne gibi bir açıklamanın geçerli olacağı konusunu bir yana bırakırsak, şu andaki bilimsel ihmâl ve alaycı tavır, yerini bilimsel ilgiye ve yoğun bir araştırmaya bırakmalıdır. Dış Uzay İşleri Grubu'na tavsiyem, bu probleme dünya çapında dikkat çekmenin imkân dahilinde olan tüm yollarını aramalarıdır.»

Dr. McDonald, bir ay sonra, Washington'daki Amerikan Gazete Editörleri Derneği'nin yıllık toplantısında yaptığı bir konuşmada ise özetle şöyle söylüyordu: «Yüzlerce önemli Ufo raporu üzerinde yaptığım yoğun analizler ve önemli vakaların baş tanıkları ile yaptığım kişisel görüşmeler, Ufo probleminin büyük bir bilimsel önemi haiz olduğu sonucuna varmama yol açmış bulunuyor. Ufo problemi, yirmi yıl süresince resmî görevlilerce çarpık bir biçimde değerlendirilerek 'saçma bir problem' diye nitelendirilmiştir ki, buna asla lâayık değildir; aksine, Ufo problemi, sadece Amerika'da değil de dünyanın her yanında, birinci dereceden önemi haiz ciddi bir problem olarak, bilimin, basının ve halkın dikkatini çekmeye hak kazanmıştır. Bu problemin, garip bir tavırla, gözlerden nasıl uzak tutulduğunu ve gözden nasıl düşürüldüğünü biliyoruz. Konunun sistemli bir şekilde yanlış yorumlanmasının baş sorumluluğu, A.B.D. Hava Kuvvetleri'nin [Ufo gerçeğini reddeden] Bluebook Projesi'dir. İlk elden edindiğim bilgilere dayanarak söyleyebilirim ki, bu proje, oldukça yüzeysel ve kifayetsiz bir tarzda yürütülmüştür... Ufo probleminin Kongre tarafından geniş kapsamlı olarak araştırılması çoktan gerekirdi. Böyle bir araştırmada, Hava Kuvvetleri'nin resmî mercileri dışındaki kişiler, potansiyel olarak muazzam bir bilim-

sel önemi haiz olan bir problemin yirmi yılı aşkın bir süre boyunca nasıl alaycı bir yaklaşımla ve yanlış yorumlarla örtbas edildiğinin insanı şaşırtan öyküsünü kayıtlara geçirebilirler...»

1969 Eylül ayı sonlarında Ankara semalarında ısrarla dolaşan bir Ufonun mahiyetini belirlemek üzere Eskişehir ve Ankara'dan jetler havalanmıştı. Ancak, 12 kilometreye kadar tırmanan pilotlar, herhangi bir sonuç elde edemeden dönmüşler ve, «*Bu cisme erişmek için 12 km. daha gerekiyordu,*» demişlerdi. Tanıkların ifadelerine göre, Ufo, huni biçiminde parlak bir objeydi. 1 Ekim 1969 tarihli gazetelerde bu olay ayrıntılı olarak şöyle anlatılıyordu: Ankara semalarının davetsiz misafiri heyecan uyandırdı. Meçhul cismi yakalamak için jetler uçuruldu. Şehrimiz semalarına dadanan meçhul cisim, Ankara'daki meteoroloji ilgililerini, Hava Kuvvetleri mensuplarını ve bir kısım halkı, geçen Cumartesi gününden beri meraktan meraka sürüklemektedir. Meteoroloji Genel Müdürü Ümran Çölaşan bu cismin 'Başka dünyalardan gelmiş olabileceğini ve içinde meselâ Merihliler'in bulunabileceğini' ifade etmiştir. Gerek Çölaşan, gerek öteki yetkililer, Ankara semalarındaki cismin bir meteoroloji balonu olmadığından emin bulunduklarını söylemişlerdir. Ankara semalarındaki cisim ilk olarak 24 Eylül Çarşamba günü sabah saat 5 sularında görülmüştür. Bir vatandaş, telefonla meteoroloji yetkililerini ikaz etmiş ve bu cismin ne olduğunu sormuştur. Ancak meteoroloji yetkilileri o saniyeye kadar mevcudiyetinden haberdar olmadıkları cismi tespit edinceye kadar cisim kaybolmuştur. Gökyüzündeki meçhul cisim ikinci defa, 27 Eylül Cumartesi günü akşam üzeri Ankara'nın batısında denecek bir istikamette görülmüştür. Meteoroloji yetkilileri bu defa cismi müşahede etmişler, fakat mahiyeti hakkında bir sonuca varamamışlardır. O gün Eskişehir'deki meteoroloji istasyonu ile yapılan görüşmede, cismin orada da müşahade edildiği ortaya çıkmıştır. Keza o gün Eskişehir'deki hava üssünden kalkan jet uçaklarının 35 bin feet (takriben 12 km.) yükseğe çıkarak bu cisme yaklaşmak istedikleri,

fakat uçağın tavan noktaya varması sebebiyle, geri dönmek zorunda kaldıkları bildirilmiştir. Cismin mahiyeti hakkında keşif yapmak isteyen pilotlar, «*Bu cisme erişebilmek için daha 35 bin feet kadar çıkmak gerekiyordu,*» demişlerdir. Ankara semalarında Cumartesi akşam üzeri görülen cismin şekli ise, bazılarına göre uzunca bir topaca benzemektedir. Bundan, Eskişehir’de görülenle Ankara’dan müşahade edilenin aynı olduğu kanaatine varılmıştır. Hürriyet Foto Muhabiri Cengiz Kapkın tarafından çekilen fotoğraflar da, Eskişehir’de yapılan müşahedeleri teyid etmiştir. Hürriyet ve Yeni Gazete fotoğraf servisi, Pazartesi günü de cismin fotoğrafını çekmeye muvaffak olmuş, böylece Cumartesi günü görülenle Pazartesi günü görülen cisimlerin birbirine çok benzediği tespit edilmiştir (Bkz: Resim — 3). Öte yandan, Ankara çevresindeki Mürted Hava Üssü’ne mensup uçaklar da, meçhul cismin mahiyetini tespit için Pazartesi günü havalandırılmışlardır. Üs Komutanı Tuğgeneral Ercüment Gökaydın, bu uçuşlardan birine bizzat katılmış, fakat takriben 50 bin feet yükseklikte olduğu sanılan cisme yaklaşmanın mümkün olmadığını anlayınca 40 bin feet’ten geri dönmüştür.

[1959’larda, Diyarbakır, 3. H.K.’nin de üzerinde ve akşama doğru, güçlü ışıklar çıkaran bir obje belirmişti. Bir kaç saat aynı yerde duran ışıklı objeyi incelemek üzere, Tuğgeneral Suat Eraybar bir jetle havalanıp objeye yaklaşmak istemişse de, jetin üst tavan sınırına ulaşması sonucu tekrar iniş yapmış ve kendisi, objenin bir o kadar daha yukarıda olduğunu belirtmişti. Orada bulunan Halûk Egemen’in anne ve babası objeyi güçlü bir dürbünle izlemişlerdi ve her ikisi de objenin, ışıklar içerisindeki kütlesinin bir armuda benzediğini tespit etmişlerdi ki bu şekil, standart bir Ufo tipine örnektir. Üstteki tanımda da objenin bir topaca benzetildiğine dikkat ediniz.]

Meteoroloji Genel Müdürü Ümran Çölaşan Ankara’ya dadanan ışıklı cismin ne olduğu hakkında kesin bir ifade kullanmaya imkân olmadığını söylemiştir. Bununla beraber Çölaşan, Hürriyet Foto Servisi tarafından çekilen fotoğrafı, uz-

manlarla birlikte inceledikten sonra şunları söylemiştir: «Görülen cismin rasat balonu olmadığından eminiz. Askerî makamların da bunun mahiyetini çözmek için uğraşmaları göstermektedir ki, bu bizim askerî birliklerimiz tarafından bırakılmış bir balon da değildir. Bunun yabancı memleketlerde yeni denenen bir cihaz olması ihtimal dışı değildir. Şimdilik gizli tutulması mümkün böyle bir cihazın mahiyetini çözmek gerçekten kolay değildir. Bununla beraber, görülen cismin başka dünyalardan, meselâ Merih'ten gelmiş olmasını ihtimal dışı saymıyorum. Gerçi uçan dairelerin görüldüğünü iddia edenlerin varlığı bilinmektedir. Bunların sözlerini tekzip eden de yoktur. Bizzat müşahede etmedikçe inanması zor olmakla beraber, uçan daireler yahut uçan puroların bir hayal olduğunu söylemek de mümkün değildir. Nasıl biz artık Ay'a gitmişsek, Ankara semalarında görülen cisimle yahut da uçan daire ve uçan purolarla başka dünyalardaki mahlûkların da dünyamızı müşahede etmeye gelmiş olması mümkündür. Biz kendi medenî seviyemize bakarak hükümler vermekteyiz. İhtimal onlar bizden binlerce yıl ileride bir medeniyet seviyesine sahip haldeler ve bizim henüz çözmeyi hayal dahi edemediğimiz problemleri çözmüş durumdadılar. Sizin fotoğraf servisinizce çekilen fotoğraf da bu düşünceleri tekzip eder gibi değildir. Çünkü fotoğrafın üst tarafında, yuvarlak kısımların üç adet olması ve birinin arkada bulunması akla yatkındır. Bu üç yuvarlak içinde başka dünyaların insanların bulunması, bizce ihtimal dışı değildir. Bu cisim Ankara semalarında ilk defa görülmektedir. Türkiye'deki Amerikan tesislerinden de bir balon bırakılmadığı bildirilmektedir. Keza, gökyüzüne fırlatılmış sunî peyklerin hiçbirisiyle bu cismin ilgisi olmadığı bellidir. İşte bu sebeple, Ankara semalarında görülen cismin başka dünyalara ait olması ihtimali vardır.»

1960'lı yılların sonuna yaklaşırken, Apollo 12'nin Ay yolculuğu sırasında, 14 Kasım 1969 günü, Avrupa'nın her yanındaki gözlemcilerinden, uzay aracının yanısıra seyreden ve bir nabız gibi yanıp sönen iki Ufo gözlemlenmişti. Ertesi gün, Apollo 12 astronotları Pete Conrad, Dick Gordon ve Allan

Bean, gerçekten de 200.000 km. kadar ötede iki Ufo gördüklerini Houston'a bildirdiler.

1970'li yılların en önemli iki olayı ise, kuşkusuz, Spektra adlı dünya-dışı uzay gemisinin Dr. Andrija Puharich ve Uri Geller ile temas kurması, son derece önemli Mesajlar vermesi, ve Ufo konusunun hem çeşitli hükümetlerce hem de uluslararası düzeyde ele alınmasıydı (Bkz: Şekil — 4 e). Spektra olayı, Bilim Araştırma Merkezi'nin *Spektra ve Uri Geller* adlı kitabında ayrıntılı olarak anlatıldığından, burada tekrarlamak gereksiz olacaktır. Ayrıca, daha sonra A.B.D. Başkanı seçilen Jimmy Carter da 1973 yılında, on dakikalık bir süre boyunca, gökyüzünde akrobatik gösteri yapan bir Ufoyu izlemişti. Ve Carter, 1976'daki seçim kampanyası sırasında bu gözlemini kamuoyuna açıklayarak, seçildiği takdirde Ufo konusu üzerindeki perdeyi kaldıracağına söz vermişti. Ama ne yazık ki, şer güçleri bunu da engellediler, ve Carter bu konuda elle tutulur herhangi bir sonuca varmadan başkanlık süresini tamamladı.

Hükümetler düzeyindeki çalışmalara gelince, 1977 yılında Fransız hükümeti dahilinde resmî bir Ufo araştırma grubu kurulduğunu görüyoruz. GEPAN (Groupe d'Etudes Des Phénomènes Aérospatiaux Non-Identifiés) adındaki bu kuruluşun başına, Dr. Claude Poher getirilmişti. GEPAN, 1977 yılı süresince, Dr. Poher'in Ufo fenomenine ilişkin olarak yaptığı istatistikî etüdleri inceledi. 1978'de de çalışmalarını, gerçek gözlemleri kapsayacak şekilde genişletti. Fransız ulusal polis gücünü oluşturan Jandarma Kuvvetleri'nin Ufo vakalarıyla ilgili raporları doğrudan GEPAN'a gönderilmeye başlandı. GEPAN dahilinde, '*hızlı müdahale*', '*fizikî izler*' ve '*radar alarmı*' adları altında üç özel grup oluşturuldu. 1978 yılının ilk yarısında 11 önemli Ufo olayı incelendi. Fransadaki bu olumlu gelişmeler daha önceki yıllara dayanıyordu. Jandarma Kuvvetleri'nin, 1954'e kadar '*uçan daireler*', 1954 - 1960 döneminde ise '*ışıklı gök araçları*' sıfatıyla nitelendirdiği Ufolara ait raporları Gizlilik damgası taşıyordu. 1961'den itibaren ise, Ufo raporlarının herhangi bir sınıflandırmaya sokul-

madığını görüyoruz. 1970'li yıllarda bu raporların toplandığı dosyalar giderek kabarmaya başlamıştı (Bkz: Resim — 4). Fransız Televizyonu'nun 1'nci kanalı olan T.F. 1 görevlilerinden, yazar J.C. Bourret, Ufolarla ilgili bir kitap hazırlarken, 27 Şubat 1976 tarihinde, sözkonusu Ufo dosyalarını incelemek için Jandarma Genel Müdürlüğünden izin istemişti. Jandarma Genel Müdürü J. Cochard, kendisine gönderdiği, 10 Mart 1976 tarihli cevabî mektubunda, tanıkların isim ve adreslerinin saklı tutulması şartıyla bu incelemeleri yapabileceğini açıklıyordu (Bkz: Resim — 5). Fransa'daki bu açık görüşlü yaklaşım, bir yıl sonra GEPAN'ın teşkiline yol açacaktı.

Ve 27 Kasım 1978 tarihinde, New York'taki Birleşmiş Milletler Genel Merkezi'nin 4 no'lu Konferans Odası'nda, 147 Üye Devlet'in Birleşmiş Milletler Özel Politika Komitesi'ni oluşturan delegelerinin, Ufo fenomeniyle ilgili bir toplantı için biraraya geldikleri görüldü (Bkz: Resim — 6). Karayip Adaları'ndaki Grenada Devleti'nin önerisi üzerine düzenlenen bu konferansın açılışını, Grenada temsilcileri yapmıştı. Sabahki bölümde, önce davetli konuşmacılar, Dr. Hynek, Dr. Vallée ve Yarbay Coyne söz almış, arkasından da kısa bir dökümanter Ufo filmi gösterilmişti. Akşamki bölümde, astronot Gordon Cooper'ın kendi gelemediği için gönderdiği bir mektup okundu (Bkz: Resim — 7). Arkasından da Stanton Friedman konuştu. Amaç, B.M. dahilinde Ufo araştırmalarının hem desteklenmesi, hem de bizzat yürütülmesinin sağlanmasıydı. Cooper, sözkonusu mektubunda, kendisinin yaptığı bir Ufo gözlemini de açıklamıştı: «Ayrıca, 1951 yılında, iki gün süreyle, değişik cesamette birçok Ufonun, savaş uçakları düzeninde, doğu - batı yönünde Avrupa üzerinden geçişini gözlemledim. Birleşmiş Milletler bu projeyi gerçekleştirmeye ve Ufo konusuna saygınlık kazandırmaya karar verdiği takdirde, daha başka ehliyetli kişiler de ortaya çıkıp, yardımcı olabilir ve enformasyon sağlayabilirler...»

Sonuç olarak, Birleşmiş Milletler'deki Ufo görüşmeleri, kuruluş bünyesinde Ufo araştırmaları yapılması için gerekli olan fon sağlanamadığından, belirli bir noktadan öteye gide-

memişti. Ancak, B.M. Üyelerinin dikkatleri Ufo konusuna çekilmiş, ve dünya çapındaki Ufo araştırmalarının 30 yıllık tarihinde bir dönüm noktası yaşanmış oluyordu.

B.M. Ufo toplantılarının yapıldığı dönemde, Ufo araştırmacıları, bir yandan da, bulgularını akademik çevrelere sunma fırsatını bulmuşlardı: 28 Ağustos 1978 günü, Kanada'nın Toronto kentinde Amerikan Psikoloji Kuruluşu'na düzenlenen «*Ufo Deneyimlerinin İnceleniminde Hipnotik Prosedürlerin Kullanılması*» konulu seminerde altı ayrı rapor okundu. Ayrıca, 4 - 8 Eylül arasında San Francisco'da yapılan, Amerikan Sosyoloji Kuruluşu yıllık toplantısı sırasında, bilim adamlarının Ufo araştırmalarına karşı takındıkları tavır konusunda bir rapor sunuldu.

18 Ocak 1979 günü, Clancarty Kontu olan ünlü Ufolog ve uluslararası Ufo Grubu Contact'ın fahrî başkanı Brinsley le Poer Trench (Bkz: Resim — 8), İngiliz Parlementosu'ndaki Lordlar Kamarası'nın gündemine, tartışılmak üzere Ufo konusunu getirmişti. Ufoların Lordlar Kamarası'nda ilk kez tartışıldığını belirten Clancarty Kontu, Lordlar'ın dikkatini, dünyanın her yanında Ufo gözlem ve yere iniş vakalarının gide-rek artışına çekmiş, ve Ufo konusunun hükûmet dahilinde etüd edilmesinin gerekliliği üzerinde durmuştu. Ufoloji tarihinden çeşitli gözlem örnekleri veren Clancarty Kontu, A.B.D. ile Sovyetler Birliği'nde Ufo sorununu inceleyecek resmî bir kuruluşun bulunmayışından söz ederek, GEPAN'ın Fransa'daki faaliyetini övmüştü. Son olarak, Lordlar Kamarası'nda da bir Ufo Etüd Grubu'nun kurulması temennisinde bulunarak, konuşmasını şu cümleyle noktalamıştı: «*Uzaylıların yarın bu ülkeye kitleler halinde inmeye karar verdiklerini bir düşünün, halkımızı hazırlayamadığımız için, bu ülkede rahatlıkla panik olabilir!*» Lordlar, Brinsley Le Poer Trench'in bu son derece önemli önerisini uzun uzun görüşmüşler, ancak bağlayıcı nitelikte olan herhangi bir karara varamamışlardı, ama bu Ufo Etüd Grubu daha sonra faaliyete geçecekti. Bu arada, Lord Rankeillour da, İngiltere dahilinde yapılan her gözlemin ve tanık olunan her Ufo inişinin, «*Polis, Kraliyet Hava Kuvvetleri, radar yetkilileri ve İngiliz Ufo Araştır-*

macıları ile işbirliği halinde» çalışacak bir hükûmet bürosunca, incelenmesini önermişti.

Bir hafta sonra, daha alt seviyeden de olsa, A.B.D.'nde de hükûmet düzeyinde Ufo araştırmalarını teşvik edici bir girişimde bulunuldu. 25 Ocak günü, Missisipi Eyaleti Temsilcileri Meclisi, A.B.D. Kongresi ile Başkanı'na, UFO gözlemleri fenomeninin tam olarak incelenmesi amacıyla Senato'ya yetki vermeleri ve Amerikan halkını bu inceleme sonucunda ortaya çıkacak tüm gerçeklerden haberdar etmeleri için çağrıda bulunan bir önerge hazırladı. Ayrıca, önergeye, Başkan Carter'a, seçilmesi halinde Ufo fenomeniyle ilgili tüm enformasyonu ve gerçekleri Amerikan halkına açıklayacağına dair verdiği sözü hatırlatan bir madde de eklenmişti.

70'li yıllarda, ayrıca, 1948 Mantell ve 1967 Küba olayları gibi, çeşitli ülkelerin askerî hava araçları, askerî personeli ve askerî üsleri ile Ufolar arasında, sonuçlarına dikkat edilmesi gereken birçok karşılaşmalar ve sürtüşmeler cereyan etmiştir. Bu vakaların, Ufo araştırma merkezlerince tespit edilebilmiş olanlarından en önemlileri aşağıda anlatılmaktadır.

A.B.D.'ndeki 1973 Ufo dalgası sırasında, 18 Ekim günü, Hava Kuvvetleri'nden Binbaşı Coyne yönetimindeki bir askerî helikopter, Columbus'tan Cleveland'a dönüşte, saat 23.05' te 750 metrelik bir yükseklikte uçarken, doğu yönünde bir kırmızı ışık görülmüştü. Helikopter personelinin Çavuş Yamacsek, objenin aynı yükseklikte büyük bir hızla uçarak üzerlerine doğru geldiğini bildirdi. Binbaşı Coyne, çarpışmayı önlemek üzere helikopteri derhal inişe geçirdi. Ancak, kırmızı ışıklı obje de aynı hızla alçalmaya başlamıştı. Coyne, iniş hızını arttırmasına rağmen, objenin doğrudan üzerlerine geldiğini ve çarpışmalarına ramak kaldığını gördü. Coyne, artık yapılacak hiç bir şeyin kalmadığını anlayarak, personele, çarpışacaklarını ve tedbir almalarını bildirdi. Ne var ki, herhangi bir sadme hissetmediler. Bir an için gözlerini kapayan Coyne, Çavuş Healey'in, «Şuna bakın!» diye bağırmasıyla kendine geldi, ve metalik görünüşte 15-20 m. uzunluğunda bir Ufonun helikopterin önünde yol aldığını hayretler içeri-

sinde gördü. Ufonun ucundan çıkan yeşil renkte konik bir ışın, birden pilot kabinini yemyeşil bir hale getirmişti; helikopterin manyetik pusulası sürekli dönüyor, radyolar çalışmıyordu (Bkz: Şekil — 5). En ilginç, o anda altimetreye bakan Coyne 900 m.'lik bir yükseklikte olduklarını ve dakikada 300 m.'lik bir tırmanış yaptıklarını farketti. Halbuki, aracı az önce dakikada 600 m.'lik bir inişe geçirmiş ve ondan sonra da kontrol cihazlarından hiç birine elini sürmemişti. Nitekim, gösterge hâlâ daha dakikada 600 metrelik bir iniş göstermesine rağmen, helikopter dakikada 300 metrelik tırmanışa devam ediyordu! Ufonun, helikopterin işleyiş prensiplerini hiçe sayarak, onu yukarıya doğru çektiği apaçıktı. 1150 metrede bir sadme hissettiler ve Ufonun yavaşça batıya doğru kaydığını gördüler. Helikopter artık inişe geçmiş, ve Ufo da giderek hızını arttırıp uzaklaşmıştı. Objenin gözden kaybolmasıyla birlikte, radyoları da çalışmaya başlamıştı. Coyne, bu olayı, 1978 yılında Birleşmiş Milletler'deki Ufo kongresinde anlatacaktı (Bkz: Resim — 8 a).

Bir yıl sonra Güney Kore'de meydana gelen Ufo olayı ise, Coyne'nin helikopterini mecburi inişten ve muhtemel bir faciadan kurtaran Uzaylılar'ın, kendilerine karşı herhangi bir tecavüzkâr harekette bulunulduğunda bunu affetmeyeceklerini gösteren bariz bir ihtar niteliği taşıması bakımından son derece ilginçtir. 1974 Sonbaharında Güney Kore'nin Binn kıyılarında, yoğun bir sisin yavaş yavaş kalktığı bir sabah. Kıyıda üslenmiş olan Amerikan Hava Savunma Topçusu, hergünkü gibi, muhtemel Kuzey Kore saldırılarına karşı hazır durumdaydı. Her rampada üç tane Hawk füzesi her an atılmaya hazır bir halde bekletilmekteydi. Saat 10.00 sıralarında üssün radar cihazı bir sinyal verdi. Açık denizden Binn kıyı hattı savunma sistemine doğru hızla bir obje yaklaşmaktaydı. 650 metrede, nöbetçiler, sözkonusu objenin devasa külesini çıplak gözle seçtiler: Yumurta biçiminde, metalik görünüşte, parlak bir objeydi. Tahminen 90 metre uzunluğunda, 9 metre yüksekliğindeydi. Çevresinde, nabız gibi atan kırmızı ve yeşil ışıklar dönüyordu. Obje, görülmesinden hemen

sonra, birden havada asılı kaldı. Ne herhangi bir dünya aracına benziyordu, ne de üzerinde kimliğini belirleyecek bir işaret vardı. Ne yazık ki, üssün komutanı, acele bir kararla objenin derhal yok edilmesini emretti: Füzeleler hazırды; D Bataryasının komutanı ilk Hawk füzesinin ateşlenmesi için emir verdi. Ateşlenen füze rampadan ayrılmıştı. İşte, o anda, olayı izleyen tüm personelin gözleri önünde, birdenbire objeden neşrolan şiddetli bir beyaz ışık füzeyi ve fırlatma rampasını göz açıp kapayıncaya kadar aynen bir oyuncak gibi eritiverdi. Arkasından arı vızıltısına benzer bir ses çıkaran Ufo, olağandışı bir hızla Binn'den ayrıldı ve radar ekranından kayboldu.

İspanya, Madrid'de çıkan ABC gazetesinin 5.1.1975 günkü sayısında 'Las Bardenas Reales Askeri Bölgesi üzerinde Ufo—Üssün yüksek rütbeli subayları, Hava Kuvvetleri Bölge Yetkilileri'ne açıklamada bulunmak üzere Zaragoza'ya geldiler' başlığı altında şu haber çıkmıştı: 2 Ocak akşamı saat 23.00 sıralarında, ateş menzili içindeki bir noktaya bir Ufo indi. Bir süre sonra obje havalandı ve gökyüzünde kayboldu... Las Bardenas Üssü'nde 1972 yılında bir hava kazası olmuştu. Yüksek hızda seyreden bir uçak yere çakılmış, fakat uçağın her iki pilotu da paraşütle atlayarak kurtulmuşlardı. Denildiğine göre, uçağın düşüşü sırasında, gökyüzünde tuhaf bir parlak obje görülmüştü. Son olay, Las Bardenas ve Las Cinco Villas yörelerinde konuşulan tek konu haline gelmiştir.

İspanyol Hava Kuvvetleri'nin bu olayı örtbas etmeye çalışmasına rağmen, iki yıl sonra *Personas* adındaki İspanyol dergisine açıklama yapan bir görgü tanığı, o gece Las Bardenas Üssü'nde nöbetteyken, ateş menziline kalan arazi üzerinde tuhaf ışıkların uçmakta olduğuna dair bir haber alınca, yüksek bir yere çıkarak çevreyi dürbünle taradığını ve tersine dönmüş bir kaseye benzeyen bir Ufo gördüğünü ifade ediyordu. Ufo, yarım saat kadar ateş menzili dahilinde kalmış ve saat 23.25 sıralarında havalanarak uçup gitmişti. Havalandıktan sonra, alt kısmından neşrettiği son derece güçlü bir ışıkla da tüm çevreyi aydınlatmıştı.

5 Ekim 1976 tarihli gazetelerde yayımlanan bir haber ise, dikkatleri bu kez komşumuz İran üzerine çekiyordu: Birkaç gün önce, İran semalarında uçan daire görüldüğü, Kahire'de yayımlanan *El-Ahram* gazetesi tarafından bildirilmiştir. Gazete, İran kaynaklarına dayanarak verdiği haberde, uçan dairenin Tahran üzerinde dolaştığının önce radarla tespit edildiğini, daha sonra halk tarafından da görüldüğünü öne sürmüştü. *El-Ahram*, ayrıca, uçan dairenin görülmesi üzerine İran Hava Kuvvetleri'ne ait iki savaş uçağının derhal havalandıklarını ve uçan daireyi izlemeye başladıklarını, ancak, sestten hızlı uçan bu jetlerin radar cihazlarının uçan daire tarafından bozularak işlemez hale getirildiğini de belirtmiştir (Bkz: Şekil — 6).

Kasım 1976'da gene İspanya'da gizemli bir Ufolojik olay meydana gelecekti. 12 Kasım sabahı, Portekiz sınırı yakınında yer alan Talavera la Real'deki İspanyol Hava Kuvvetleri Üssü'nde cereyan eden bu vakanın tanıkları, sabah nöbetini tutmakta olan üç hava eriydi. Askerler, önce, aralıklı öten kuvvetli bir ısıklık sesi duymuşlar, akabinde, belirli bir noktada lokalize olmuş bir '*hortum*' çıkmıştı. Çevreyi tararlarken, er Jose Trejo garip bir hisle arkasına dönmüş ve o anda kordudan donup kalmıştı: Onbeş metre ötedeki bir grup ağacın arasında, yeşil ışıklar saçan, en az üç metre boyunda, insana benzer dev bir yaratık görünüyordu. Başı küçük ve sanki miğfer giymiş gibiydi; kolları uzun, gövdesi çok kalındı; bacakları olup olmadığı belli olmuyordu. Kendisini az çok toparlayan Jose Trejo, elinde hazır duran tüfeğini tam ateşlemeye hazırlanıyordu ki, birden yere yığılıp kalverdi. Trejo'nun yere yuvarlanırken bağırmasıyla birlikte öteki askerler de dönmüş ve gördükleri dev yaratığa doğru derhal ateş açmışlardı. Ve o anda tam ateşin başladığı sırada, varlığın görüntüsünün, aynen giderek soluklaşan bir film imajı gibi kaybolduğuna tanık oldular. Trejo, daha sonra olayı anlatırken şöyle diyordu: «*O varlık sanki niyetimi anlamıştı, çünkü tam elim tetiğe gittiği sırada kaskatı kesildim ve üzerime müthiş bir halsizlik çöktü.*» Bu arada, ateş seslerinden ötürü

tüm üs de alarma geçmişti. Akabinde çevrede yapılan arama sırasında, askerlerin harcamış oldukları 40 - 50 kadar mermiden hiçbirinin kovarı bulunamadı. Üstelik, üssü çevreleyen duvarın, hedef alınan varlığın tam arkasına raslayan bölümünde tek bir kurşun izine dahi rastlanamamıştı! Bu, gerçekten de imkânsız bir şeydi! Olaylar bununla da bitmemiş, Trejo o günden sonra bir süre daha zaman zaman rahatsızlanmış ve geçici körlük nöbetleri geçirmişti.

Milano'da yayımlanan *Grente* dergisinin 19 Kasım 1977 tarihli sayısında, Sardunya Adası'nın güneyinde yer alan Cagliari Elmas Hava Kuvvetleri Üssü üzerinde cereyan eden bir Ufo olayı anlatılmaktaydı. 27 Ekim günü saat 17.35'te, üs üzerinde eğitim uçuşu yapmakta olan üç helikopterden ikisinin mürettebatı, kavuniçi renkte, daire biçiminde, parlak bir obje görmüşler ve beş dakika süreyle gözlemlemişlerdi. Ufo, yerdeki askerî ve sivil kişiler ile Elmas Kontrol Kulesi personeli tarafından da görülmüş ve izlenmişti. Üs Harekât Dairesi Komutanı Albay Giomaria, bir avcı uçağının havalanarak araştırma yapması için emir vermişti. Ne varki, havalanan jetin pilotları herhangi bir sonuç alamamışlardı. Helikopterlerin baş pilotu Binbaşı F. Zoppi, gördükleri parlak dairevî objenin 300 m. kadar yakından uçtuklarını açıklıyordu. Cagliari Elmas Hava Üssü Komutanı Albay Mario D'Angelo ise, Ekim 27 olayını açıklamanın hiç de kolay olmadığını ve o anda bölgede uçuş yapan başka hiçbir hava aracının bulunmadığını kabul etmişti.

Japonya Savunma Bakanlığı Yetkilileri, 17 Ağustos 1978 günü saat 22.30'da Hokkaido Adasındaki Nemuro Radar İstasyonunun ekranlarında, Nemuro Denizi üzerinden kuzey-güneybatı yönünde geçen ve saatte 65 km.'lik bir hızla uçan bir Ufonun tespit edildiğini açıklıyorlardı. 800 - 1500 metre arasındaki bir irtifada seyreden Ufo, Hokkaido'nun doğu ucuna yaklaşmış ve daha sonra Erimo-miaki'deki radarlar tarafından da görülmüştü. Yaklaşık 10 dakika sonra, Çitose Üssü'nden iki adet F4EJ Phantom uçağı havalanmış ve o sırada Nakaşibetsu civarında olan radar hedefine doğru yol al-

maya başlamışlardı. Ancak, ay ışığı altında uçuş yapan pilotlar, kendi radar ekranlarında hedefin hiçbir belirtisine rastlamamışlardı. İki jetin de pilotları elleri boş olarak üsse döndüklerinde, obje, yerdeki ekranlarda hâlâ daha gözük-mekte ve Kuşiro'ya doğru güneye ilerlemekteydi. Yer radar-ları aynı görüntüyü saat 23.23 ve 00.45'de iki kez daha tespit etmişler ve jetler iki kez daha havalanmışlardı. Ancak, jetler yaklaştıklarında objenin görüntüsü ortadan kayboluyordu.

İngiltere'de yayımlanan *Daily Mail* gazetesinin 20 Ocak 1979 tarihli sayısının 3'ncü sayfasında, Washington, D.C. mu-habiri S. Wincester imzasıyla, son derece önemli bir haber çıktı. Pentagon'un uçan daire raporlarına karşı takındığı do-nuk tavır daima aynıydı: «*Böyle bir şey yoktur!*» Ne varki, bunu söylerken bir yandan da yüzlerce gizli gözlem dosyası derlemekteydiler. Ve dün, A.B.D.'nin önde gelen askerî er-kânı, 1975 yılında tam onbeş gün süreyle Ufoların nükleer fü-ze üslerinden çoğunu gözlem altında tuttuklarını kabul et-mek zorunda kaldılar! Geçen yıllarda, Ufo konusunu örtbas etmeye çalışan yetkilileri mahkemeye veren, Arizona, Pheo-nix'teki Ground Saucer Watch (GSW) adlı Ufo araştırma merkezi, en sonunda askerî erkândan resmî Ufo kayıtlarının 900 sayfasını elde etmeyi başarmıştır. Bu kayıtlardan anlaşıldığına göre, uzmanlar, 1975 Kasımı'nın ilk iki haftası boyun-ca nükleer üsler üzerinde cereyan eden Ufo akımını açıklaya-mamışlardır. Birden fazla Minuteman füze filosu ile atom bombası depolama tesislerini barındıran, Maine, Michigan ve Montana'daki üslerin hepsi de, o günlerde Ufolar tarafın-dan ziyaret edilmişlerdi...

Nitekim, Londra'da yayımlanan *Sun* gazetesinin, 3 Ara-lık 1977 tarihli sayısında, GSW'un CIA'yi Ufo konusunu ört-bas ettiği iddiasıyla mahkemeye verdiğine ilişkin olarak şö-y-le bir haber çıkmıştı: Amerikalı bir avukat, CIA'nin Dünya'yı ziyaret eden uçan daireler hakkında bütün bildiklerini açık-laması için dava açmış bulunuyor. Avukat Henry Rothblatt, CIA'nin, 1952'de uçan daire gizemiyle ilgili dosyalar tutmaya başladığından bu yana hayatî gerçekleri sakladığını öne sür-

mektedir. Rothblatt, bu enformasyonun, ulusal güvenliği tehdit edeceği gerekçesiyle kendisine verilmediğini belirtmekte ve, «*halk, hakikati öğrenme hakkına sahiptir,*» demektedir. Rothblatt, bu davayı, Ufo gizemini araştıran GSW kuruluşu adına açmıştır.

The Call

SAN FRANCISCO, SUNDAY MORNING NOVEMBER 22 1896 - 28 PAGES

SAW THE MYSTIC FLYING LIGHT

**Oaklanders Who Believed
an Airship Hovered
Over Them**

**Say That They Saw a Dark
Body Above the
Gleam.**

It Was Headed for San Francisco
and Seemed About to Come
to Earth

OAKLAND OFFICE SAN FRANCISCO CALL
908 BROADWAY Nov. 21.

Şekil — 1 : 1896 yılında San Francisco civarında görülen 'Hava Gemisi'yle ilgili gazete küpürü.

Captain Thomas F. Mantell, the first pilot killed while chasing a UFO (near Fort Knox).

Resim — 1 : Yüzbaşı Thomas F. Mantell. Bir Ufoyu takip ederken ölen ilk pilot (Fort Knox yakınında).

Şekil — 2 : 1908 - 1952 Önemli Ufo Olayları

What to report

Report all airborne and waterborne objects which appear hostile, suspicious, or unidentified. Examples:

1. Guided Missiles

2. Unidentified Flying Objects

3. Submarines

4. Surface warships positively identified as not U. S. or Canadian

5. Aircraft or contrails which appear to be directed against the UNITED STATES, CANADA, their territories or possessions.

Do not report

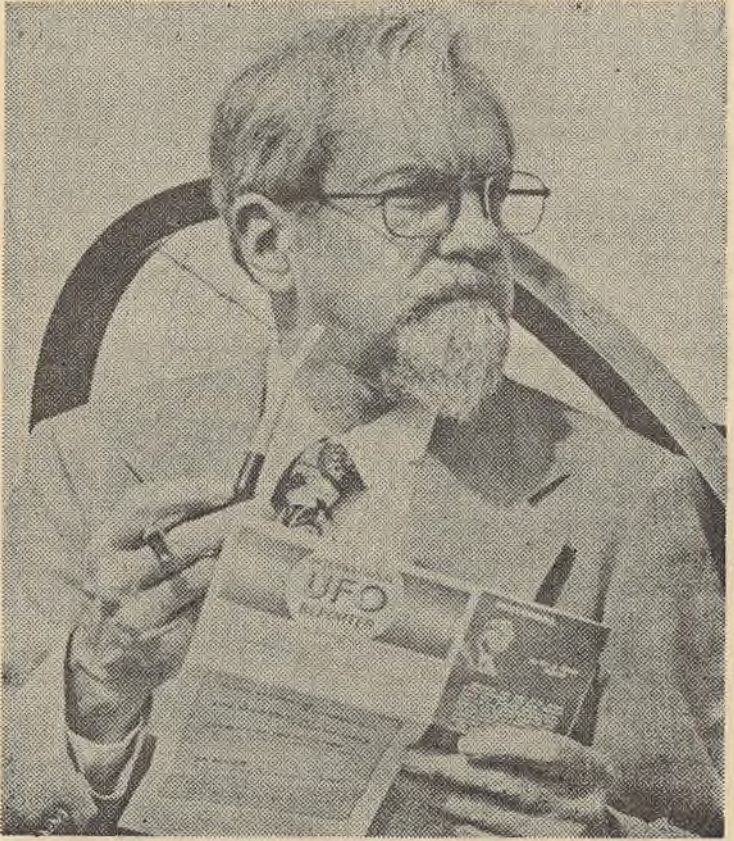
(a) Surface craft or aircraft in normal passage.

(b) Known U. S. or Canadian military ships including submarines.

(c) Known U. S. or Canadian Government ships.

(d) Known U. S. or Canadian Military aircraft.

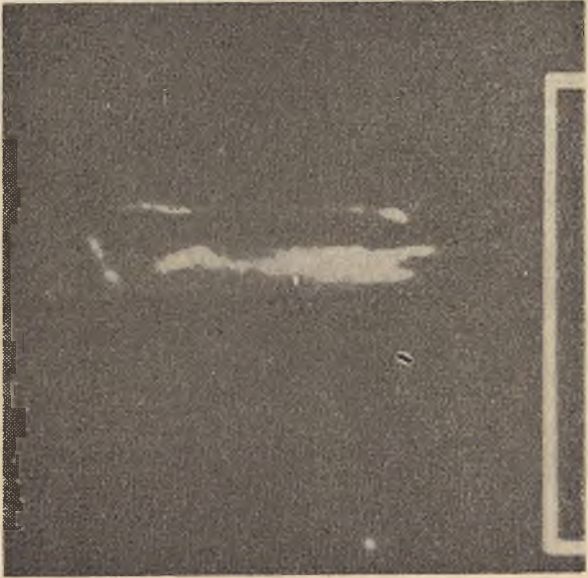
Şema — 1 : A.B.D.'de yayımlanan «Ufos Quarterly» isimli dergide yayımlanan bir Amerikan askerî belgesindeki, Ufoların rapor edilmesine dair bir tâlimat örneği.

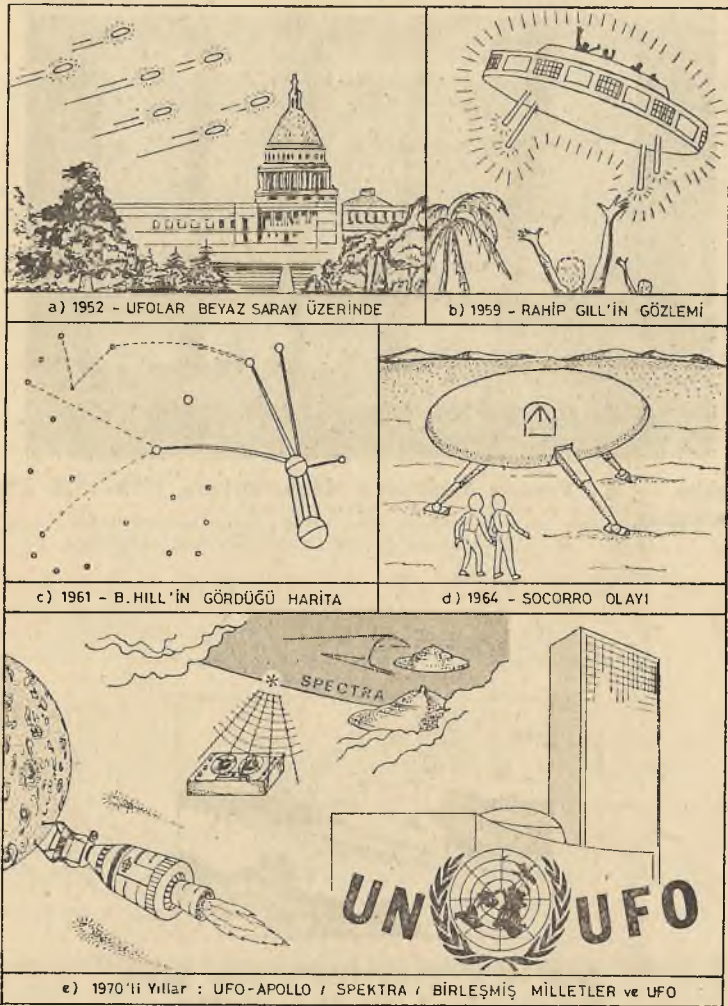
Resim — 2 : Ünlü Ufolog Dr. J. Allen Hynek.

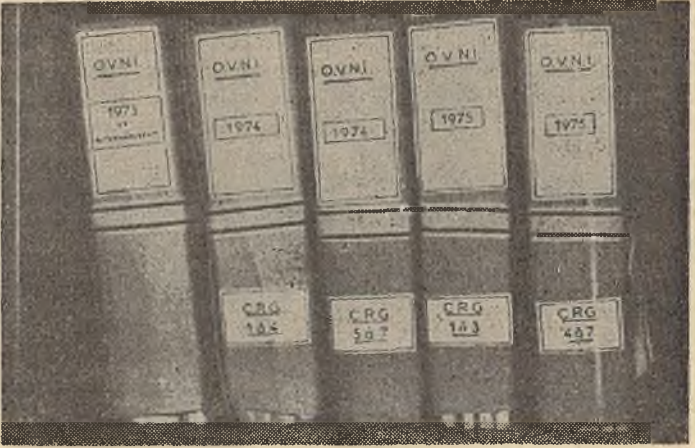
Şekil — 3 : 19.9.1954'te NATO manevraları sırasında görülen Ufo.

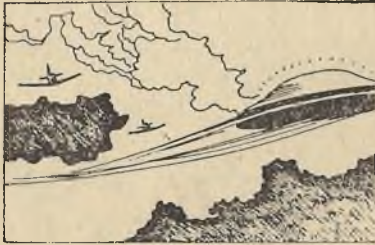
Resim — 3 : Eylül 1969'da Ankara üzerinde görülen Ufo.

Şekil — 4 : 1952 - 1970 Önemli Ufo Olayları.

Resim — 4 : Fransız Jandarma Kuvvetleri'nin 1973-1975 Ufo dosyaları.

Şekil — 6 : Ekim 1976'da İran jetleri Tahran üzerinde bir Ufoyu izlediler.

10993 - 10 MARS 1976

DEF/GEND/CAB/R.P.

Le Directeur

Monsieur,

Par lettre en date du 27 février 1976, vous avez sollicité l'autorisation de consulter le dossier OVNI détenu par la Direction de la Gendarmerie et d'utiliser certains témoignages et photographies dans votre prochain livre.

C'est bien volontiers que je donne mon accord à la réalisation de ce projet sous réserve que les noms et les adresses des témoins ne soient pas publiés.

Je vous demande de bien vouloir entrer en liaison avec la section des Relations Publiques de mon Cabinet pour régler les modalités de détails de consultation de ces archives.

Veuillez agréer, Monsieur, l'expression de mes sentiments très distingués.

Monsieur J.C. BOURRET
Rédacteur en Chef
Adjoint T.F.1.
15, rue Cognacq Jay
75340 PARIS CEDEX 07

J. COCHARD

Cochard

Resim — 5 : Fransız Jandarma Genel Müdürü J. Cochard'ın J. C. Bourret'e Ufo dosyalarını incelemesi için izin verdiğini bildiren mektubu.

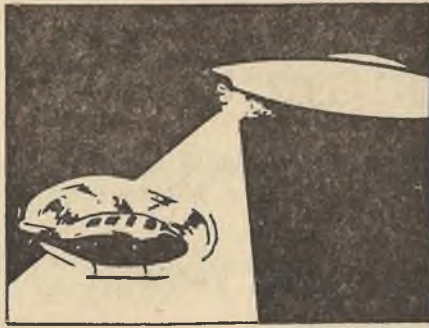
Resim — 6 : 27 Kasım 1978 : Birleşmiş Milletler Genel Merkezi'ndeki Ufo Toplantısı.

Resim — 7 : Astronot Gordon Cooper.

Resim — 8 : Ufolog Brinsley Le Poer Trench (Clancerty Kontu).

Şekil — 5 : 18.10.1973'te A.B.D.'nde Ufo - Askeri Helikopter karşılaşması.

Resim — 8 a : Binbaşı Larry Coyne ve uçuş ekibinin başı, Şekil — 5'te görüldüğü üzere bir Ufo tarafından çekilen helikopterlerinin serüvenini konuşuyorlar.

1972-1982 Ufo Akınları

«Kâinat'ta, Dünya'nın ötesinde insanların mevcut olması ihtimalini inkâr edenler, sadece, bilimsel olmayan bilim adamlarıdır.»

Astronom Dr. Clyde Tombangh,
Pluto kâşifi

Son on yıldan beridir, denilebilir ki, Uzaylı Dostlar, mevcudiyetlerini dünya beşerlerinin gözleri önüne bir kez daha sermek ve Uzaylılar ve Uçan Daireler gerçeğini artık inkâr edilemez bir şekilde tüm beşerlerin zihinlerine nakşetmek üzere kesin ve yoğun bir faaliyete girişmişlerdir. İşte bu bölümde, 1982 yılına gelip dayanan on yıllık bu çarpıcı Ufo faaliyetinin ve kendine özgü tezahürlerinin bir kesitini vermeye çalışacağız.

70'li yıllarda artık kompüterlerle çalışan Ufo araştırmacıları, son derece ilginç bir sonuçla karşılaşmışlardı: Ufo gözlemleri aşağı yukarı beş yılda bir en üst seviyeye ulaşarak büyük Ufo akını şeklinde tezahür ediyor ve Ufo gözlem grafiklerindeki bu zirve noktaları özellikle 2'li ve 7'li yıllar civarında ortaya çıkıyordu. 1947 yılından beri de bu durum tekrarlanıp durmaktaydı. Nitekim, Ufolog Dr. Saunders, 1972 yılı için düzenlediği Ufo Kataloğunda tam 737 adet Ufo gözlem raporu listelemişti. Dr. Hynek, bu sonuç hakkında şunları söylüyordu: «Bu 737 rakamı, sadece bir buz dağının su üzerinde kalan kısmı gibidir. 1972 yılında rapor edilmeyen vakaların toplam adedini ise bilmemize imkân yoktur... Bu durumda, 1972 yılında dünyanın her yanında yapılmış olan gözlemlerin (raporların değil) toplam adedi hakkında oldukça tutucu bir tahminde bulunacak olursak, yüzlerle değil, binlerle belirlenebilecek bir sayıya ulaşacağımızı sanıyorum... Bu da, insanın rahatını kaçırarak olan etkileyici bir rakamdır.»

1972 yılında, A.B.D., İngiltere, Avustralya, Yeni Zelanda, Alaska, Japonya ve Finlandiya ile diğer ülkelerdeki radar iz-

leyicilerinin ekranlarında, sürekli olarak, mahiyeti açıklanamayan birçok obje görüldü. Ufo raporlarının en ilginç olanları, gökyüzünde değil de yerde görülen objelerle ilgiliydi. Yeni Zelanda, Avustralya, Meksika, Arjantin ve Fransa ile A.B.D. nin sekiz eyaletinde 20 kadar Ufo iniş vakası cereyan etmiş, iniş mahallerinde, toprak yapısındaki değişikliklerden, yerde oluşmuş çukurlara ve daire biçiminde basıklıklara kadar çeşitli fizik izlere rastlanmıştı. Birçok iniş yerinde, alüminyum, kalsiyum, demir, bor, magnezyum, potas, bakır, silikon, çinko ve titanyum gibi hem metalik hem de metalik olmayan artıklar bulunmuştu. Bu yerlerde, çoğunlukla, sülfür ya da amonyak benzeri kokular duyulmuştu.

1972 Haziranı'nda Arjantin'de, yüzlerce donanma mensubu, disk biçiminde bir Ufonun görülmesiyle birlikte dehşete düşmüştü. Temmuz ayında, Brezilya, Campos'taki bir stadyumun üzerinde görülen, puro biçimindeki bir Anagemi ile çevresinde manevralar yapan sekiz küçük Öncü-Ufo, onbinlerce futbol seyircisi tarafından ilgiyle izlenmiş, gözlem sırasında hakem maçı durdurmak zorunda kalmıştı. Ağustos'ta, İngiltere, Droitwich'teki bir kamp yerinde kalmakta olan bir grup izci, yerden 12 m. kadar yukarıdan geçen, 9 m. çapındaki bir Ufonun ortaya çıkmasıyla birlikte kamptan kaçmışlardı.

Yıl boyunca, çeşitli askerî, ticarî ve özel uçaklardan birçok Ufo gözlemi yapıldı; birçok Ufo fotoğrafı çekildi; Ufo gözlemleri sırasında elektromanyetik etkiler meydana geldi. İngiltere, Fransa, A.B.D. Avusturya ve Kanada'da Ufoların geçişi sırasında, otomobil motorları, ev ışıkları, radyolar, klaksonlar, çeşitli motor ve güç sistemleri çalışmaz oldular; uçak cihazları, pusulalar, FM radyoları, televizyonlar ile polis radyolarının çalışışlarında anormallikler görüldü. Ve Ufo akını 1973 yılında da devam etti. Özellikle A.B.D.'nin her yanında, panik içindeki tanıklar, gökyüzündeki tuhaf ışıklardan uçan dairelerle yakın temaslara kadar değişen, birçok türden çok sayıda Ufo gözleminden bahsediyordu. Hava Kuvvetlerinin inkâra kalkışmasına, hükûmetin susmayı tercih etmesine rağmen, kanıtlar birbiri ardına gözler önüne serilmekteydi. Ufo olayları, Watergate olayı ile Orta Doğu krizini dahi gölgede

bırakacak bir seviyeye ulaşmıştı. 17 Ekim günü A.B.D. Ufo akını en üst noktaya ulaştığında, elliyi aşkın şehir ve kasabadan yoğun Ufo faaliyetiine dair haberler geliyordu. Basın ve polis santralleri, heyecan içindeki halktan gelen telefonların çokluğundan çalışamaz duruma gelmişti. Birçoğu alçaktan geçen parlak objelerden, bazıları da yakın temaslardan söz ediyordu. Ufo akını, Temmuz ve Ağustos aylarında Güney ve Kuzey Carolina ile Georgia eyaletleri üzerinde parlak objelerin görülmesiyle başlamış ve Eylül ayında, iki hafta süreyle, Georgia, Alabama, Tennessee ve Florida eyaletlerindeki yetkili mercilere, sivil halk ile güvenlik görevlilerinden çok sayıda gözlem raporları yağmıştı. Tanıklar, disk, koni, küre, yumurta, vs. biçiminde, kimi metalik yüzeyli, kiminde lumboz delikleri ya da dönen ışıklar bulunan çeşit çeşit Ufolardan söz ediyordu. Georgia ve Alabama'dan tam onbir emniyet görevlisi, gördükleri bir Ufonun tanımında tamamen uyuyorlardı: Sessizce ve büyük bir hızla uçan, basketbol topu büyüklüğünde, uzunca, yanıp sönen ve dönen kırmızı, yeşil, kavuniçi ve beyaz ışıklar saçan parlak bir objeydi. Vietnam'da savaşmış olan Sam Taylor, «*Şaşıırıp kaldım. Gördüğüm kesinlikle ne bir uçak, ne de doğal bir olay idi,*» diyor. Aynı aylarda Karayip Denizi'ndeki Puerto Rico adasında da Ufo akınına tanık olunmuş, gözlemler 24 Kasım günü maksimum yoğunluğa erişmişti.

1973 dalgasının A.B.D.'nde doruk noktasına çıktığı günlerde, binlerce kişinin tanık olduğu bir Ufo olayının haberi 22 Ekim 1973 tarihli gazetelerde de çıkmıştı: Son hafta içinde izlendiği bildirilen uçan dairelere, ne olduğu anlaşılamayan bir uçan cisim daha eklenmiştir. Cumartesi gecesı Baton Rouge'daki Louisiana Devlet Üniversitesi Stadyumu'nun üzerinden geçen bu cisim, 7 bin kişi tarafından hayret ve korku ile izlenmiştir. Stadda bir gece maçı oynandığı sırada, aniden gökyüzünde beliren, kırmızı ve mavi ışıklar saçan cisim, bir süre iniş yapacak bir yer arar gibi manevralar yaparak stadın üzerinde durmuş, daha sonra süratle uzaklaşarak gözden kaybolmuştur. Polis yetkilileri, cismin peşine düşüldüğünü, fakat ne olduğunu anlayamadıklarını belirtmişlerdir.

1973'ün Kış aylarında Fransa ve İspanya'da da yoğun Ufo dalgalarına tanık olundu ve bu akın 1974 yılında da devam etti. Kasım 1973 — Nisan 1974 arasında, İspanya'nın güneybatısındaki Cadiz, Huelva ve Seville şehirlerinin oluşturduğu üçgen dahilinde Ufoların adeta kaynadığı görülmüştü. Seville'de oturan Adrian Sanchez de bu olayların tanıklarından biriydi. Sanchez, 20 Mart sabahı arabasıyla giderken, parlak bir objenin sanki düşercesine gökyüzünden yere indiğini görmüştü. Bunun düşen bir uçak olabileceğini düşünen Sanchez, 150 - 200 metre uzunluğunda ve 25 metre genişliğinde, puro biçiminde devasa bir araçla karşılaşınca şaşkınlıktan donup kalmıştı. Bu, bir Anagemiydi ve yerden 2 metre kadar yukarıda asılı duruyordu. Birden Anageminin arkasında büyük bir kapı açılmış ve araçtan içeriye doğru, yoyo oyuncaklarını andıran, yaklaşık 8 m. çapında iki Öncü-Ufo girmişti. Bir üçüncüsü daha girmek üzereydi ki, korkuya kapılan Sanchez derhal arabasına koşarak son sürat olay yerinden uzaklaşmıştı. Bu üçüncü Ufo, Sanchez'in arabasını bir süre izlemiş ve sonra büyük bir hızla uzaklaşarak ortadan kaybolmuştu.

1974 yılında, İtalya'nın Akdeniz'de yer alan ve İspanya'dan pek de uzakta olmayan Sardunya Adası üzerinde de, Ufoların özellikle Ocak ayı ile Ağustos - Eylül ve Kasım - Aralık dönemlerinde sık sık uçtukları görülmüştü. Ayrıca, Sardunya ile Korsika adaları arasındaki denizde Usoların, yani Mahiyeti Meçhul Denizaltı Objelerinin gözlemlendikleri rapor ediliyordu.

1974 yılının en ilginç Ufo gözlem haberi, kuşkusuz, Yemen'den geliyordu. Hadramut Bölgesi, Makalla şehrindeki El-Hud Camii imamı Molla Ömer Sıddık, 8 Şubat akşamı tüccar İbrahim Kaleb ve doktor Muhammed Watif ile birlikte caminin düz çatısında dururlarken, birden, Doğu yönünden yaklaşan üç beyaz diskin yavaşça yere doğru süzüldüğünü gördüler. Disk biçimindeki bu büyük objelerin, Makalla'nın 50 km. kadar doğusunda kalan Cavlan Vadisi'ne indiğini kestiren tanıklar, derhal develerine binerek yola çıktılar. Vadinin kenarına vardıklarında, seccadelerini yere sererek sabah namazını kılmaya başladılar. Namazı henüz tamamlamışlardı

ki, birden doğu tarafından tüm gökyüzünün parlak bir ışıkla aydınlandığını farkettiler. Güneş daha doğmamıştı, ama, birkaç kilometre ötede tepelerin ardında kalan Cavlan Vadisi'nin üzeri sarı - beyaz bir renkle ışıl ışıl bir hâle gelmişti. Aynı zamanda, göğe doğru yükselen ve giderek genişleyen üç ışık sütununu gördüler. Bu şiddetli ışık az sonra kaybolmuş, fakat ışık sütunları bir süre daha izlenebilmişti. Sonra bunlar da silikleşti ve sabahın ilk ışıklarıyla birlikte yok oldular. Olayın en ilginç yanı, daha sonra vadiye inen tanıkların, burada Ufoların yere konduklarını belirleyen izlere rastlamış olmalarıydı.

1976 yılına, komşu ülkelerden Yunanistan'da yapılan bir gözlemle girildi. 7 Ocak günü New Halkidona'da, Dimosthenis Louckidellis, saat 10.00 sıralarında, odasının pancurlarını aıtığında, pırıl pırıl olan gökyüzünde tek başına duran, tuhaf bir siyah '*bulut*' görüyor. Bulut görünümündeki cismin, az sonra 3 - 4 kez '*yaprak hareketi*' yapması ve akabinde gözden kaybolması üzerine bunun bir Ufo olduğunu anlıyor.

şubat ayında bu kez Arjantin'de görülen iki Ufonun haberi 24.2.1976 tarihli gazetelere de yansımıştı : nceki gün yerel saatle 13.00'e doğru, Arjantin'in Mendoza kenti yakınlarındaki Tupungato köyünde bağ bozumu kraliçesini seğmeye hazırlanan 3000 kişi, bir uçan daire görmüştür. Alçaktan uçan ve portakal renkli ışıklar saçan uçan daire, süratle uzaklaşırken, 80 km. uzaklıktaki bir başka köyden de görülmüştür. Birkaç gün önce de Buenos Aires'in 1100 km. kadar batısındaki Mendoza kentinden bir uçan daire gzlemellenmişti.

29 Mart'ta gene yakınıımızdaki ülkelerden Romanya'da, 10 çocuk, Scaleni'de bir Ufonun yere inişine tanık oluyorlar. 12 Ağustos günü ise, Güney Amerika'dan ilginç bir gözlem haberi duyuluyor: Ekvator'un başkenti Quito üzerinden geçen 20' den fazla Ufo'yu binlerce kişi izliyor. Ve birkaç gün sonra, Fransa'nın Bordeaux kentinde, Robert Cotten adındaki bir Fransız uçak teknisyeni belediyeinin desteğiyle, dünyanın ilk '*uçan daire limanı*'nı aılıyor. Cotten, hava kuvvetlerine mensup subaylar, kent yetkilileri ve halkın katıldığı aılış töreninde, bir uçan daire limanı ağma düşüncesini, yetkili makam-

ların Ufo konusuna gerekli ilgiyi göstermemelerinden ötürü gerçekleştirildiğini açıklıyor.

19 Eylül 1976 tarihinde, Portekiz Havayollarına bağlı bir Boeing 707 uçağının pilotu, Lizbon'dan havalandıktan az sonra bir Ufoyla çarpışmalarına ramak kaldığını açıklamıştı. Yumurta biçiminde, parlak mavi renkte, üzerinde bir sıra kırmızı ve beyaz ışıklar bulunan obje, Lizbon Havalimanı'ndaki hava trafik kontrolörü tarafından da gözlemlenmiş, ancak radar ekranında herhangi bir görüntü elde edilememiştir.

Bu yılın önemli bir Ufo haberi de Avustralya'dan duyulmuştu. 23 Ekim günü Ben Boyd Ulusal Parkı'nda denize bakan bir yamacın tepesinde Güneş tutulmasını filme almak amacıyla üslenmiş olan üç kişi, birden ortaya çıkan bir Ufo'nun renkli filmini çekmişlerdi. Görüntüsünü 'zoom' merceğiyle tespit ettikleri bu Ufo, oldukça büyük, dairevî biçimde, kendi eksenini çevresinde dönen bir objeydi.

20.11.1976 günkü gazetelerde ise ilginç bir Ufolojik fenomenen bahsediliyordu : İsveç ve Finlandiya sınırında kuvvetli ışık saçan bir cisim görüldü. İsveç Silahlı Kuvvetleri Araştırma Merkezi uzmanları, son günlerde İsveç'in kuzeyi ile Finlandiya'da görülen kuvvetli ışık saçan cismin ne olduğunu saptamaya çalışmaktadırlar. Araştırma Merkezi'nin bir yetkilisi, şimdiye kadar, ışık saçan cisimle ilgili herhangi bir ipucu elde edemediklerini söylemiştir. *Haparanda* gazetesinin verdiği bilgiye göre, İsveç - Finlandiya sınırında 19 yaşındaki bir genç, ışığa yaklaşması sonucunda ışıktan etkilenerek göğsünden yanmıştır. 3 genç de Kalix nehrinin kıyısından çok kuvvetli ışık saçan cismi gördüklerini belirtmişlerdir. Bir anne ile kızı da aynı cismi gördüklerini açıklamışlar ve cismin saçtığı «Çok kuvvetli ışıklar gökyüzüne doğru uzanmaktaydı,» demişlerdir.

1974 - 1976 arası dönemde, Atlantik'te seyreden Türk denizcileri de ilginç Ufo gözlemleri yapmışlar ve Ufolojik fenomenlere tanık olmuşlardır :

1974 — Ağustos/Eylül, saat 22.00, Bahama : «Bahama kanalından 300 mil açıkta, Aras gemisi ile seyretmekteydik. Aniden gökyüzünde bir ışık belirdi. Önce bir uçak olduğunu zan-

nettik, ama çok süratle hareket ederek geldi ve gemimizin üzerinde asılı kaldı. Hemen telefon ederek Süvariye çağırdım. Işık çıkaran cisim 3 - 4 dakika geminin üzerinde asılı kaldıktan sonra parlayarak beyazdan yeşile dönuştü ve ufaldı; kuzeye doğru 30 derecelik bir açı içerisinde salınımlı zigzaglar yaparak kuzey istikametinde gözden kayboldu. Gittiğini zannedyorduk ki, güneyden tekrar ortaya çıktı, yine zigzag yaparak geldi ve tepemizde bir yay çizerek batıdan kayboldu. Bu anlattığım olay 1974 Aras Gemisi Jurnallarına geçmiştir; olaya, suvari, telsizci, gemici ve ben tanık olduk.»

1975 - 1976, Temmuz/Ağustos, saat 19.30 : «Norfolk'tan 45 - 50 mil açıktaki, Amiral Sadık Altıncan gemisiyle seyir halindeydik. Hava pusluydu, gökyüzü açık, yıldızlar net bir şekilde gözüküyordu. Yıldızlarda şimşek çakıyor gibi parlamalar oluyordu. Bu parlamalarla birlikte yeşil bir aydınlık etrafı kaplıyor, sanki yeşil bir yanma oluyordu. Bu yeşil aydınlamalar yarın saat kadar devam etti. Parlamalarda zamanlama yoktu, gelişigüzel meydana geliyordu ve nereden geldiği belli olmuyor, etraf yemyeşil bir hal alıyordu. Olaya gemi mürettebatının bir kısmı, gemide bulunan hanımım ve ben tanık olduk.»

1975 - 1976, saat 8.30 - 9.00, Atlantik Azor Adaları ile Amerika arası : «Sabah hava çok güzel, tek bir bulut dahi yok. Birden siyah bir bulut 2 mil açıklarımızda önümüze çıktı. Süvariye çağırdım, hemen geldi. Gemi zannettik önce; süvari bulutun içine girmek istemedi. Rotayı değiştirmeye başladık, rotadan çıktıkça siyah bulut da önümüzden ayrılmıyordu: 70 - 80 derece rotadan ayrılmamıza rağmen bulut karşımızdaydı. Yanımıza geldi, biraz içine girdik, fakat birden kayboldu. Çok korkmuş ve şaşırmıştık, zira havada tek bir bulut yoktu.» (3 olayın da kaynağı: Sadi Erenpaveli, D.B. Deniz Nakliyat A.Ş., Kaptan.)

Ne ilginçtir ki, Atlantik'te kaydedilen en eski Ufo gözlemi, 15 Eylül 1492'de, Amerika kıtasına doğru yol alan Kristof Kolomb ve gemicileri yapmışlar, geceleyin gökyüzünde «acayip bir alev» görmüşlerdi.

1977 yılı, beklenildiği üzere, dünya çapında bir Ufo akınına tanık oldu.. Üstelik, özellikle Sovyetler'de bir Ufo dalgası görüleceğini önceden bildiren Ufologlar, mahcup olmadılar. Bilindiği kadarıyla, Baltık Denizi çevresindeki bölgelerde Eylül - Kasım döneminde yoğun miktarda Ufo gözlemi yapıldı. 20 Eylül'de, önce bir yıldıza benzeyen, sonra bir 'denizanası' şeklini alan bir Ufo görülmüş, daha sonraki tarihlerde, tabak, küre, silindir, zeplin, vb. biçimlerde değişik türden birçok Ufo gözlemlenmişti. Bu akının en ilginç ve gizemli yanı ise, Ufolarm görülmesinden sonra, bazı evlerin pencere camlarında birkaç santimetre çapında yuvarlak deliklerin açıldığının farkedilmiş olmasıydı. Ayrıca Sovyetler'de bir Ufo Vakaları Kataloğu'nun hazırlandığı bildirilmişti, ama daha sonra bu kitapla ilgili olarak herhangi bir haber çıkmadı.

1977 akınının cereyan ettiği başlıca yerlerden biri de Güney Amerika'ydı. Bolivya, Peru, Venezuela, Şili, Kolombiya ve Arjantin'de yüzlerce gözlem yapılmıştı. İşte, 20 Şubat 1977 tarihli gazetelerde, 'Güney Amerika'da çok sayıda uçan dairenin görüldüğü öne sürülüyor!' başlıklı şu haber yer alıyordu : *El Tiempo* ve *El Bogotano* adlı iki Kolombiya gazetesi, Ufo olarak adlandırılan gök cisimlerinin ülke göklerinde son günlerde çok sık görüldüğünü bildirmektedirler. Yine aynı gazeteler, 'Dünya-dışı Olayları Araştırma Enstitüsü'nün, olayları bilimsel bir şekilde inceleyeceğini belirtmektedirler. Bölgesel gazetelerin bu konudaki haberlerine yer veren iki büyük gazetenin aktardığı olaylardan ikisi şöyledir: Kolombiya Hava-yolları Aviance'ın iç hat seferleri yapan bir uçağının pilotu, uçağın tam üç misli büyüklüğünde bir cismin, uçaktan kırk kez daha hızlı ve zigzaglar çizerek uçtuğunu görmüştür. Pilot, cismin, ardında beyaz bir ışık bırakarak ilerlediğini ve cisim uzaklaştıkça ışığın da kırmızı bir renk aldığını söylerken, uçağın radar operatörü de cismin neşrettiği ışığı gördüğünü ifade etmiştir. Geçen salı günü ise, Bogota Havalimanı Kontrol Kulesi'nin iki görevlisi, yukarıdakine benzer bir cismin uçuşunu üç saat boyunca izlemişlerdir. Bu olayda da, cismi gören başka birçok tanığın bulunduğu anlaşılmıştır.

19 Nisan günü, TRT'nin 12.00 Haber Bülteni'nde, Meksi-

ka'da düzenlenen bir Ufoloji konferansıya ilgili olarak aynen şu haber yayınlanmıştı : Dünyanın çeşitli ülkelerinden gelen bilim adamları 'esrarengiz uçan cisimler' ile ilgili olarak bugüne kadar yapılan inceleme ve araştırmaları değerlendirmek amacıyla Meksika'nın Acapulco kentinde toplandılar. Meksika Parapsikoloji ve Esrarengiz Uçan Cisimler Araştırma Merkezi'nce düzenlenen uluslararası konferansa otuzun üzerinde bilim adamının katıldığı bildiriliyor. Agence France Presse'in haberine göre, konferansa katılan bilim adamları esrarengiz uçan cisimler konusunda iki ayrı tezi savunuyorlar. Bilim adamlarından bir bölümü uçan daire olarak da adlandırılan bu cisimleri ileri bir tekniğin ürünü olarak nitelerken, bir başka bölümüyse, konuyu Parapsikolojik bir olay biçiminde değerlendiriyorlar. Parapsikoloji, telepati gibi doğaüstü manevi güçleri inceleyen bir bilim dalı olarak tanımlanıyor.

Gazetelerde, sırasıyla, 18.5.1977, 26.6.1977 ve 28.11.1977 tarihlerinde, Ufo konusuyla ilgili olarak son derece ilginç üç haber daha çıkmıştı : Bir uçan daireye alınan Şilili bir onbaşı, 15 dakikada 5 gün yaşlandı. Görgü tanıklarının anlattıklarına göre, olay, geçen 25 Nisan'da Şili-Bolivya sınırındaki Putre'de cereyan etti. 6 askerden kurulu mangasının başında devriye gezmekte olan Şili ordusu onbaşılardan Armando Valdes, birden, gökte çok parlak bir cisim gördü. Az sonra bütün manga bunun bir uçan daire olduğunu anladı. Merak ve heyecanla uçan daireye doğru koşmaya başlayan askerlerin önünde giden onbaşı Valdes, adamların gözleri önünde birdenbire ortadan yok oldu. Birkaç saniye sonra, uçan daire de gözden kayboldu. Ne yapacaklarını şaşırان askerler onbaşılarının nereye gittiğini anlamaya çalışırlarken 15 dakika geçti ve onbaşı birdenbire askerlerin yanında beliriverdi. Bu arada askerlerin dikkatini çeken ilk şey, onbaşının en az 5 günlük sakalı oldu. Derhal hastaneye kaldırılan onbaşı, uçan daireye doğru koştuğunu hatırladı, ancak ondan sonra başından neler geçtiğini bir türlü anımsayamadı. Bunun yanı sıra onbaşının dikkatini çeken bir husus da saatinin 30 Nisan'ı göstermesi oldu. Olayın 25 Nisan'da meydana geldiğini belirten görgü tanıkları, onbaşının saatinin 15 dakikada 5 gün ileri gitmiş olduğunu ifade ettiler.

Avustralya'da bulunan üç uçan daireyi bilim adamları inceliyor. Güney Avustralya'daki bir kömür madeninde bulunan, pas renginde ve uçan daire şeklindeki üç cisim, bilim adamları tarafından ilgiyle inceleniyor. Bilim adamlarının, 1,5 metre çapında ve 45 santimetre yüksekliğindeki 'uçan daireler'in, fosilleşmiş dev midyeler olabileceği şeklindeki ilk görüşlerinden tümüyle vazgeçtikleri belirtildi. Öte yandan, Avustralya'daki Ufo Araştırmaları Derneği'nin sözcüsü, maddede bulunan bu cisimlerin, binlerce yıl önce yeryüzüne başka bir gezegenden gelen uzay gemileri olduğunu öne sürmüş, ve bu tezine kanıt olarak da Avustralya'da yaşayan ilkel yerliler arasında yaygın olarak anlatılan bir efsaneyi göstermiştir.

Uçan dairelerle ilgili filmler Amerikan İnceleme Merkezi'ne verildi. Meksika Haber Ajansı *Notimex*'in elinde bulunan ve Ufolarla ilgili olan filmler, A.B.D. Evanston'daki IUR İnceleme Merkezi'nin müdürü Dr. J. Allen Hynek'e Mexico'da teslim edildi.

1978'de de birbiri ardına son derece ilginç Ufolojik fenomenler cereyan etti. Ocak ayında Yeni Zelanda semalarında sürekli olarak uçan daireler görüldü. 20 Ocak'ta Waimata Vadisi'ne elips biçiminde bir Ufonun indiği rapor edildi. Ertesi gün, vadide, 12 metreye kadar yükselen alevler görüldü. Bölgedeki tüm ağaç ve çalıların kuruduğu ve 45 derece yan yatıldığı bildirildi. Beş gün sonra vadiye, gene, kırmızı ışıklar neşreden bir obje indi.

Nisan ortalarında bir gece, Hindistan'ın Bombay kentinde yaşayan binlerce kişi, son derece parlak bir objenin yaklaşık 600 metre yükseklikten kuzeyden güneye doğru, ertesi gece de güneyden kuzeye doğru hızla uçtuğunu gördüler. Nisan, Mayıs ve Temmuz aylarında komşumuz İran da Ufo olaylarına sahne olmuştu. Ahvaz - Tahran hattında uçmakta olan bir uçağın pilotu bir Ufo görmüş ve fotoğrafını çekmeyi başarmıştı. O sırada, Mehrabad Havalimanı'ndaki bir radar yetkilisi, ekranlarda, bir jumbo jetin 20 misli büyüklüğündeki bir obje tespit etti. Ne yazık ki Sivil Havacılık Dairesi, pilotun söz konusu fotoğrafı basına vermesini engellemişti. Şi-

raz'da oturan 16 yaşındaki öğrenci Cemşid Sayadimur da, bir Mayıs sabahı saat 04.00 sıralarında, derslerine çalışırken gördüğü bir Ufonun net bir fotoğrafını çekti. Cemşid, bir hafta sonra da ufkun hemen üzerinde beliren üç Ufo daha gördüğünü belirtiyordu. Daha sonra 16 Haziran gecesi, Tahran'da apartman teraslarında uyuyan halk, «*tuhaf bir parlak obje*» nin Saveh'e doğru kaydığına tanık oldu. Mehrabad Havalimanı yetkilileri, objenin mevcudiyetini onaylamalarına rağmen, ayrıntılı bilgi vermekten kaçınmışlardı. O anda uçmakta olan bir uçağın mürettebatı, cihazlarının çalışmasında bir anormallik görüldüğünü rapor etti. Evinin balkonunda tek başına duran bir görgü tanığı ise, Ufonun gökyüzünde aniden ortaya çıktığını ve balkonun üzerine gelerek havada asılı kaldığını anlatıyor, korkusundan bağırmak istemesine rağmen, bağıramadığını ifade ediyordu.

Ağustos ayında İngiltere'de, Londra ile Brighton arasında yer alan Gatwick Havalimanı üzerinde iki hafta süreyle Ufolar gözlemlendi. Ancak, Ağustos ayının, hatta 1978'in en ilginç haberi, kuşkusuz, Avustralya'da çıkan *The Melbourne Herald* gazetesinin 22.8.1978 tarihli sayısında yer alıyordu : Madagaskar Adası'nın İçişleri Bakam'nın yaptığı bir açıklamaya göre, 18 Ağustos gecesi Fort Dauphin kıyı kentinin pazar yerine bir Ufo düşmüştü. Madagaskar Radyosu, puro biçimindeki Ufonun, yere çarpıp patlamadan az önce tüm kenti gündüz gibi aydınlattığını, ve yataklarından fırlayarak olay yerine koşan halkın, elbirliğiyle, çıkan yangını söndürdüğünü bildiriyordu. Maalesef, Ufo kalıntıları ile ilgili herhangi bir bilgi verilmemekteydi.

21 Ekim gecesi, Avustralya ile Tasmanya'yı ayıran Bass Boğazı üzerinde tek pervaneli bir Cessna uçağıyla uçmakta olan Frederick Valentich, radyoyla temas halinde olduğu Melbourne Uçuş Servisi'ne kendisini izleyen bir Ufo hakkında bilgi verirken, aniden metalik nitelikte bir gürültü duyulmuş ve Valentich'le olan irtibat kesilmişti. Ne Valentich ne de uçak hiçbir zaman bulunamadılar.

Aralık ayında gazetelerde üstüste Ufo haberleri çıktı : 4.12.1978 : Dubai'de bir uçan daire görüldü. Yarı resmî Emir-

likler Haber Ajansı, Dubai'de bir uçan dairenin görüldüğünü açıklamıştır. Ajans, bir polis memurunun, uçan daireyi, «*Yuvanlık ve çevresi neon ışıklı, merkez kısmı siyah ve üzerinde kontrol odasına benzer bir çıkıntı olan uzay cismi*» olarak tarif ettiğini bildirmiştir. Dubai Hava Kontrol Kulesi'nde görevli bir yetkili ise, «*Radarda bir işaretin görüldüğünü*» belirtmiş ve «*O sırada hiçbir uçağın bölgede olmaması gerektiğini*» söylemiştir. Ajans, bölgede bulunan birçok kişi tarafından da gözlemlendiği bildirilen uzay aracının, 39 katlı Dubai Ticaret Merkezi'nin üstünde görüldükten hemen sonra kaybolduğunu da habere eklemiştir.

5.12.1978 : Fransa'da bir uçan daire filme alındı. Orta Fransa'da Roanne yakınında, geçen Cumartesi günü Türkiye saatiyle 19.30'a doğru, gökyüzünde garip ışıklar saçan bir cisim görülmüştür. Olayı izleyen çok sayıda kişiden biri, bir video kamera yardımıyla ışıklı cismi filme almıştır. Küre biçimindeki ışıklı cisim, zigzaglar çizerek yükseldikten sonra büyük bir daire çizerek durmuş, sonra da Madeleine Dağları'nın doruğu arkasında kaybolmuştur. Jandarma da olay hakkında resmî tutanak düzenlemiştir. Fransa gözlemi sırasında yapılan video kaydı, 3 Ocak akşamı TRT'nin 20.30 televizyon haberlerinde gösterilmişti. Aşağıdaki iki haber ise, Aralık 1978'de İtalya üzerinde görülen Ufo akınının sadece birkaç vakasıyla ilgilidir. Bu akın sırasında Sicilya üzerinden dev bir Anagemi geçmiş ve bu olaya onbinlerce Sicilyalı tanık olmuştur.

15.12.1978 : İtalya'da uçan daireler görüldü. İtalya'nın başkenti Roma'da dün birçok kişi Emniyet Müdürlüğü'ne telefon ederek, kentin üzerinde «*Hareket halinde ışıklı cisimler*» gördüklerini bildirmişlerdir. İhbarlar üzerine bir bina-
nın damına çıkan bir polis ile bir başka yetkili de, kentin kuzey - kuzeydoğu kesimine doğru gökyüzünden inen «*Çok uzun ve yeşil ışıklı bir iz*» gördüklerini açıklamışlardır. Aynı saatlerde, Adriyatik kıyısındaki Pesaro kenti göklerinde de bir uçan dairenin geçişi izlenmiştir.

16.12.1978 : İtalya'da yeni bir uçan daire görüldü. Sicilya Adasındaki Palermo kentinde Salı gecesi yeni bir uçan daire

nin görüldüğü bildirilmiştir. Çok sayıda polis memuru tarafından görülen ve fotoğrafı da çekilen uçan daire, parlak pembe bir ışık saçarak kuzeydoğuya doğru gitmiştir. Gözlem anında arabalarda bulunanlar, uçan cismi daha iyi görebilmek için yollarda durmuşlar, birçok görgü tanığı da, cismin gideerek küçüldüğünü ve daha sonra gözden kaybolduğunu söylemiştir. Uçan daire ilk kez saat 21.00'de görülmüş ve daha sonra geceyarısında tekrar ortaya çıkmıştır. Uçan dairenin, parlak bir yıldız gibi görüldüğü belirtilmiştir. Son günlerde, İtalya'nın Calabria, Puglia ve Campania kentleri ile Sicilya Adası üzerinde birçok uçan daire görülmüştü.

1979 yılının başındaki ilk Ufo haberi gene Yeni Zelanda'dan geliyordu. 2.1.1979 : Yeni Zelanda Hava Kuvvetleri, uçan daireler nedeniyle alarına geçirildi. Yeni Zelanda Kraliyet Hava Kuvvetleri, bir televizyon ekibinin Cook Boğazı üzerinde Ufo filmi çektiklerini bildirmesi ve radar ile de olayın doğrulanması üzerine alarına geçirilmiştir. Televizyon ekibini taşıyan uçağın pilotu Kaptan Bill Startup, uçağının etrafında dolaşan çok parlak bir ışık gördüğünü söylemiştir. 23 yıllık bir pilot olan Startup, *«Objeyi ilk gördüğümüzde, uçağın 32 km. kadar önündeydi. 16 kilometre yaklaşıp dek yerinden hiç kıpırdamayan obje, sonra bizimle birlikte rota değiştirdi ve çevremizde dolandı,»* demiştir. (Ne ilginçtir ki, rakip televizyon ekibi de Ufonun görüntüsünü tespit etme çabasına girişmiş ve büyük bir hataya düşerek, Ufo diye Venüs'ün filmini çekmişti. Bu da olayı çürütmeye çalışanların kullandıkları bir koz olmuş, ancak Dr. Hynek durumu açıklığa kavuşturmuştur.)

Bu olay 21 Aralık 1978'de meydana gelmiş, ve sözkonusu film, 1979 yılının ilk günlerinde, bütün dünya televizyonlarıyla birlikte, TRT'nin 20.30 televizyon haberlerinde de gösterilmişti. 19 Ocak 1979 gecesi televizyondaki 'Güne Bakış' haber programında verilen bir diğer haber ise, ertesi gün başında şu şekilde çıktı : 20.1.1979 : Geçen yıl Atlantığı balonla aşan 3 Amerikalı baloncunun, yolculukları sırasında bir uçan daire tarafından uzun süre izlendikleri, İngiliz Lordlar Kamarası'nda açıklanmıştır... Ocak 1979'da Yeni Zelanda Ufo

olayının akabinde, Ufoların bu kez Kudüs, Antartika ve Güney Afrika Cumhuriyeti üzerinden geçtikleri bildirildi. Kolombiya'nın başkenti Bogota'nın kuzey kesiminde oturanlar, 9 Mayıs sabahı, 15 kadar Ufodan oluşan bir Ufo filosunun kentin üzerinden geçişine hayretler içinde tanık olmuşlardı. Belirtildiğine göre, Ufolardan sekizi, hızla yükselerek gökyüzünde kaybolmazdan önce, Choconta'daki Telecom Uydu İzleme İstasyonu üzerinde sanki keşif uçuşu yapmışlardı.

Temmuz ayında, Skylab'ın düşmesinin beklendiği günlerde, Avustralya semalarında bir Ufonun ortaya çıkması ve binlerce kişi tarafından gözlemlenebilmesi oldukça anlamlıydı : Gazeteler, 4.7.1979 : Avustralya göklerinde görülen portakal renkli bir cisim, Sidney ve çevresinde binlerce kişinin korkuya kapılmasına yol açtı. Kent üzerinde dolaşan ve zaman zaman patlayarak dağılıyor gibi görünen ışıklı cismin Skylab olduğunu sanan Sidneyliler, ne yapacaklarını şaşırıldılar...

Akdeniz ülkeleri üzerinde sık sık ortaya çıkan Ufolar, Kasım 1979'da bu kez İspanya semalarını doldurdular. Ve İspanya üzerinde cereyan eden ilginç bir Ufo-uçak karşılaşmasının haberi 13 ve 14 Kasım 1979 tarihli gazetelerde yer aldı. Olayın ilk tanıkları, 11 Kasım gecesi Avusturya, Salzburg'dan havalanarak Kanarya Adaları'ndan Tenerife'ye gitmekte olan, İspanyol TAE Havayollarına bağlı, Caravelle tipi bir jet uçağının pilotu, mürettebatı ve 119 yolcusuydu. İspanya'ya bağlı Ibiza Adası'nın üzerinden geçerlerken, birden, belirli bir mesafeyle birbirinden ayrılmış iki iri kırmızı ışıktan oluşan, tahminen bir jumbo jetten çok daha büyük bir Ufonun, 15 km.'lik bir uzaklıktan uçağa doğru yaklaşmakta olduğunu görmüşlerdi. Daha sonra Ufo, uçağın çevresinde akıl almaz manevralar yapmış ve uçağın 150 m. kadar yakınına gelmişti. Bunun üzerine, pilot, Valencia Hava limanına mecburi iniş yapmak zorunda kalmıştı. Ayrıca, Madrid'deki uzun menzilli 'Pegasus' radar sistemlerinde, uçağın arkasından inişe geçen iki obje tespit edilmiş, Valencia Havalimanındaki 40 kadar görevli ile Barcelona Havalimanının hava trafik kontrolörleri, tam 4 Ufo gördüklerini bildirmişlerdir. Bir polis raporuna göre, o gece Valencia'daki askerî üssün üzerinde iki,

havalimanı terminal binası üzerinde bir, ve iniş pisti üzerinde bir Ufo daha görülmüştü. Olaydan iki saat sonra, İspanya Hava Savunma Komutanlığı, bir F-1 Mirage uçağı havalandırmıştı. Pilotun, Ufonun fotoğraflarını çektiği söylenmişse de, resmî bir açıklama yapılmamıştı. Ancak, bir İspanyol gazetesinde, Valencia bölgesinde yerden çekilmiş bir Ufo fotoğrafı çıkmıştı. Daha sonra, 28 Kasım 1979 tarihli gazetelerde, bu kez Balear Adaları'nda amatör bir fotoğrafçının çektiği ve bilim adamlarınca doğruluğu onaylanan bir Ufo fotoğrafı yayımlandı.

1980 - 1981 yıllarının önemli Ufo gözlem vakalarını, kısaca şöyle sıralayabiliriz :

— 13 Nisan 1980 akşamı, Alman amatör astronom ve inşaat mühendisi Morris Venturini, teleskobu ile tamamiyle açık olan gökyüzünü incelerken, saat 22.55 civarında, beyaz-sarı ışıqla parlayan 8 adet Ufonun Münih üzerinden geçişini 25 saniye süreyle izledi.

— 1980 Haziran ayında, Şili Havayolları'na bağı bir Boeing uçağı, Punta Arenas - Santiago uçuş hattında yol alırken, mürettebat ve yolcular bir Ufo gördüler.

— Gene Haziran ayında komşumuz İran'da, Azerbaycan üzerinden uçan bir Ufonun geçişi tam 45 dakika süreyle izlendi.

— Çin Seddi yakınlarında kamp kurmuş olan iki Çinli, 23 Ağustos günü saat 04.08'de gökyüzünde parlak bir uçan daire görmüşler ve fotoğrafını çekmişlerdi.

— 10 Eylül 1980 tarihinde, saat 16.15'te, İsviçre'de Zürih - Luzern arasında, mavi - yeşil renkte düzinelerce Ufo gözlemlendi. Ufolar büyük bir hızla ve sessizce geçip gittiler.

— 1 Kasım 1980 günü sabah saatlerinde, Paris, Notre Dame Kilisesi üzerinde görülen 3 Ufo, binlerce kişı tarafından izlendi ve fotoğrafları çekildi. Ufolardan ikisi beyaz - sarı renkte, üçüncüsü ise kırmızı, sarı ve yeşil renkteydi. Paris semalarını oldukça yavaş bir hızla katetmişlerdi. 12 Kasım gecesi ise, bir Ufonun geçişi, hem Güney Fransa kentlerinden, hem de Roma'dan izlendi.

— 7 Aralık 1980 günü, saat 17.30 civarında Brezilya, Sao Paulo üzerinde görülen bir Ufonun teleobjektifle renkli fotoğrafı çekildi. Ertesi gece, saat 20.30'da, Ufolar bu kez İspanya üzerinde gözlemlendiler.

— 29 Aralık 1980 günü, hem Fransa hem de İngiltere'de binlerce kişi tarafından Ufo gözlemi yapıldı. Bu olay, 1981 Yılbaşı gecesi, TRT televizyon haberlerinde yayınlandı.

— 4 Nisan 1981'de, Arjantin, Bahia Blanca'da, saat 21.30 sıralarında 50 kadar araç sürücüsü, yaklaşık 100 m. yukarıdan geçen, tahminen 30 m. çapında, tüm çevreye ışıklar saçan parlak bir obje gördüler.

— Alman *Bild* gazetesinin 3.7.1981 tarihli sayısında, son derece ilginç bir Ufo haberi çıktı: Sovyet Ufologu Dr. Felix Ziegel'in Amerikalı bir gazeteciye anlattıklarına göre, bir uçan daire uzun bir süre Moskova üzerinde asılı durmuştur. Bir ana caddenin üzerinde, 100 m. yükseklikte, kavuniçi renkte ve tabak biçiminde bir objenin durduğunu gören onbinlerce Moskovalı, paniğe kapılarak evlerine kapanmışlardır. Ertesi gün gazeteler, bu muhteşem gözlemden tek kelimeyle dahi bahsetmemişlerdir!

— 30 Ağustos 1981 tarihinde, Almanya'da, saat 20.00 civarında Gernsheim-Rhein karayolu üzerinden geçen, dolunayın iki misli büyüklüğünde ve disk biçimindeki bir Ufo, bini aşkın araç sürücüsü tarafından gözlemlendi.

— 30 Ekim 1981 günü Alman gazetesi *Westfälische Zeitung*'da, 'Pusula Bozuk' başlığı altında yayımlanan bir yazı dahilinde yer alan ve o günlerde İsveç kıyılarında karaya oturmuş olan Sovyet denizaltısını gösteren bir fotoğrafta, denizaltısının üzerinde havada duran bir Ufo resmi de çıkmıştır.

— 15 Kasım 1981 tarihli gazetelerde şu haber çıktı : Uçan daire söylentileri üzerine Yunan ordusu alarma geçirildi!... Yüzlerce uçan dairenin Yunan semalarında görüldüğünün söylenmesi üzerine Yunan halkındaki panik ve heyecan da arttı. Uçan daire haberlerinin radyoda sık sık tekrarlanması ve basında geniş ölçüde yer alması üzerine Yunan Hava Kuvvetleri de alarma geçti ve Phantom savaş uçakları havada uçan daire aramaya başladılar. Krioneri kasabasında bir uçan

dairenin yere indiğine dair haberin yayılması, panik ve heyecanı büsbütün arttırdı. Çevreyi didik didik arayan askerî birlikler, hiçbir ize rastlamadıklarını rapor ettiler. Uçan daire konusu, Yunanistan'da iş hayatını da etkiledi. İki orman memuru gece görevlerine giderken geri döndüler, ve sebep olarak da uçan daire görmüş olmalarını gösterdiler.

1982 yılı yaklaşırken, Ufologlar gene bir Ufo akını bekliyorlardı. Ve 15 Aralık 1981'de bu Ufo akını başladı, hem de ülkemizde, Türkiye üzerinde! Aşağıda, müteakip bölümde okuyacağınız, 1,5 ay gibi kısa bir süre içerisinde ülkemizde gerçekleşen elliyi aşkın Ufo olayının genel bir dökümünü bulacaksınız :

No	Tarih	Saat	Yön	Yer
01	15.12.1981	Akşam	—GB	Aksaray
02	16.12.1981	20.00	G—GB	Aksaray
03	.12.1981	Akşam	...	Muğla
04	.12.1981	21.15	...	Bursa
05	.12.1981	01.30	...	Aksaray
06	18.12.1981	19.00	...	Aksaray
07	21.12.1981	19.00	—GB	Aksaray
08	26.12.1981	17.30	...	Istanbul
09	31.12.1981	19.00	—GB	Aksaray
10	1.1.1982	15.00	G—	Aksaray
11	1.1.1982	Gece	...	Aksaray
12	1.1.1982	18.30	...	Adana
13	2.1.1982	Gündüz	...	Aksaray
14	2.1.1982	19.00	...	Aksaray
15	2.1.1982	20.30	...	Aksaray
16	3.1.1982	21.00	...	Aksaray
17	.1.1982	17.00	—GB	Aksaray
18	.1.1982	19.30	—GB	Aksaray
19	4.1.1982	19.50	KD—	Aksaray
20	4.1.1982	23.30	KD—GB	Istanbul
21	5.1.1982	Gece	...	Aksaray
22	5.1.1982	21.38	GD—	Istanbul

No	Tarih	Saat	Yön	Yer
23	5.1.1982	22.35	...	Adana
24	6.1.1982	18.30	GB—G	Aksaray
25	6.1.1982	Gece	—GB	Aksaray
26	6.1.1982	19.00	...	Eceabat
27	6.1.1982	22.00	...	Eceabat
28	8.1.1982	20.00	—D, GB	Aksaray
29	8.1.1982	23.40	K—GB	Aksaray
30	9.1.1982	19.00	...	Aksaray
31	9.1.1982	21.00	GB—	Aksaray
32	10.1.1982	22.05	...	Aksaray
33	10.1.1982	22.50	...	Aksaray
34	10.1.1982	21.00	...	Havsa
35	11.1.1982	18.30	B—	Şereflikoçhisar
36	14.1.1982	21.30	...	Havsa
37	15.1.1982	19.05	KD—B	Niğde
38	15.1.1982	21.35	—G	Havsa
39	15.1.1982	23.30	K—G	İzmir
40	17.1.1982	20.00	GB—	Aksaray
41	17.1.1982	05.00	...	İzmit
42	17.1.1982	...	...	Tire
43	17.1.1982	03.00	...	Havsa
44	18.1.1982	16.55	GB—	Avanos
45	18.1.1982	19.30	...	Derinkuyu
46	18.1.1982	20.00	—GB	Aksaray
47	19.1.1982	...	...	Tarsus
48	20.1.1982	10.30	...	İstanbul
49	20.1.1982	Gece	...	Yalova ve İst.
50	4.2.1982	16.30	...	İstanbul
51	7.2.1982	22.00	GD—	İstanbul
52	19.2.1982	Gece	...	Trabzon

Türkiye Üzerindeki Ufolar

«15 Aralık 1981 tarihinden bu yana ilçemiz semalarında meçhul bir cisim dolaşmaktadır. Bu meçhul cisim bazan 800 metre, bazan 1000 metreye kadar inmekte, halk tarafından ilgiyle ve merakla izlenmiş bulunmaktadır. Meçhul cisim zaman zaman mavi, kırmızı, sarı ve beyaz ışıklar saçmak suretiyle gökte bir müddet asılı kalmakta ve daha sonra nokta halinde kaybolmaktadır. Meçhul cismin ne olduğu hakkında bir şey söylemek benim için mümkün değildir. Bunun aydınlatılmasının ancak bilim adamları tarafından yapılmasının uygun olacağı kanısındayım. Aksaray halkı uzun zamandan beri bu meçhul cismi devamlı, ısrarlı ve merakla izlemektedir.»

Güner Orbay

N. Aksaray Kaymakamı

14-1-1982 TV konuşması

a — Türkiye Ufo Akını ve Gazete Haberleri

— Gazeteler, 25.12.1981, Aksaray Gözlemi : Pazartesi akşamı, Tümesan inşaatı yakınında bulunan Aksaraylılar, inşaat alanı üzerinde, 800 - 1000 m. yükseklikte havada asılı duran ve çevreye yeşil bir ışık saçan, elips şeklinde, gözkamaştırıcı parlaklıkta bir obje gördüler. Olaydan derhal haberdar edilen İlçe Jandarma Komutanı Yzb. Orhan Çelen, elinde telsiziyle hemen olay yerine geldi. Yzb. Çelen, büyükçe bir oda cemasinde olduğunu tahmin ettiği parlak objeyi ilgiyle izlerken, bir yandan da Kaymakama bilgi vermek için telsizine davrandı. Ne varki, sadece hafif cızırtıların duyulduğu telsiz cihazı, çalışmıyordu! Yzb. Çelen, daha sonradan, bunun bir manyetik alan etkisi olabileceğini düşünecekti. Objeye, bir süre sonra, hızla uzaklaşarak gözden kayboldu. Görgü tanıklarından bakkal Memduh Dağ, gördüklerini şöyle anlatıyordu : «Saat 19.00 sıralarında, Tümesan civarı aniden yeşil bir ışıkla aydınlanıverdi. Gökyüzünde, kocaman, parlak, sessiz bir obje duruyordu. Sonra, bir yıldız kayması gibi, Konya yö-

nüne doğru çok büyük bir hızla uzaklaştı ve ortadan kayboldu.» Parlak objenin Aksaray - Konya yolu üzerinden geçişini izleyenler ise, 150 m. çapında olduğunu sandıkları bir ışık kümesinin yere dikey olarak ışık saçtığını ve o anda yol üzerinde bulunan arabaların stop ettiğini ifade ettiler. (Aksaray gözlemleriyle ilgili olarak, Aksaray ve civarını gösteren Şekil — 10'a, Türkiye Ufo Akınıyla ilgili olarak da Harita — 1'e bakınız.)

— Gazeteler, 2.1.1982 ve 3.1.1982, Aksaray ve Adana Gözlemleri : Önceki akşam, 19.05 sıralarında, Kurtuluş ve Dağlıgan mahallelerinin üzerinden geçen parlak obje, gene Tümesan üzerinden ilerleyerek, orada bir süre asılı kaldı ve 20.05 civarında hızla Konya'ya doğru uçarak gözden kayboldu. Kurtuluş mahallesinde oturan Zekeriya Baş ve eşi, objenin geçişi sırasında TV ekranının önce beyazlandığını ve sonra da görüntünün kaybolduğunu söylediler. Gizemli objenin, 2 gece önce de ilçeye 15 km. uzaklıktaki Tokariş köyü üzerinde görüldüğü bildirildi. Köylüler, geceleyin ortalığın birden gündüz gibi aydınlandığını, objenin geçişi sırasında TV cihazlarıyla radyoların arıza yaptığını ifade ettiler. Aksaraylılar, objenin, parlak bir yıldızdan en az on kez daha büyük olduğunu ve bir 'yumurta' biçiminde görüldüğünü söylediler. Adanalı Akil Şendağ ise, 1 Ocak akşamı Adana Havalimanı çevresinde gördüğü parlak gök cismiyle ilgili olarak şöyle diyor: «Saat 18.30 civarında Gazipaşa Bulvarı'ndan geçerken, havalimanının üzerinde büyük bir objenin parladığını gördük. Basık bir tabak biçimindeki obje, sarı ve yeşil ışıklar saçıyordu. Bir an için Emek Sitesi binalarına çarpacakmış gibi oldu, ama çarpmadı. Bir süre havada asılı kaldıktan sonra büyük bir hızla uçarak gözden kayboldu.»

— Gazeteler, 5.1.1982, İstanbul Gözlemi : Dün gece saat 23.30'da, Ankara asfaltında seyretmekte olan taşıtlardaki kişiler, 100 m. yükseklikten ve tahminen saatte 1000 km. hızla Maltepe - Küçükyalı yönünde, yeşil renkte ve çok parlak bir objenin yol aldığını görmüşlerdir. Araba sürücüler, gök cismini izlemek için arabalarını yol kenarına çekmişlerdir. Görgü tanıkları arasında bulunan bir mimar, «Gök cismi, üstü-

müzden geçerek hızla Küçükalyalı'ya doğru uçtu. Görülecek şeydi. Zira bu konudaki yayınları önemsemezdik, cismi görünce şaşırarak diyebilirim,» demiştir. O sırada Yalova istikametine gitmekte olan Şehir Hatları vapurundaki yolcular da aynı objeyi gözlemlemişlerdir.

— Gazeteler, 8.1.1982, Eceabat Gözlemi : Önceki gün Eceabat'a 17 km. mesafede iki saat ara ile iki defa görülen parlak obje, balıkçıları şaşkına çevirdi. Çok parlak cismin uçan daire olabileceğini düşünen Eceabatlı balıkçılar, korkudan balık avlamaktan vazgeçip kıyıya döndüklerini söylediler.

— Gazeteler, 11.1.1982, Aksaray Gözlemi : Aksaray'ın güneybatısında ve tahminen 1000 m. yükseklikte yanıp yanıp sönen esrarengiz obje, saat 21.00 sıralarında Ankara - Adana yolunda trafiğin aksamasına sebep oldu. Gerek Adana, gerek Ankara yönünde seyreden araçların sürücülere, E5 Karayolunu pırıl pırıl aydınlatan objeyi, araçlarını durdurarak izlediler.

— Gazeteler, 13.1.1982, Havsa Gözlemi : Pazar gecesi saat 21.00 civarında, Edirne'nin Havsa ilçesinde yeni bir gök cismi görüldü. Havsa'ya bağlı Arpaç köyünün muhtarı İsa Kuzu, gözlemini şöyle anlattı : *«Önceki gece kahvede otururken, birden televizyon bozuldu ve aynı anda dışardan bağırtilar işittik. Dışarıya fırlamamızla birlikte, yaklaşık 500-600 m. yukarıdan, yumurta biçiminde, sarı ve yeşil ışıklar saçan bir cismin geçtiğini gördük. Az sonra gözden kayboldu.»* Aynı objeyi Arpaç köyünden Havsa'ya kadar arabasıyla izleyen Mahir Avcı ise, şöyle dedi : *«Gök cismini 17 km. kadar takip ettim. Tahminen 120 km. kadar hız yapıyordu. Bazan arkasından sarımsı bir duman çıkartarak, dümdüz uçuyordu. Havsa'ya bir kilometre kala, un fabrikası önünde âniden gözden kayboldu.»*

— Gazeteler, 16.1.1982, Havsa Gözlemi : Gök cismi bu kez de Havsa'ya bağlı Taptık köyünde görüldü. Perşembe gecesi saat 22.00 civarında iyice alçaktan geçerek radyoların tamamen susmasına sebep olan objeyi gören köy ilkokul öğretmeni Şevket Ayaz ve köylülerden Recep Varol, şöyle konuştular : *«100 metre üzerimizden, yaklaşık 40 - 50 km. hızla geçen gök*

cismi, bir kaplumbağaya benziyor, sarı ve kırmızı ışıklar saçıyordu. Köyün 10 km. ötesindeki Kurapa köyü yamaçlarına kadar uçtu ve birden yusuvarlak olarak gözden kayboldu. İlk gördüğümüz anda ise 5 m. çapında bir küre büyüklüğündeydi.»

— Gazeteler, 17.1.1982, Niğde, Havsa ve İzmir Gözlemleri : Gök cismi, aynı günde 3 yerde birden görüldü. Esrarengiz gök cismini önceki gece ilk kez Niğdeliler gördü. Akşam saat 19.05 sıralarında Gümüşler kasabası üzerinde ortaya çıkan ve çevreye göz kamaştırıcı bir ışık saçan gök cismini gören Niğdeliler havanın soğuk olmasına rağmen heyecanla sokaklara döküldü. Bir tepsiyi andıran esrarengiz cisim, Niğde'nin kuzeydoğu kesimi üzerinde 7-10 dakika süreyle kaldıktan sonra etrafa beyaz ve açık yeşil renkli ışıklar saçarak Konya yönünde gözden kayboldu. Gök cismini görenler bunun bir uçan daireye benzediğini, ancak çok parlak bir ışık saçması yüzünden şeklini çıplak gözle tam olarak belirleyemediklerini söylediler.

Gök cismi, saat 21.35'te Havsa'da çift olarak izlendi. Yaklaşık 600 - 1000 metre yükseklikte görülen ve yumurtaya benzediği öne sürülen gök cismi 5 dakika süreyle bulunduğu yerde kaldıktan sonra korkunç bir hızla hareket ederek gözlerden kayboldu. Gök cismini görenlerden emekli Başkomiser Osman Yalçın olayı şöyle anlattı : *«Önceki gece saat 21.35'te televizyonda ses ve görüntü birden bozuldu. Daha sonra tamamen kesilince balkona çıktım. Yerden 1000 metre yükseklikte bir cisim mavi ve pembemsi ışıklar saçarak İstanbul yönüne doğru gidiyordu. 15 dakika kadar izledik. Daha sonra birden ortadan kayboldu. Bu cisim küre biçimindeydi..»* Gök cismini dürbünle izleyen Havsa Gazeteler Başbayii İsmet Baş ise televizyon alıcısının bozulması üzerine dışarı çıktığını bildirdi ve şunları söyledi : *«Gökyüzünde çok büyük bir hızla giden iki cisim gördüm. Kırmızı mavi ışık saçıyordu. Bir tanesi korkunç bir hızla ortadan kayboldu. Öbürü ise bir süre etrafa ışık saçtıktan sonra Uzunköprü yönünde uzaklaştı.»* Yunanistan'dan Türkiye'ye mal getiren nakliyecisi Hayrettin Engin de kendisini hayret ve korkuya sevkeden olay hakkın-

da şöyle konuştu : «Saat 21.30 sıralarında Havsa'ya iki kilometre kala gökyüzünde aniden iki cisim belirdi. Bir tanesi izli mermi gibi geçerek gözden kayboldu. 1000 m. yükseklikte bulunan diğer cisim ağır ağır hareket ediyordu. Yumurtaya benzeyen bu cisim de 5 dakika sonra aniden gözden kayboluverdi.»

Dün gece saat 23.30 sıralarında İzmir'in en yüksek kesimi Belkahve üzerinde ışık saçarak ilerleyen bir gök cismi şehrin bazı kesimlerinden çıplak gözle izlendi. Belkahve üzerinde bir süre hareketsiz kalan gök cismi daha sonra birden hızlandı. Şehrin kuzeyinden güney yönüne geçti ve Buca orman depoları üzerinde hareketsiz kaldı. Rengi alev şeklini alan esrareniz gök cisminin bu hareketleri panik yaratırken, Buca, Kadifekale, İzmir itfaiyeleri alarma geçirilerek olay yerine gönderildi. Gökcismi 45 dakika süreyle gökyüzünde kaldıktan sonra küçülerek aniden kayboldu.

— Gazeteler, 19.1.1982, Aksaray, İzmit, Tire ve Havsa Gözlemleri : Esrareniz gök cismi önceki gün yine Niğde'nin Aksaray ilçesinde, İzmit çevresinde ve İzmir'in Tire ilçesinde izlendi. Göz kamaştırıcı beyaz ışıkların yamsıra renkli ışıklar da saçan gök cismi geçtiği yörelerde halkın paniğe kapılmasına yol açtı. İzmit'in çevresindeki vatandaşlar da Gölcük ve Değirmendere yöresinde önceki sabah saat 05.00 sularında gök cisminin görüldüğünü söylediler. Gök cismini gören İpraş koruma görevlilerinin verdiği bilgiye göre, ışıklı bir iz bırakarak uçan gök cismi, Yarımca tepelerine doğru yöneldi, sonra kayboldu. Bu arada Edirne'nin Havsa bucağında da önceki gece 03.00 sıralarında görülen ışıklı bir gök cismi halk arasında heyecan yarattı. Görgü tanıkları ışıklı cismin bir kaplumbağa gibi olduğunu söylediler.

— Gazeteler, 20.1.1982, Avanos, Derinkuyu, Aksaray ve Tarsus Gözlemleri : Esrareniz gök cismi önceki gün de Avanos ve Aksaray'da görüldü. Saat 16.55 sıralarında peribacaları ülkesi Çavuşlu köyü ile Avcılar'da ortaya çıkan gök cismi akşam 19.30 sıralarında Derinkuyu üzerinde izlendi. Avanos Endüstri Meslek Lisesi'nin bahçesinde, öğretmenleri Halis Esentürk'ün denetiminde basketbol oynayan öğrenciler, Gö-

reme üzerinden gelerek hızla kaybolan gök cismini ilgi ve heyecanla izlediklerini anlattılar. Saat 19.30 - 20.00 arasında yeniden Niğde Aksaray üzerine gelen gök cismi bu kez alçak mesafede zaman zaman durdu. Gök cismini halkla birlikte İlçe Emniyet Amiri Ahmet Saim Ertuğrul, Jandarma Komutanı Yzb. Orhan Çelen de izlediler. Bir oda iriliğinde görülen esrarengiz cisim, ilçe üzerinde 5 - 7 dakika kaldı. Etrafına yeşil, kırmızı ve turuncu ışıklar yaydı. Sonra da ilçenin güneydoğu kesiminde gözlerden uzaklaşarak kayboldu. Ayrıca, Tarsus'ta da bir gök cismi görüldü. Tanıklar, mavi, sarı ve yeşil ışık saçan cismin tahminen 1000 metreye kadar yaklaştığını belirttiler. Bir tanık da, *«O esnada elektriği yaktım. Cisim yaklaşıncaya ortada hiçbir şey yokken ampul kendiliğinden söndü-verdi,»* dedi.

— Gazeteler, 22.1.1982, Yalova Gözlemi: Önceki akşam Yalova'da görülen meçhul gök cismi, televizyonlarda kulakları tırmalayacak şekilde aşırı parazit ve görüntü kaymalarına sebep oldu. Sarı - kırmızı ışıklar saçan cismin, Yalova - Bursa yolu üzerindeki Süpürgelik mevkiinde yere indiği ileri sürüldü. İstanbul'da da aynı sıralarda televizyonlarda alışılmışın dışında bir gürültü duyuldu ve o anda Suadiye - Bostancı üzerinden bir Ufo geçtiği görüldü.

— TV'de 7 Gün dergisi, 25.1.1982, Aksaray Ufo Olayı : Gök bilimcileri şaşkına çeviren kameraman. Kameraman Halil Komanova'nın saptadığı görüntüleri ekranda izleyen astronomi uzmanları, bu olaya bir anlam veremediklerini belirttiler. Onlar, bu görüntülerin teleskopla bile saptanmasının çok zor olduğu görüşündeler. 'Yurttan Dünyadan' programının görevli kameramanı olarak, Niğde'nin Aksaray ilçesine, gök cisminin görüntüsünü tespit etmek üzere giden Halil Komanova, bilim adamlarını da şaşırtan bir sonuç alarak, gök cisminin hareketlerini en ince detaylarına kadar tespit etmeyi başardı (Bkz: Resim — 9). TRT kameramanı Halil Komanova ve TRT Haber Merkezi muhabirlerinden Güntaş Aktan, görevli olarak gittikleri Aksaray'da ilk dört gün ve geceyi bekleme süresi olarak tanımlıyorlar. Çünkü bu süre içerisinde gök cismi hiç ortaya çıkmamış. Ancak beşinci gece Halil Ko-

manova, birdenbire parlayan cismi, hazır bekleyen kamera-sıyla hem de saçtığı ışık huzmeleriyle birlikte görüntülemeyi başarmış. İşte ilginç olan da bu! 'Yurttan Dünyadan' progra-mına konuk olarak katılan iki gökbilimci, normal bir kame-ranın bu görüntüyü nasıl olup da tespit ettiğini anlayamadık-larını, üstelik bu işin bilimsel açıklamasının da yapılamaya-cağını belirtmekle yetinmişlerdi. Uzmanlardan MTA Labora-tuvar Daire Başkanı Yardımcısı Dr. Gültekin Ergin de gök cisminin etkisi ile değişik şekiller alan ve parçalanmış taş yı-ğınları için, «*Bunun bilimsel izahı yok. Köy sakinleri kendi-leri yapmıştır!*» demekle yetinirken, programın ikinci konuk uzmanı Ankara Üniversitesi Fen Fakültesi Astronomi Bölü-mü Profesörü Cemal Aydın da konuya şöyle bir açıklama ge-tirmişti: «*Normal bir kamerayla gök cisminin tespit edilmesi-ne ne benim, ne de bilimin aklı alır. Çünkü teleskopla bile iz-leyebilmek için teleskopun ayaklarını yerden en az beş met-re derine gömüp titremeyi önlemek gerekir. Bence bu gök cis-mi değil, Venüs gezegenidir!*» Ancak, Prof. Cemal Aydın, ka-meraman Halil Komanova'nın tespit ettiği görüntüyü izledik-ten sonra, gök cisminin Venüs gezegeni olduğu konusunda iddia edememiş ve ışık huzmelerinin de bilimsel bir izahını yapamamıştı. O zaman da, «*Peki, bu görüntüler kamera tit-remesinden meydana gelmiş olamaz mı?*» diyen bilim adamı-na yanıt olarak uzmanların bu konudaki görüşünü yansıtıyo-ruz: «*Hayır, kesinlikle olamaz. Çünkü bu hareketler saniye-nin onaltıda biri kadar bir zaman içerisinde kamerayla kay-dedilmiştir. İşte bu kadar zaman içerisinde insan vücudunda kamerayı titretebilecek bir titreşim olamayacağı gibi, titre-me olayının görüntüleri de bu sonucu vermez!...*» Sonuç ola-rak, kameraman Halil Komanova'nın başarısı, astronomi da-lında uzmanlaşmış kişileri bile çelişkiye düşürdü. Dileriz, uz-manlar bu konuya bir açıklık getirebilirler!..

Son Dakika — 1 : Gazeteler, 9.2.1982, Kadıköy, İstanbul : Dün de Kadıköy'de uçan daireye benzer parlak bir cisim gö-rüldü. Kadıköy'de bazı vatandaşlar tarafından gökte görülen parlak cisim heyecan yarattı. Parlak cismin, uçan daire oldu-ğu söylentilerinin yayılması, birçok vatandaşın ilgi ile gök-

yüzünü uzun süre takip etmesine sebep oldu. Dün saat 14 sıralarında Kadıköy, Ziverbey yolundaki bir otobüs durağından ilk olarak görülen parlak cismin uçan daire olduğunu iddia eden birçok vatandaş manzarayı şu şekilde anlattılar : *«Ziverbey yolu üzerinde otobüs bekliyorduk. Üzerimizden bir helikopter geçti, birden üzerimizden geçen helikoptere bakarken çok daha yukarılarda bir uçağın gitmekte olduğunu gördük. Bilâhare gördüğümüz uçağın çok daha üstünde parlak bir cisim dikkatimizi çekti. Sürekli olarak boşlukta asılı gibi duran parlak cisim yaklaşık onbeş dakika aynı noktada durduktan sonra birden gözden kayboldu.»*

Son Dakika — 2 : Gazeteler, 20.2.1982, Trabzon Ufo Olayı : Trabzon Havaalanı semti üzerinde, uçan daire olduğu iddia edilen cisimlerden iki adet görüldü. Bu semtte oturanlar, cisimlerin aralıklı olarak deniz yönünden geçtiklerini ve çeşitli parlak renkleri etrafa saçtığını söyledi. Türk Hava Yollarında çalışan Şaban Yılmaz, evinin penceresinden dışarı baktığında esrarengiz gök cisimlerini gördüğünü belirterek şunları söyledi : *«Korku içinde, 15 dakika kadar, uçan daireye benzeyen 2 uçan cismi heyecanla izledim. Aralıklı olarak değişik renklere bürünüyorlardı. Bazen mavi, bazen yeşil, bazen de sarı renkte oluyorlardı. Deniz üzerinden geldiler. Daha sonra hızla uzaklaştılar.»*

b — Bilim Araştırma Merkezi ve 1. Araştırması

15 Aralık 1981 : Mehmet Ali Özel güneş battıktan bir süre sonra, Renault arabasıyla Renault Servisi binalarının bulunduğu yerdeyken, arabanın 200 - 300 m. kadar yukarısında, gözlerini kamaştıran, son derece parlak bir beyaz ışık görüyor (Bkz: Şekil — 7). İlk anda şaşkınlığa uğrayan Özel, kendini toparlayınca meçhul ışığa sinyal verirmişçesine arabasının farlarını söndürüp yakıyor. Bu arada o güne kadar dakik çalışan mekanik saatinin durmuş olduğunu görüyor. Çevresine kavuniçi renkte ışıklar neşretmeye başlayan esrarengiz obje yola doğru bir dalış yapıyor, sanki yere konacakmış gibi iyice alçaldıktan sonra tekrar yükseliyor, ve havada asılı kalıyor. Eliptik biçimdeki parlak objenin görünen cesameti,

bir karpuz büyüklüğündedir. Obje havada asılı dururken, süratle yakındaki ilçe merkezine giden Özel, yanına bazı yetkilileri de alarak tekrar gözlem yerine dönüyor. Olay yerine yetiştiklerinde, objenin Konya yönüne doğru yol aldığını görüyorlar. Obje, tamamiyle kavuniçi bir renk almıştır; giderek ufalıyor ve parlak bir nokta haline geliyor. Objenin bulunduğu yöne doğru arabayla gidince, bu kez objenin büyüyerek önceki cesametine ulaştığı görülüyor. Obje, arabanın ilerisinde bir süre daha Konya yönünde ilerleyip daha sonra gözden kayboluyor. Önemli bir husus, arabada bulunan tanıklardan birinin dikkatini çektiği üzere, gözlem sırasında Aksaray yönünde kuvvetli bir rüzgâr esmesine rağmen, Ufonun Konya yönünde, yani rüzgârın ters istikametinde uçmuş olmasıdır.

16 Aralık 1981 : BP Benzin İstasyonu görevlilerinden Mesut Torlak, saat 20.00 - 23.00 arasında, tam 3 saat süreyle, UFO gözlemi yapıyor. Güney yönünden ortaya çıkan obje, iri bir karpuz büyüklüğünde ve bir tepsi biçimindedir. Önce kırmızı renkte görülüyor, daha sonra değişik renklere bürünüyor — renkler devamlı titreme yapıyor. Torlak'ın ifadesine göre, obje, üç saatlik gözlem süresi boyunca çok yavaş bir şekilde, BP İstasyonu'nun arkasındaki binaların üzerine, yani güneybatı yönüne doğru kayıyor ve en sonunda yere iyice yaklaşıp ortadan kayboluyor. Aynı istasyondan Şenol Yeşildal ve diğerleri de Torlak'la birlikte UFO'yu gözlemlediklerini belirtmişlerdir. Ayrıca, Aksaray UFO akınının bu ilk günlerinde, BP İstasyonu yanındaki Gaziantep Saray Lokantası'nda çalışan, 14 - 15 yaşlarındaki bir gencin başından geçenler de son derece ilginçtir. Saat 01.30 dolaylarında dışarıdaki tuvalete gitmek için lokanta binasından çıkan Aytekin adlı genç, tam tuvaletin kapısını açmak üzereyken, birden üzerinde, çok alçakta havada asılı duran büyük bir ışık görüyor. Yeşil renkteki bu ışığın, bütün gücüyle, aynen bir projektör gibi, kendisinin bulunduğu yeri aydınlattığını farkedene genç, büyük bir korku geçiriyor, dişleri kenetleniyor.

1 Ocak 1982 : 16 Aralık gözlemini yapan Mesut Torlak, saat 15.00 - 15.30 dolaylarında, Aksaray'ın Atatürk Caddesi üzerindeki Büyükbölücek Mahallesi'nden, 3 Ufo'nun gökyüzün-

de yaptıkları bir 'gösteriyi' izlemiştir. Güney yönünde, çok parlak yıldız büyüklüğünde görünen Ufolarm biri sabit duruyor, bir diğeri bunun çevresinde çeşitli hareketler yapıyor, üçüncüsü ise dikey olarak yukarıdan aşağıya doğru kaydıktan sonra kayboluyor ve sonra tekrar yükseklerde ortaya çıkıp aynı dikey kayma hareketini tekrarlıyordu. Aynı günün gecesi, Aksaraylılar'ın artık hemen her gece görmeye alıştıkları, yumurta biçimindeki parlak objenin geçişi sırasında İhlara Oteli'nin yemek salonunda elektronik org çalmakta olan müzisyen, orgdan, çaldığından daha değişik notaların çıktığını farkediyor; orgu akort etmeye çalışmasına rağmen, ancak dördüncü denemesinde başarılı olabiliyor. Bu ilginç elektromanyetik etkiye, otel müdürü Mehmet Eren de tanık oluyor.

4 Ocak 1982 : Günaydın'ın Aksaray muhabiri Ali Genç, çeşitli gazete muhabirleri ve bölge yetkilileri, saat 19.50 civarında, Tümesan'dan önce çıplak gözle, akabinde de dürbünle, bir 'UFO gösterisi' gözlemi yapmışlardır. Kuzeydoğu yönünde, ufka oldukça yakın bir yükseklikte, gökyüzündeki yıldızlardan tamamiyle farklı bir görünümde olan 5 parlak objenin mevcudiyetini tesbit ediyorlar. Değişik renklerde parlayıp sönerek, nabız gibi büzülüp açılan objelerden dördünün, görünen çapları 10 - 15 cm., diğerlerinden daha aşağıda yer alan beşincisinin ise 20 - 25 cm. kadardır. Tanıklar, birbirlerine göre konumlarını değiştirerek geometrik düzenler (Bkz: Şekil — 8) oluşturan objeleri 40 dakika süreyle izledikten sonra gözlem alanını terketmişlerdir. Daha sonra, 22.15 dolaylarında tekrar gözlem yapıldığında, çok uzaklarda, çevresi hâleli tek bir parlak obje görülmüştür.

5 Ocak 1982 : Aksaray'a bağlı Cangıllı köyü muhtarı Ramazan Öztürk'ün ifadesine göre, geceleyin Ekecik Dağı üzerine yaklaşan Ufuyu tüm köylüler görüyor. Ufo, dağın üzerinde bir süre havada asılı kaldıktan sonra, köylülerin korkulu bakışları arasında son süratle uzaklaşıp gidiyor.

6 Ocak 1982 : Hamidiye mahallesinde oturan 15 yaşındaki Mehmet Sürücü, akşam saat 18.30 civarında, güneybatı yönünde, ufkun 40 - 45° yukarısında duran Ufuyu görür gör-

mez hemen 3000 Land Polaroid SX80 kamerasını alıyor ve objeye yöneltiliyor. Her zaman normal çalışan fotoğraf makinası, bu resim sırasında önce 3 kez basıldığı halde çalışmıyor ve ancak 3'ncü pozdan sonra kamera fotoğrafı kendiliğinden atıyor. Bu kitapta yer alan, Ufonun renkli Polaroid fotoğrafı, Sürücü'nün çektiği bu resimdir (Bkz: Resim — 10). Bu arada, aynı akşam, Bilim Araştırma Merkezi ekibinin Ufo'yu izlemek için bindiği bir taksinin şoförü, Adana yolu üzerinden Aksaray'a doğru giderken, saat 18.30 civarında, gökyüzünde seyreden parlak, oval biçimde bir obje gördüğünü, ancak kısa bir süre sonra gözden kaybolduğunu belirtmiştir. Geceleyin ise, bu kez Hasas mahallesinin üzerine, gökten, her tarafı gündüz gibi aydınlatan bir obje iniyor. O anda mahalledeki televizyonlar çalışmıyor. Sonra yükselip, Konya yönüne kayarak gözden kayboluyor. Ayrıca, çeşitli tarihlerde dürbünle yapılan gözlemler sırasında, Karasu mevkii üzerinde, saat 19.00 civarında, son derece parlak bir objeden bir başka parlak objenin ortaya çıktığı ve çeşitli renklerle yanıp söndüğü görülüyor.

c — Bilim Araştırma Merkezi ve 2. Araştırması

Vedat Karalar : «16 Aralık gecesi, Kurtuluş mahallesinden, göğün Çeltekköyü üzerine rastlayan kısmında, iki tane kırmızı ışığı olan ve bunların üstünde yer alan açık sarı renkteki parlak bir ışıkla adeta sinyal veren bir cisim gördüm. Cismi arkadaşım İbrahim Atar'la birlikte izlemeye başladım. 15 dakika sonra hareket etti ve Kalanlar üzerine giderek, 5 dakika da orada durdu. Daha sonra Şereflikoçhisar yönüne doğru kayarak, gözden kayboldu. Bunun ne bir yıldız ne de bir uçak olmasına imkân yoktu.»

İsmi belirlenemeyen bir görgü tanığı : «16 Aralık gecesi saat 19.30'da, Kurtuluş mahallesi, Çetin sokakta olan evimin önünde, ben, ailem, annem ve üç kişilik bir komşu grubu vardı. Gökte, yuvarlak, tabağa benzeyen, üzerinde mavi, etrafında da sarı - kırmızı ışıklar saçan bir cisim gördüm. 20 dakika sonra gözden kayboldu. Bunun bir uçan daire olduğu söylenmiş. Gözlerimle gördükten sonra bunun ne Ay'a ne de bir yıldız benzemediğini söyleyebilirim.»

Bn. Mübeccel Devrim, Avukat : «Ocak'ın ilk günleriydi. Saat 17.00 sıralarında, evin balkonunda, futbol topu büyüklüğünde, yeşil, sarı ve portakal renklerine bürünen, oldukça parlak, yuvarlak bir objenin geçişini izledim. Diğer gök cisimlerinden tamamıyla farklıydı. Ne yıldızdı, ne de hayâldi. Çok net görmüştüm. Önce yeşil renk hâkimdi, sonra sarı ve portakal renklerine dönuştü. İnsanı büyüleyici bir renk tonu vardı. Ortasında grimsi bir kütle olduğu hissediliyordu. Daha sonra, bir yörünge izleyerek, hızla Konya yönüne doğru uzaklaştı ve ortadan kayboldu. Başka bir arkadaş da, dürbünle baktığında, altından ışın demetleri neşrettiğini görmüş.»

Enver Altınok, Nakliyatçı : «O cismi, Ocak'ın ilk günlerinde, Hasan Dağı yönünde gördüm. O sırada gökyüzünde Güneş de vardı. Çok parlaktı, yavaş yavaş hareket ediyordu. Aynı akşam, evimin balkonundan dürbünle baktığımda, Konya yönünde yer alan cismin yeşil - mavi renklere büründüğünü gördüm. Bazan da halter aleti biçimini alıyordu. Altından, iki yandan, sanki araba egzosu gibi, alevler çıkıyordu. Saat 19.30'a doğru, Konya yönüne giderek gözden kayboldu. Ertesi gece, saat gene 19.30 civarında, Konya yönünde ilerlerken gördüm.»

Orhan Berksoy, Eczacı : «2 Ocak günü, gündüz vakti, tüm Aksaray'ın gördüğü parlak obje, yumurta biçiminde, [görünen] çapı 10 - 15 cm. kadardı. Güneybatı yönünde, havada asılı duruyordu. Gökyüzünün gözükmediğı puslu bir havada, bulutların önünde, sanki semadaki beyaz bir delikmiş gibi görünüyordu. Büyüklüğü zamanla değışti ve küçüldü. Sonra hava karardı. 4 Ocak gecesi de, Karasu mevkiinde, gene yumurta biçiminde, yatay ve hareket halinde olan, devamlı ışıklar saçan bir obje gördüm.»

Mustafa Pehlivan : «2 Ocak akşamı saat 19.00'da, 1000 metre yükseklikte, takriben 100 m² büyüklüğünde, devamlı hareket halinde olan, tepsi şeklindeki parlak bir cisim, ortasında boz, çevresinde de yeşil, kırmızı ve sarı renkte ışıklar saçıyordu. Uzaklaşarak gözden kayboldu, ve kaybolduğı yerde bir bulut oluştu.» Ufoyu, 2 Ocak gecesi saat 20.30'da dürbünle izleyen H. Ali Aktaş ise, gözlemini şöyle anlatıyor : «Portakal sarısı bir ışık, karanlık havada belirgin bir şekilde görüliyor-

du. Dürbünle bakınca, yarım aya benzediğini gördüm. Yarım ayın arkaya dönük iki ucu, jet uçaklarının saldığı dumana benzer bir şey salıyordu. Olağanıüstü bir hızla yol alan cisim, 5 dakika sonra gözden kayboldu. Arada sırada kendi etrafında döndükten sonra tekrar aynı vaziyette yol alıyordu. Bir yıldız olmadığı kesin olan bu cismin ne olduğu, sade Aksaray için değil, bütün Türkiye için çok önemli bir konudur.»

Abdullah Devrim, İktisatçı : «2 Ocak gecesi, sözkonusu obje, Adana - Ankara yolu üzerinde, Trafik Bürosu kesiminde çok belirgin bir şekilde görünüyordu. Gündüz çok yüksek irtifadaydı. Ancak, geceleyin dikey olarak aynı hızda aşağı kaymış ve bayağı yakına inmişti. Mavi ile yeşil tonları arasında renkleri vardı. Bünyesinden, hareketli ışınlar neşreliyordu [resim çiziyor].»

Şahin Berk : «3 Ocak gecesi 21.00 civarında, Konya'dan gelmiş, Karasu mevkiindeki benzin istasyonundan mazot alıyordum ki, aniden, gökyüzünde parlayan bir cisim gördüm. Bir süre havada asılı durduktan sonra, titreyerek yukarı aşağı hareket etti ve yükselerek gözden kayboldu. Daha önce de Konya yolunda, tepsi biçiminde, çok parlak bir gök cismi görmüştüm.»

Ramazan Öztürk, Cangılı köyü Muhtarı : «8 Ocak 1982 gecesi, saat 20.00 sıralarında, köydeki bir düğün merasimi sırasında, biri Taptuk Baba, biri de Ekecik Dağı üzerinde olmak üzere, iki tane uçan daire gördük. Büyüklükleri bir 'taksi' kadar vardı. Parlak cisimler, yeşil - sarı renkte ışıklar çıkarıyordu. Ekecik Dağı üzerindeki Konya, Taptuk üzerindeki ise Niğde yönünde uzaklaşarak, gözden kayboldular.»

TRT'deki röportaj sırasında, aynı düğünde bulunan bir başka olay tanığı da şunları söylemişti : «Cisimleri seyrederken, yuvarlak ve çeşitli renklerde, sarı, kırmızı, mavi; her döndüğünde bir renk veriyordu... İki taneydi... Oradaki [Ekecik Dağı'ndaki] daha büyüktü.»

Ali Genç, Günaydın Aksaray Muhabiri : «8.1.1982 Cuma gecesi, saat 23.40'ta, Aksaray'ın Yanyurt köyü semalarında, önce 3, sonra sırasıyla 5, 7, 9, 11, 13 ve 00.10'a kadar da tam 160 adet uçan daireyi, akrabalarım ile birlikte gözlemledik. Ay-

rica, komşulardan bazıları da gördüler. Bu cisimlerin, hızlı bir şekilde, Beştepeler Dağı arkasından çıkıp, Ekecik Dağı arkasından kaybolduğuna hep birlikte tanık olduk. Saat 01.30'a kadar, çok daha fazla sayıda uçan daireler köyümüz semalarını katetti. 01.30'dan sonra yattım (Bkz: Şekil — 9).

«9.1.1982 günü, Köy İlkokul Öğretmeni İbrahim Coşkun'la birlikte, saat 19'da gene bir uçan cisim gördük. Daha sonra, olay yerine gelen çoban, köylüler ve İlkokul Müdürü Zülfikâr Pelin de bu cismi gördüler. Cismi dürbünle izledik : Cisim, kırmızı, yeşil ve mavi ışıklar saçıyordu. Üzerinde, kaplumbağa kabukları gibi kabuklar vardı. Tahminen, [görünen] çapı 95 cm - 1 m kadardı. 19.30'a kadar seyrettik. O saatte kıp kırmızı kesildi, ve sönen bir mum gibi ortadan kayboldu.

«10.1.1982 akşamı, 22.05'te, köy bekçisi Bekir Çankaya ve diğer bazı köylülerle birlikte köy semalarında 14 uçan cisim tespit ettik. Eve döndükten sonra, 22.50'de evdeki ışıkların hafif azalması üzerine dışarı fırladım, gök cisminin büyük bir hızla yol aldığını gördüm. 23.20'de gök cisimleri, gözle sayılamayacak kadar çoğalarak, Ekecik Dağı ardında gözden kayboldular.

«9.1.1982 akşamı, Beştepeler - Ekecik yönünde seyreden uçan daireyi ışıkla yere indirebilir miyiz düşüncesiyle, 1 - 2 - 3 diye saymak suretiyle verdiğimiz komutla, yanımızdaki el fenerini sürekli olarak yakıp söndürmeye başladık. 3 - 4 dakika sonra cisimden de bize, aralıklarla, dakik bir şekilde sinyal gelmeye başladı. Biz devam ettik. Cisim bize iyice yaklaştı. Fakat yere inmedi.

«8.1.1982 gecesi ise, hiç rüzgâr olmamasına rağmen, elektrik telleri koyun çanları gibi sesler çıkarıyordu.»

Bay Abdullah Devrim, ayrıca, 11 Ocak günü Ankara yolunda otobüsle giderken Şereflikoçhisar yakınlarında yaptığı bir gözlemi de anlatmıştır: Saat 18.30 civarında, Tuz Gölü semalarında, aralarında belirli bir mesafe ve irtifa farkı bulunan, parlak beyaz ışınlar çıkaran iki obje görüyor. Objelerden yukarda olanı, daha büyüktür. Önce açık semada seyreliyor, daha sonra bulutların arkasına girip çıkarak ilerliyorlar. En sonunda da kesif bir bulutun arkasında gözden kay-

boluyorlar. Bay Devrim, ayrıca, objelerin alçak bir irtifada ve kuzeybatı yönünde seyrettiklerini, ve uçuş sırasında, aralarındaki mesafe ile yükseklik farkının hiç bozulmadığını ifade etmiştir.

Bn. Maide İleri, Eczacı : «17 Ocak gecesi, eczanede nöbet-
teyken, 20.00 - 20.30 civarında, çok parlak, şu büyüklükte [or-
ta boy bir kavun büyüklüğünü gösteriyor], uçuk mavi renk-
te, yuvarlak bir cismin çok yavaş bir şekilde gökyüzünde kay-
dığını gördüm. Büyüklük ve renk bakımından, tüm yıldızlar-
dan farklıydı. Güneybatı yönünde, bir süre havada asılı kalı-
yor, sonra bariz bir şekilde, insanın gözünü alan ışıklar saça-
rak, yavaşça ilerliyordu. Önce büyüktü, cesameti sonra gide-
rek küçüldü. Herhangi bir yıldız olmadığını kesinlikle söyle-
yebilirim.»

Öte yandan, Bn. İleri'nin Ufo gözlemi yaptığı 17 Ocak ge-
cesi, Ufo gözleminden yaklaşık bir saat sonra, 21.35 - 21.40 ci-
varında, Aksaray'da, değişik türden ve mahiyeti meçhul ka-
lan müthiş bir patlama duyuluyor. O sırada televizyon sey-
retmekte olan Bay A. Devrim de, TV cihazında muazzam bir
cızırtının duyulduğunu belirtmiştir. Aynı patlama ve TV ci-
zırtılarını ahalinin büyük bir kısmı doğrulamaktadır. Ayrıca,
5 Ocak gecesi Aksaray'da gene mahiyeti meçhul bir patlama-
nın duyulduğunu ilçe yetkilileri ifade etmiştir.

Yedek subaylığını Muhabere sınıfında yapan ve dolay-
ısıyla elektronik konusunda bilgi sahibi olan Bay Devrim, Ufo-
ların görüldüğü gecelerde televizyondaki görüntünün bulan-
dığını ve giderek tamamen kaybolduğunu, TV cihazlarının
parazit yaptığını açıklamış, ve böylece, Ufoların yol açtığı
elektromanyetik etkiyi doğrulamıştır. Bay Devrim, «Objeleri
görmesek dahi, geldiklerini televizyondaki etkilerinden anlı-
yoruz,» demiştir.

d — Niğde - Aksaray Ufo İnişleri Kayıtları

Aksaray'da görülen Ufolar'ın dört ayrı yerde yere kon-
dukları belirtilmektedir (Bkz: Şekil — 10). Bilim Araştırma
Merkezi'nin ilk araştırması sırasında, iniş mahalli olarak,
Konya yolu üzerinde, Tümesan'ın karşısına rastlayan ve Ak-

saray'a 1 km. mesafede bulunan boş arazi ile E5 Ankara yolu üzerindeki Topakkaya mevki gösterilmiştir. Tümesan'ın karşısına inişini, sürekli olarak orada koyun otlatan çobanlar görmüşler; Topakkaya'daki inişe ise, Ankara yolu üzerinde Koçaş Devlet Üretim Çiftliği'ne gitmekte olan bazı yetkililer tanık olmuşlardır. Tümesan inişi hakkında çobanlardan ayrıntılı bir bilgi edinilememiş olmasına rağmen, bu arazideki 'fizikî izler' bir Ufo inişini belirleyebilecek niteliktedir. Arazide yapılan araştırmalarda, çevreye yayılmış olan taşlara nazaran değişik yapıdaki gözenekli taş parçalarının, belirli bir yerde, 45 derecelik bir daire çemberi oluşturacak şekilde birarada toplandıkları tespit edilmiş, analizleri yapılmak üzere bazı taş örnekleri alınmıştır. İkinci olayda, tanıkların ifadesine göre, karayolunda arabayla ilerlerken, gene parlak bir yumurta şeklinde ortaya çıkan objeyi gayet net olarak izleme imkânını bulmuşlardır. Objenin bir ucu kırmızı, yanı yeşil, öteki ucu da beyaz ışıklar neşretmekte, üzerinden uçtuğu bölgeyi bir projektör gibi aydınlatmaktadır. Denildiğine göre, bir ara, yere objenin elips biçimindeki izdüşümünün düştüğü dahi görülmüştür. Ufo, arabanın ilerisinde, yolun üzerinden geçerek, yere doğru geniş bir kavis çizmek suretiyle, Ufolojik tabiriyle tam bir '*yaprak hareketi*' yapmıştır. (Bkz: Şekil — 11). Tanıklar bu hareketten sonra Topakkaya civarında iyice alçalan Ufonun, sadece soluk bir sarı ışık şeklinde görüldüğünü, arkasından gitmeye çekindikleri için yollarına devam ederek, kısa bir süre sonra gözden kaybettiklerini ifade etmektedirler. Ancak, Topakkaya mevkiinde bulunan bir şahıs, objenin yere konduğunu, diğer tanıklar gibi, soluk bir sarı ışık neşrettiğini görmüştür. Bu kişi de Ufonun yanına gitmeye korktuğundan, herhangi bir yakın temas imkânı doğmamıştır.

Öteki iki yere konuş olayını ise, ikinci Aksaray Ufo araştırması sırasında görgü tanıkları şöyle anlatmışlardır :

Ertuğrul Demirci, taksi şoförü : «16 Ocak gecesi, Nevşehir'den Aksaray'a geliyordum ki, birden sağ tarafta, 500 metre kadar ilerde, çok parlak bir ışık gördüm. Önce bunun bir taksi olduğunu sandım, sonra yumurta biçiminde bir ışık kü-

mesi olduğunu farkettilim. Uçan daire olup olmadığını anlamak için, arabayı durdurdum ve farları söndürdüm. O anda o da söndü. Tekrar farları yakmamla birlikte, ışıklar saçarak yerden havalandı ve sağa sola yalpalamaya başladı. Yükseldikçe ışığı çoğalıyordu. Işığının şiddetinden bir an bakamaz oldum. Tekrar gözlerimi açtığımda, iyice yükseldiğini ve hızla uzaklaşarak gözden kaybolduğunu gördüm.»

Murat Geçgel : «Hamidiye - Alaca köyünde, 16 Ocak gecesi, Muhsin İmîk'le birlikte nöbet tutuyorduk. Saat 20.00 sıralarında, köy meydanına doğru yürürken, köy çıkışında çok kuvvetli bir ışık gördük. Işığın 500 metre kadar yakınına gittik. Yerde, iki ucundan projektör ışığı gibi ışıklar çıkan, canlı renkli bir cisim duruyordu. Derhal, elimizdeki fenerleri yakıp söndürerek sinyal verdik. Havalandı ve bir sağa bir sola giderek uzaklaşmaya başladı. Sonra havada durdu ve arkasından uçmaya devam etti. Bunu birkaç kez tekrarladıktan sonra, hızla uzaklaşarak gözden kayboldu.»

e — Diğer Gözlemler ve Orijinal Resimler

Aralık 1981, akşam vakti, Muğla : Cengiz Salt ve ailesi, gökyüzünde birkaç yıldız büyüklüğünde parlak bir objenin durmakta olduğunu görüyorlar. Cismin çevresinde Ay'ın hâlesine benzer bir hâle mevcuttur. Bu hâle birkaç kez hafifçe parladıktan sonra, obje ortadan kayboluyor. Salt ailesinin oturduğu apartmanda ikâmet eden başka kişiler de aynı objeyi gözlemliyorlar.

Aralık 1981, 21.15, Bursa : Şehir stadyumu yakınlarında, sarı - kırmızı ışıklar saçarak gökyüzünden geçen parlak bir obje gözlemlenmiştir.

26 Aralık 1981, 17.30, Taksim, İstanbul : Sheraton Oteli'nin üst katında çalışan görevliler ile o sırada orada oturmakta olan yerli ve yabancı müşteriler, kırmızı ve tonlarındaki renklerde, puro biçiminde devasa bir 'bulut'un, arkasında bir iz bırakarak, o sırada apaçık ve masmavi olan gökyüzünü katederek 10 dakika içinde gözden kaybolduğuna tanık olmuşlardır. Otel görevlisi Mehmet Özerman, o sırada gizemli 'bulut'un altından geçmekte olan bir uçağın açık renginin karar-

dığını ve objenin yanında küçük küçük kaldığım ifade etmiş, dolayısıyla da objenin 900 - 1000 m. uzunlukta olabileceğini belirtmiştir. Tanıklar, olay sırasında Güneş'te herhangi bir kıvrılığın olmadığını da sözlerine ilâve etmişlerdir. Bu gözlem,ERCÜMEND EKREM TALÛ'NUN 1954 YILI GÖZLEMİNE BENZEMEKTEDIR.

Ne ilginçtir ki, 3 Mart 1982 günkü 19.00 Radyo Haberleri ile 4 ve 5 Mart 1982 tarihli gazetelerdeki haberlerden öğrendiğimize göre, bir ayı aşkın bir zamandır, dünyanın 16 - 20 km. kadar yukarısında, yaklaşık 3 km. uzunluğunda bir 'bulut'un dolaşmakta olduğu tesbit edilmiş bulunmaktadır. Açıklamayı yapan, Hawai, Mauna Loa Jeofizik Gözlemevi yetkilileri, bulutun en az dört kez dünyanın çevresinde dönmüş olduğunu söylemişlerdir. Gözlemevinde görevli bilim adamlarından Thomas Defloor, çıplak gözle görülemeyen bulutun kalınlığının yer yer değiştiğini, bir nükleer patlama sonucunda oluşamayacak kadar büyük olduğunu ifade etmiştir. Defloor, ayrıca, bulutun ilk kez Japon bilim adamlarınca tespit edildiğini, daha sonra Avrupa'da Laser teleskobuyla incelemeler yapıldığını, ancak bulutun kaynağının belirlenemediğini ve olayın açıklanamadığını belirtmektedir. 5 Mart 1982 günkü 13.00 Radyo Haberleri'nde, NASA'mn önümüzdeki günlerde, sözkonusu bulutu incelemek ve buluttaki sülfürik asit miktarını ölçmek (!) üzere U2 uçakları havalandıracağı açıklanmıştır.

5 Ocak 1982, 21.38, Ankara asfaltı, İstanbul : Bilim Araştırma Merkezi üyelerinden bir grup, Aksaray'a Ufo olayını araştırmaya giderlerken, bindikleri otobüsün ön camından, Maltepe - Küçükalya kesiminde, sağ yanda, ufkun yaklaşık 15° yukarısında, görünen çapı 30 cm. kadar olan, parlak, sarı ve yeşil ışıklı bir obje gördüler. 5 saniye kadar gözlemlenen obje, daha sonra sağa doğru küçük bir eğri çizerek gözden kayboldu (Bkz: Şekil — 12).

5 Ocak 1982, 22.35, Adana : Cenk Tamer, Adana'da Ankara otobüsünün kalkmasını beklerken, içinden gelen bir dürtüyle, yanındaki arkadaşıyla birlikte terminalin arkasındaki sahaya gidiyor ve üstüste resimler çekiyor. Gökyüzünde, hareketsiz duran parlak bir obje vardır (Bkz: Resim — 11). Ne

bir yıldıza, ne de bir gezegene benzemediğinden dikkati çekmektedir. Hava açıktır ve mehtap vardır. Resimlerin birinde, güçlü bir ışık neşreden son derece parlak bir obje çıkıyor. Kamera: Zenit-E... Film: Agfa, 80 Asa.

20 Ocak 1982, 10.30, İstanbul: Kentin üzerinden geçen, devasa boyutlarda, kırmızı ve tonlarından oluşan bir Anage-mi, aynı anda ayrı ayrı yerlerde bulunan iki kişi tarafından görülmüştür. Bayan B. A., Taksim Meydanından dolmuşla geçerken, birden, gökyüzünde seyir halinde olan sözkonusu objeyi farkettiğini ve heyecandan şaşkına döndüğünü belirtmiş, olaydan yanındakileri de haberdar etmek istemesine rağmen, çekindiği için bunu yapamadığını ifade etmiştir. Olayın ikinci tanığı olan Bay Zeki Sütçü ise, arabasıyla Dolmabahçe'den Taksim'e doğru çıkarken, bir an için gökyüzünde, Marmara yönünde ilerleyen devasa bir obje gördüğünü, fakat sonra gözden kaybettiğini söylemiştir. Her iki gözlemcinin birbirine uyan tariflerine göre, obje, arkasındaki üç uzun çıkıntısıyla birlikte, ince uzun bir ok temrenini andırmaktaydı. Objenin boyut ve rengi, 26 Aralık Sheraton gözlemini akla getirmektedir.

4 Şubat 1982, 16.30, İstanbul : Sheraton Oteli görevlilerinden Melih Bağver, gökyüzünün tamamen kapalı ve bembeyaz olduğu bir sırada, Marmara - Etap Oteli'nin üzerine rastlayan kesimde, dikdörtgen şeklinde, simsiyah bir 'bulut'un belirdiğine tanık olmuştur. Gözlemci, 4 dakika içinde ortadan kaybolan bulutun, Marmara - Etap Oteli'nin cesametiyle karşılaştırmak suretiyle, 50 - 60 metre uzunluğunda olabileceğini belirtmiştir.

7 Şubat 1982, 22.00, Boyacıköy, İstanbul : Bir arkadaşımız, uzun zaman ısrarla bir Ufo resmi çekebilmek için Uzaylılar'a telepatik olarak dilekte bulunuyor. Sonuçta, sözkonusu gün ve saatte, güneydoğu yönünde gördüğü bir ışıklı objeyi, kamerasıyla tespit ediyor. Kamera: Zenit-E... Film: Agfa, 80 Asa. (Bkz: Resim — 12).

f — Ege ve Marmara Denizlerindeki Manyetik Alanlar

Aralık 1981 — Ocak 1982 Ufo Akınında da görüldüğü üzere, Marmara ve Ege Bölgeleri daima yoğun Ufolojik faaliyete

sahne olmaktadır. *Türkiye Gizemleri*'nde de belirttiğimiz gibi, bu faaliyete paralel olarak, Marmara ve Ege Denizlerinde sık sık gizemli deniz hareketleri meydana gelir. Nitekim, Ege Ufo Üçgeni diye bilinen, ve çeşitli Ufo olayları ile, denizcileri sürekli olarak tedirgin eden manyetik mahiyetteki deniz hareketlerinin birarada ve yoğun olarak görüldüğü merkezî bir alanın mevcudiyetini biliyoruz. Hatta, *Türkiye Gizemleri*'nde Marmara ile Ege'nin altında Ufo üsleri bulunabileceği hususuna da değinilmişti. İşte, şu günlerde gazetelerde, Marmara ve Ege'nin bu tür özellikleriyle ilgili olarak yeni haberler çıkmış bulunmaktadır. Bunlardan, 25 Ocak 1982 tarihli, 'Kapitanlar Dikkat! Marmara Denizinde Manyetik Alan Var' başlıklı bir yazıda şöyle deniyordu: Bermuda Şeytan Üçgeni'nden sonra ortaya çıkan esrarengiz olay kazalara yol açıyor. Bermuda Şeytan Üçgeni esrarını korurken Marmara Denizinde de esrarengiz olaylara rastlandığı açıklandı. Özellikle Marmara Adası yakınlarında manyetik alanın çok şiddetli olduğu ve gemilerin pusulalarında sapmalar meydana geldiği belirtildi. Bu arada yıllar önce Marmara Adası'nda bir Sovyet savaş gemisi ile Kıbrıs bandıralı bir şilebin de adanın manyetik alan çekişi yüzünden karaya oturdukları bildirildi. İngilizler ayrıca, bu alan içerisinde haberleşmenin de bozulduğunu, televizyon ve radyo yayınlarında şiddetli parazitler meydana geldiğini söylediler. Öte yandan Türkiye'nin manyetik alan haritasının yapımına başlandığı ve haritanın ilgili kuruluşlara dağıtılacağı öğrenildi.

Öte yandan, Ege Deniziyle ilgili olarak, 18 Ocak 1982 günkü gazetelerde, bir yıl önce Girit açıklarında gizemli bir şekilde kaybolduğu belirtilen *Deniz Sönmez* şilebinden bahsediliyordu. Şileple birlikte ortadan kaybolan ve ne oldukları bilinmeyen 32 kişilik mürettebatın yakınları, kayıp denizcilere bir gün mutlaka kavuşacaklarına dair inançlarını dile getirmiş ve denize, ümitle beklediklerini belirten bir buket bırakmışlardı. Ege manyetik merkezi içerisinden bir başka buuta alınmışsa, tekrar bu buuta indirilip ortaya çıkarılsa, acaba neler olur? Mürettebatın ailelerinin bunca zamandır eşlerinden halen umutlu olmaları çok manidar değil midir? Çünkü onlar sezgisel veya telepatik olarak eşlerinin sağ olduklarını sanırız hissetmektedirler.

«Gezegenerle münasebete geçmek fikri yeni değildir. Birinci Dünya Savaşı'ndan evvel bir Rus astronomu, Büyük Sahra'ya veya Sibirya'ya büyük geometrik şekillerin çizilmesini teklif etmiştir. Merihliler tarafından görülecek olan bu şekillere, onların da cevap verecekleri ve bu suretle iki Gezegenin bir haberleşme sistemiyle münasebete geçirilebileceğini düşünmüştür. Bu teklifin tatbikata intikal ettiğini bilmiyoruz. Şayet böyle bir usul tatbik dahi olunsaydı, cevabın tatmin edici olabileceğini düşünmek için bir sebep yoktur. Merih'te insan nev'inden mahlûkların bulunduğu dair herhangi bir işaret şimdiye kadar tespit edilmiş değildir. Merkür ve Venüs'e gelince, buralarda da zekî canlıların bulunmadığı kuvvetle tahmin olunur.

«Bununla beraber, milyarlarca yıldızın kaynaştığı birer feza adası olan 'Galaksi'lerin milyar ve milyarlarcasını barındıran, azamet sembolü Kâinatın, milyarlarla köşesinde, bize benzeyen yahut benzemeyen — fakat her halde zekî — bir takım canlıların varlığını kabûl etmek mantığa aykırı olmasa gerektir. Bu tip canlıların Kâinatta, Dünya'dan başka yerlerde de var olduğu fikri, ilim âleminde çok revaç görmeye başlamıştır.

«Uçan dairelerin medenî dünyayı nasıl ciddiyetle ve yıllarca meşgul ettiği hatta hâlâ etmekte olduğu malûmdur. Başka dünyalardan gelen canlıların varlığını ifade eden bu inanışa, ciddî âlimlerin ortaya attıkları diğer tezleri de katmak yerinde olur. Bunların arasında Merih Peykleri Deimos ve Phobos'un sunî olduğunu ileri süren Rus teorisiyle, Baalbek Mabetleri'nin başka dünya mahlûklarının eseri ve Ölü Deniz'in eski bir atom patlamasının bakiyesi olduğu iddiasını ve daha bir çoklarını saymak mümkündür.

«Şunu hemen söylemek lâzımdır ki, Merih yahut Venüs küreleri üzerinde hayatın bulunmadığına dair bugün için elimizdeki delillerin kifayetsizliğine karşılık, yalnız içinde Dünyamızın da bulunduğu Galaksimizde — Samanyolunda — tıpkı Dünyamız gibi, kendi Güneşleri etrafında dönen en az 15 milyon dünyanın varlığını, teori ve hesap gösteriyor. Dünyamızın benzeri olan bu uzak gezegenlerde yerçekimi, benzer iklim şartları ve muhtemelen insanların bulunduğunu düşün-

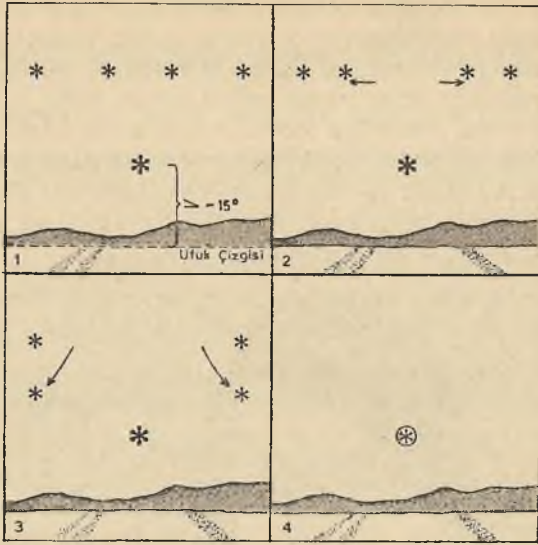
memeye sebep görülmemektedir. Madem ki her tekâmül, canlıları —hayal romanlarının tasavvur ettiği canavarlara değil — insana götürüyor, şu halde Gökkubbede pırıldayan yıldızların çoğunda bizim kadar yahut bizden daha zekî başka hemcinslerimizin varlığını kabûl etmek zorundayız. Kozmik kardeşlerimizin, bizim bilgilerimize ve hatta daha üstün ilimlere sahip oldukları ve bize erişmeye çalıştıkları elbette düşünülebilir.» (Bu yazı, Prof. Koçer'in 'İnsan, Feza ve Ötesi-1962' kitabının 138'nci sayfasından alınmıştır.)

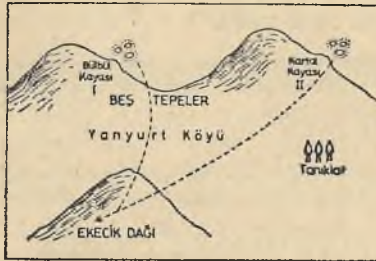
Resim — 9 : Aksaray'daki Ufonun görüntüsünü saptayan TRT Kameramanı Halil Komanova.

Şekil — 7 : 15 Aralık 1981 Aksaray gözleml sırasında, araç üzerine ışık neşreden Ufo.

Şekil — 8 : 4 Ocak 1982'de Aksaray semalarında geometrik düzenler oluşturan 5 Ufo.

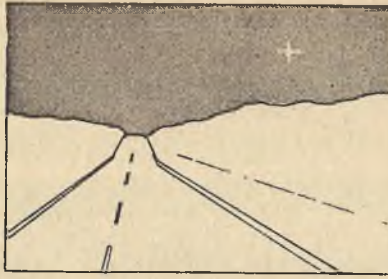
Şekil — 9 : 8 Ocak 1982 Yanyurt Köyü - Aksaray Gözlemi.

Şekil — 10 : Aksaray ve civarı genel konumu ve Ufo İniş Yerleri. (Ölçeksiz olup, kroki mahiyetindedir.)

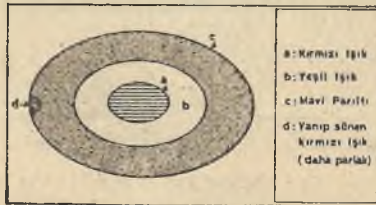
Şekil — 11 : Topakkaya İniş Olayı sırasında Ufonun yaptığı 'yaprak hareketi.'

Şekil — 12 : 5 Ocak 1982 gecesi Bilim Araştırma Merkezi ekibinin Maltepe - İstanbul üzerinde gördüğü Ufo.

Harita — 1 : Aralık 1981 — Ocak 1982 Türkiye Ufo Akım sırasında Ufo gözlemi yapılan il ve ilçeler.

Şema — 2 : Dünyada en sık gözlemlenen Ufo görüntüsü.

İşıkli haldeki Ufo
ve büyütülmüş hali.

Resim — 10 : N. Aksaray Üzerinde Ufo.

Resim — 11 : Adana üzerinde çekilen Ufo.

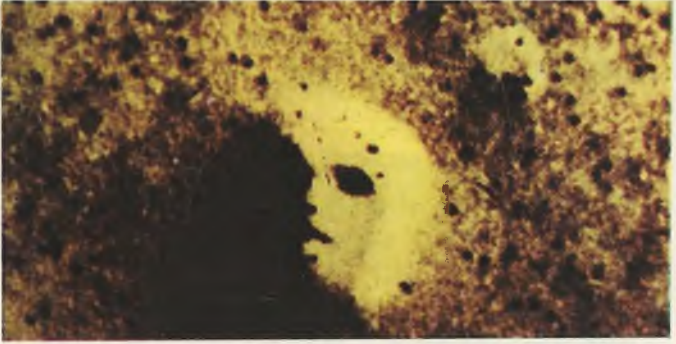
Resim — 12 : İstanbul'da çekilen Ufo.

Resim — 13 : Mars'daki kent.

Resim — 14 : Mars'daki piramitler.

Resim — 15 : Mars'daki insan çehresi.

Resim — 16 : Işıklı
üç cisim.

Işıklı objelerin
büyütülmüş hali.

Ufoların Genel Etkileri

«Öyle görülüyor ki insan artık, yalnız Fezanın değil, fakat aynı zamanda fizikle metafiziğin hudutlarının karıştığı bir bölgenin eşiğine de adım atmış bulunmaktadır.»

Prof. Melih Koçer

«Bu Ufoların aracılığıyla, giderek daha fazla kişi, metafizik gerçeklerin etüdüne doğru cezbedilmektedir, ki zamanla bu gerçekler yoluyla, beşeriyet, kendine olan imanını ve Yüce Kaderi'nin bilgisini yeni baştan kazanacaktır.»

Dr. John Cleary-Baker

a — Astronomların Gözlemleri ve Mars Anıtları

Boeing 737 pilotu ve Ufo araştırmacısı Yeni Zelandalı Bruce Cathie, «Yıllardır uzayı gözlemliyoruz, hiçbir uçan daireye rastlamadık,» diyen astronomlarla ilgili olarak şöyle diyor :

«Ufo araştırmacılarına, sık sık, uçan daireler mevcut olduğuna ve Kâinat'ın her yanında uzay yolculuğu o kadar yaygın olduğuna göre, astronomların gökyüzünü incelerken bu faaliyeti neden görmedikleri sorusu sorulur. Çeşitli yetkililer, astronomların uzayda zekî varlıklarca herhangi bir faaliyette bulunulduğuna dair kanıtlar keşfettiklerini inkâr etmektedirler. Ancak, teleskopun göğü tarayan gözüyle tespit edilmiş bulunan birçok gizemli gözlemle ilgili güçlü kanıtlar mevcuttur. Sanırım, astronomlar da birçoklarımız gibi, sürekli olarak alaya alınmaktan hoşlanmazlar, ve işte bu sebepten ötürü de, gökyüzünde görülmüş olan tuhaf objelerden birçoğu resmî kayıtlara geçirilmez. Astronomi 'kesin' bir bilimdir, ve hiçbir tecrübeli astronom, mahiyeti meçhul olan bir obje gördüğünde, bunu âlenen açıklamak istemez! Kâinat'ın etüdünde dahi, yetkililerin halka açıklamaktan kaçınacakları pek çok şey olabilir. Hükümetler, çoğunlukla, yeni ve bilinmez olan herhangi bir şey karşısında dar görüşlü olmayı tercih ederler. Nedense, yeni keşfedilen bir bombayla dünya yüzünden silineceği-

mize dair haberlerin baş sayfalarda yer alması normaldir de, bizi yukardan izleyen Uzaylı Dostlar'la ilgili bir haberin yayımlanması, bizleri paniğe uğratacağı düşüncesiyle, sakıncalı görülür.

«Astronomlar, Asaph Hall'ün Mars'ın ufacık uydularını keşfettiği 1897 yılının en az on yıl öncesinden bu yana, Ay üzerinde garip faaliyetler gözlemlemişlerdir. O günlerde dahi, kullanılan teleskoplar oldukça güçlüydü, ve Ay yüzeyinde, muntazaman beliren ve kaybolan ışıklar, düz çizgiler, kubbe-ler ve dairevî çökiüntüler gösteriyorlardı. O yıllardan bu yana, bu türden binlerce gözlem rapor edilmiştir.

«Gizemli Kırmızı Planet Mars da bizi bazı açıklanamayan fenomenlerle karşı karşıya bırakmaktadır. Charles Fort, 'Lanetlilerin Kitabı' adlı eserinde, Lowell Gözlemevi'ndeki Prof. Pickering ile diğer görevlilerin, Kasım 1894'te, Mars'ın karanlık bir kesimi üzerinde, kendi kendini aydınlatan parlak bir nokta gördüklerini yazmaktadır. Astronomlarca muhtemel bir 'bulut' olarak nitelendirilen bu obje, Mars yüzeyinin tahminen otuzbeş kilometre kadar yukarısında yer alıyordu. 1903 yılında, Prof. Lowell, Mars'ın aydınlık ve karanlık bölgelerini ayıran sınır üzerinde bir objeden bahsetmiş, ve daha sonra, bu objenin 450 km. kadar ilerlediği rapor edilmişti; bunun da 'muhtemelen bir toz bulutu' olduğu açıklanıyordu. 1911'de, Mars üzerinde, çok bariz bir şekilde görülen parlak noktacıklar tespit edilmişti. Japon astronomu Saheki de, Mars yüzeyinde çok parlak bir parlama gözlemlemiş ve bunun bir atom patlaması olabileceği ileri sürülmüştü.

«Son 200 yıldır, Mars, Merkür, Venüs, Güneş ve Ay yakınında yer alan ya da üzerlerinden geçen bir çok gizemli obje gözlemlenmiş, ve dünya astronomlarının çoğu, gördüklerini rapor etmişlerdir. Bu raporların hepsini de bir kenara atmamız imkânsızdır, çünkü gözlemlerin çoğu, birden fazla astronom tarafından yapılmış ve dünyanın her yanından benzer gözlemlere dair haberler gelmiştir. Bunları biraraya getirirsek, gezegenlerin, Güneş'in ve Ay'ın çevresinde dolaşan ve hepsi de kendi kendini aydınlatan gizemli objelerin mevcûdiyeti-ne dair güçlü bir kanıt oluştururuz. Bu objelerden bazıları

hareketli yıldızlar gibi görünmüşler, daha başkaları ise sabit bir ışık neşretmişlerdir; parlak objeler de görülmüştür, karanlık objeler de; kimi hızlıdır, kimi yavaş; her gözlemlerde, bu gözlemlere yol açan ve onları yönlendiren belirli bir gizemli Zekâ'nın Varlığı kendini göstermiştir.

«Güneş Sistemi dahilindeki Ufolar da, muhtemelen, kendi göklerimize nüfûz edenlerden farklı değildir, ve onların faaliyetlerinin daha önemsiz olduğunu söyleyemeyiz. Aslında, astronomların raporları, gezegenimizin ziyaret edilişinin, bu Uzay Yolcuları'nın Yüce Evrensel Faaliyeti'nin sadece belirli bir bölümünü oluşturduğunu onaylar mahiyettedir. Onların ana plânlarının bize açıklanacağı gün gelecek, ve hayatın ne olduğuna dair bilgimizde meydana gelecek muazzam bir artış bizlere çok şey kazandıracaktır.

«Şimdilik, hakikî bilgi ve anlayışın getireceği yeni özgürlüğe katılmaya hazır olmamız için zihinlerimizi geleceğin enginliğine açmaya çalışmak ve buna göre plân yapmak, bizlerin, hepimizin elindedir. İşaretler şimdiden belirgindir, ve her yeni gün, taze kanıtlar getirmektedir. Önyargı ve inanmamazlık, karanlık çağlara aittir; göklere baktığımızda, daha şimdiden, yeni doğan Güneş'in ilk pırıltılarını görebiliriz, ve o gün tüm görkemiyle gelip çatığında, yeni mücadeleyi kabûlenmeye hazır olduğumuzdan emin olmalıyız.»

Bruce Cathie bu satırları 60'lı yılların sonlarında yazmıştı. Daha sonraki yıllarda Mars'a gönderilen uzay araştırma araçları, bu gezegen üzerinde yer alan ve ancak zekî varlıkların elinden çıkmış olabilecek çok ilginç 'kalıntılar'la ilgili fotoğraflar gönderdiler :

Uzay inceleme aracı Mariner 9'un 13 Kasım 1971'den 27 Ekim 1972'ye kadar Mars'tan Dünya'ya gönderdiği çeşitli fotoğraflar arasında, Mars'ın güney kutbu bölgesinde yer alan ve dünyadaki kadim uygarlıkların kalıntılarını andıran ilginç formasyonları gösteren resimlere rastlandı. Fotoğraflar, ancak 1977 yılında yayımlandı (Bkz: Resim — 13). Geometrik bir düzen içerisinde, birbirlerini dik açılarla kesen bu formasyonlara NASA'daki bilim adamları 'İnka Kenti' adını verdiler. Resimdeki görüntü, gerçekten de, bir İnka kentinin yı-

kıntı halindeki duvarlarının havadan çekilen fotoğraflarına benziyordu. Fotoğrafı inceleyen astronomlar için ilginç olan husus, doğada 90 derecelik açılara son derece nadir rastlanıyor olmasıdır. Dolayısıyla da *'İnka Kenti'*nin zekî bir faaliyettin ürünü olması gerekmektedir. Dahası, Mars'ın, Cydonia adı verilen bölgesinde, bizim piramitlerimize benzeyen 'kalıntılar' vardır (Bkz: Resim — 14). Bu Mars piramitleri 1976 yılında Viking-1 tarafından tespit edilmiştir ve yaklaşık 1000 m.'lik bir taban kenarı uzunluğuna sahiptirler. Dahası, bu *'piramit kenti'*nin yaklaşık 9 km. doğusunda, şimdiye kadar Mars üzerinde keşfolunan en ilginç obje yer almaktadır: Bu, tam anlamıyla bir insan yüzüne benzeyen ve daha ziyade bir bayanın simasını andıran bir yapıdır. Bu yüzdeki gözler, burun ve ağız öylesine simetriktir ki, bunun doğal bir formasyon olma ihtimali kesinlikle ortadan kalkmaktadır. Hattâ bu yüzün çevresinde, itinalı bir 'saç tuvaleti'nin bulunduğunu dahi söyleyebiliriz! Bu *'Mars çehresi'* yaklaşık 1,5 km. uzunluk ve genişliğinde olup, yüksekliğinin de 550 m. kadar olduğu tahmin edilmektedir (Bkz: Resim — 15).

b — Avustralya'da Sürekli Ufo Olayı Gözlemi

Ufoların aynı yöre üzerinde sürekli olarak ve ısrarla ortaya çıkmaları, zaman zaman görülen bir durumdur. İşte 25.4.1980 tarihli gazetelerde, Avustralya'daki St. George kasabasının bu çeşit uzun süreli Ufo gözlemlerine sahne olduğundan söz ediliyordu :

Son 10 yıldır Avustralya'ya korku salan uçan dairelerin sırrının bir türlü çözülemediği bildiriliyor. Yıllardır saatle kurulmuş gibi düzenli aralıklarla ortaya çıkan bu uçan daire, geliştirilen bütün mücadele yöntemlerine rağmen bir türlü ülkeyi terk etmiyor. Uçan dairenin en çok bin nüfuslu St. George adlı bir küçük kasabada görüldüğünü belirten yetkililer, uçan dairenin bu yörede görülmeye başlamasından sonra, özellikle otomobillerin elektrik sistemlerinin bozulmaya başladığını kaydediyorlar. Bu arada, mahallî gazetenin muhabirleri ile kasabanın önde gelen birçok kişisi de uçan daireyi gördüklerine dair yeminli ifade veriyorlar. Böylesine çok sayıda kişinin varlığından bir an bile kuşku duymadığı uçan daireye karşı herhangi bir etkin önlem alınabilmiş değil.

c — Ufoların Işık Sinyalleri ve Hareketleri

Ufolar kuvvetli ışıklar neşrederler, ve renkleri ile ışık şiddetlerini değiştirebilirler. Bu değişim, hızdaki ya da uçuş yönündeki bir değişikliklerle eşzamanlı olarak cereyan edebilir. Ufoların ışığının, bu araçların sevk sistemiyle bir şekilde ilişkili olabileceği düşünülmektedir. Ufolar, ayrıca, gözlem yapma ve haberleşme amaçlarıyla da ışık kullanıyor gibidirler; çevrelerindeki ışık değişimlerine karşı duyarlıdırlar ve tepki gösterirler. Ufolardan neşrolan ışınlar, çoğunlukla, aynen bir projektör gibi, çevreyi taramak için kullanılırlar. Ufolar, sık sık, tek bir ışın neşrederler; ancak, çoklu ışınlara da rastlanmıştır. Özellikle, projektör benzeri ışıkların neşredildiği UFO vakaları çok yaygındır. Birbirlerine ışık sinyalleri veren Ufolara ilişkin vakalar ise oldukça enderdir. Ufolar, kendilerine örneğin sinyal veren bir spot ışığı tutulduğunda, şu şekillerde tepki gösterebilirler :

a — Sinyal kaynağına doğru güçlü bir ışık yöneltir;

b — Sinyale, kendi ışığını yakıp söndürmekle karşılık verir;

c — Kendi ışığını söndürür, renk değiştirir, çok parlak bir hale gelir ya da 'zoom etkisi' oluşturur, yani cesametini arttırır. Genellikle de çok kısa bir süre içinde eski cesametine döner;

d — Ya sinyal kaynağına doğru, ya da uzaklaşacak şekilde hareket etmeye başlar. Çoğunlukla, sinyal kesildikten sonra eski pozisyonlarına dönerler.

d — Polaroid Kamera ile Ufo Resmi Çekilmesi

11 Aralık 1980 günü, Almanya'nın Lamptertheim-Hessen ormanlarından arabayla geçmekte olan iki kişi, yeni alınan bir SX-70 Polaroid kamerayı denemek isterlerken, aniden bir çingirak sesi duymuşlar ve camdan baktıklarında, gökyüzünde uçan tuhaf bir obje görmüşlerdi. Ve zaten hazır olan kamerayla, metalik görünüşte, yaklaşık 40 m. çapında, disk biçiminde ve geniş kubbeli olan bu Ufonun son derece belirgin bir fotoğrafını çekmişlerdi.

e — Ufo Olayı ve Televizyonları Etkilemesi

29 Haziran 1976 tarihli Amerikan *National Enquirer* gazetesinde, 'Dehşet Verici Ufo Saldırısı' başlığı altında, Ufoların televizyonların çalışmasını etkilemesine ilişkin bir Ufo vakası anlatılıyordu : 71 yaşında, 30 yıllık polis memuru George V. Wheeler başından geçenleri şöyle anlatıyor : «22 Nisan gecesi Tuttle tepesi üstünde garip bir turuncu ışık gördüm ve yangın sandım. Telsizle haber verdikten sonra ışığın yanına gittim. Vardığımda, 53 metre genişliğinde, 10 metre yüksekliğinde, gümüş renkli, tepesinde parlak turuncu ışık bulunan bir büyük obje gördüm. Araç bu sırada birden yükseldi ve şimşek gibi mavi bir ışık neşretti.» Gözlem sırasında şok geçiren Wheeler, olaydan 4 dakika sonra David Moots tarafından bulundu. Bu süre içinde olayı gören 3 kişi de benzer ifadeler vermişlerdir. O gece bölgedeki televizyon alıcıları susmuş, evlerdeki elektrik donanımları türlü aksaklıklar göstermiştir. Olayın kahramanı polis memuru, 2 hafta hastanede kaldıktan sonra şoktan ancak kurtulabilmiştir. Memurun arabasındaki yeni takılmış bujiler de yanmıştır.

f — Ufoların Fizik Etkileri ve İniş İzleri

Ufoların '*fizik etkileri*', yere konarken yerle temas sonucunda oluşturdukları, elle tutulabilir '*fizik izler*', bitkiler ve ağaçların kavrulması ya da kuruması, hayvanların anormal davranışlar göstermesi, gözlemcilerde geçici felç, uyuşukluk, sıcaklık hissi ve diğer rahatsız edici durumlar ortaya çıkması gibi hususları kapsar. Ufoların EM (elektromanyetik) etkisi ise, otomobillerin durmalarına ve tüm elektrik sistemlerinin işlemez hale gelmesine, geniş bir çevrede elektriklerin kesilmesine, radyo, televizyon ve telefonların çalışmamasına ya da anormal bir şekilde çalışmalarına, pille çalışan kameraların çalışmaz hale gelmesine yol açmaktadır. Ancak, EM etkisi, mekanik sistemlerin işleyişinde de ortaya çıkmaktadır. Örneğin, manyetik olmayan alaşımlardan yapılmış mekanik saatlerin durması, bazı aletlerin çarklarının dönmemesi, mekanik düzenli kameraların işlememesi gibi. Ufo fenomeni, sanki, enerji çekme ve özellikle de elektrik enerjisini

çekme yeteneği göstermekte, ve tüm kinetik gücü felce uğratmaktadır. Ufoların iniş mahallerinde görülen fizik izlere gelince, bunlar da çok çeşitli olabilir: Toprakta ya da toprak üzerindeki bitki örtüsünde ortaya çıkan, daire ya da elips biçiminde bir basıklık ya da yanmış bir alan; Ufo iniş takımlarının yerde açtığı, bir üçgenin uç noktalarını oluşturan çukurlar; toprağın kimyasal yapısında meydana gelen değişiklik; gene daire biçiminde dizilmiş taş, vs. gibi unsurlar; vb.

Bilim adamı Stanton T. Friedman da bu konuda şu açıklamayı yapmaktadır : *«Bütün vaktini Ufo konusunun araştırılmasına harcayan bir nükleer fizikçi ve Amerika'daki tek uzay bilimcisi olarak, John Keel gibi bazı yazarların, Ufoloji'nin Parapsikoloji'nin bir dalı olarak ele alınmasına ilişkin önerilerine şiddetle karşı çıkıyorum. Fizikî bir bilim olarak Ufoloji ile Parapsikoloji arasında sınırlı bir geçiş olduğunu inkâr etmeyeceğim. Ne varki, örneğin biyologların istatistiği kullanmaları, biyolojinin istatistiğin bir dalı olduğu anlamına gelmez. Kanımca, Ufoların bilimsel etiüdü, diğer yeni araştırma çabalarının herhangi birine nazaran, fizik Kâinatımız'ın nasıl işlediği hakkında daha fazla yeni bilgiyi ortaya çıkaracaktır. Bilimsel Ufo araştırmaları, mekân, zaman ve maddenin fiziği; araçların sevkine ilişkin yeni metodlar; enerji üretme ve kullanmanın yeni yolları; felsefe, din ve kişisel ile uygarlıklar arası ilişkilerde yeni anlayışlar hakkında bize yeni enformasyonlar sağlayacaktır. Ufolojiyi Parapsikolojinin bir parçası haline getirmek yanlıştır. Bu tür bir yaklaşım, günümüzün, Ufoları başka güneş sistemlerinden gelen, zeki varlıklarca kontrol edilen, gerçek ve üç boyutlu araçlar olarak düşünmemizi oldukça mümkün kılan gelişmiş teknolojisi hakkında elimizdeki muazzam miktardaki doneleri kaale almaktadır. Birçok kimsenin, yakındaki yıldızlara yapılacak, gidiş geliş süresinin 50 yıldan az olduğu yolculukları; yüksek hızlarda 90 derecelik dönüşleri; sonik patlamalar yerine, araçların çevresindeki iyonize hava plazmalarıyla ilgili renk değişimlerine yol açacak, yüksek hızdaki atmosfer uçuşlarını imkân dahiline sokan bu yeni teknolojiye aşina olmadığına şaşmamak gerek. Ufolarla ilgili fizik kanıtlar hakkında enfor-*

masyon edinmek isteyenlere, T. Phillips'in 1973'te MUFON'un 4'üncü yıllık sempozyumuna sunduğu 'İniş İzleri: Ufo İçin Fizik Kanıtlar' adlı tezini okumalarını tavsiye ederim. Bu önemli tezde, tam 34 ülkedeki 500'ü aşkın Ufo iniş izleri incelenmektedir. Ben, şahsen, ileri seviyedeki bir uygarlığın parapsikolojik teknikleri kullanacağından eminim. Ancak, geçmişteki teknik gelişmeyi etüd ettiğinizde açıkça görülüyor ki, teknik gelişim, ilgili konularda önceden belirlenemeyen bir şekilde farklı uygulamalar yapmakla ortaya çıkmaktadır. Teknolojik bir bilgi dağarcığı olmayan birçok kimsenin Ufoları bir tür 'maji'yi temsil ediyormuş gibi düşünmeleri, pek şaşırtıcı olmasa da, eldeki fizik donelerin incelenmemesi için bir özür teşkil etmez.»

g — Ufo Olaylarındaki Gizemli Patlamalar

Yeni Zelandalı Harold Fulton'un derlediği *Civilian Saucer Investigation (NZ) Magazine* dergisinde 1957 yılında yayımlanan bir rapor, aynen şöyleydi : «Gizemli Patlamalar ve Uçan Daireler: Son on yıldır, çeşitli zamanlarda, dünyanın her yanındaki kaynaklardan, insanı hayrete düşüren ve sebebi açıklanamayan patlamalara dair haberler gelmektedir. Bu patlamaların çoğunun meydana geldiği sırada, canlı ışık parlamaları oluşmuş ve sık sık da, aynı anda, mahiyeti meçhul uçan objeler görülmüştür. Bu patlamalardan bazıları, 80 km. ötedeki bölgeleri dahi sarsmıştır. İnceleme yapan yetkililer, boşuboşuna bir 'suçlu' ya da patlama sahasında kanıtlar aradıktan sonra, akla gelebilecek tüm doğal sebeplerden hiçbirinin geçerli olamayacağı sonucuna varmışlardır. Çoğunlukla, bu patlamalar, ses duvarını aşan uçakların çıkardığı gürültüye benzer bir şekilde, havada oluşuyormuş gibi görünmekte, fakat bazan da, sanki yer seviyesinde ya da yere yakın bir yerde meydana gelmektedirler. Bu gizemli olayların olduğu tarihlerde, çoğu kez gökyüzü tamamiyle açık olduğundan, hava şartlarından şüphelenmek de imkânsızlaşmaktadır. Yeni Zelandada da, mahiyeti meçhul patlamalardan kendine düşen payı almış, bunlardan en güçlü iki patlama, gündüz vakti, seksen kilometre genişliğindeki sahaları sarsmıştır. 19 Mart 1954

günü, iyi bir havada, bir dizi göksel patlama Nelson yöresini, ve 6 Şubat 1955'te de Greymouth yöresini yerinden oynatmıştır. Her iki patlama sırasında da ışık parlamaları ve hızla yol alan Ufolar görülmüştür. En son patlama olayı ise, 22 Mart 1957 gecesi Auckland'da meydana gelmiştir. Bu son olay, ötekiler kadar geniş kapsamlı olmasa dahi, Merkezî Polis Karakolu'nu iyice sarsmış ve aynı anda gene bir ışık parlaması görülmüştür.» Fulton, 26 Mart 1957 günü Merkezî Polis Karakolu'na başvurduğunda, patlamanın sebebinin açıklanamadığını öğrenmiştir.

h — Ufo Olayları ve Kitle Halusinasyonu Sorunu

1966 Baharı'nda, Arizona, Tucson'daki KCVB radyo istasyonunda Ufolar hakkında bir dizi program yayınlanmıştı. Bu programa katılan yabancı bilim adamları arasında, Brezilyalı gastroenterolog Dr. Olavo T. Fontes de vardı. Rio de Janeiro'daki Ulusal Tıp Okulu'nda öğretim üyesi olan ve birkaç hastanenin danışmanı olarak çalışan Dr. Fontes, Ufolar konusunda yaptığı konuşmayı şu sözlerle bitirmişti : «... Kendi ülkem olan Brezilya da 1954 Ufo akınından kendine düşen payı almış, ve Brezilya'da yüzlerce Ufo gözlemi yapılmıştı. Bu durum, Ufo fenomeninin gerçek olduğuna dair beni ikna etmeye yetti... Gerçek bir bilimsel araştırma başlatılabilene kadar, boş zamanımı Ufo araştırmalarına vakfetmeyi bir vazife bildim. Artık, ağaç seviyesinin altına kadar alçalan bu kadar çok objenin gözlemlenmesi sonucunda, mahiyeti bilinen objelerin gerilimli şartlar altında görülerek yanlış yorumlandıkları şeklindeki eski açıklamalar geçerli değildir. Bu durumda, ortada sadece iki seçenek kalmaktadır: 1 — Ufolar, aşına olmadığımız özellikler gösteren, fizik mahiyette, maddî fenomenler ya da makinalardır; 2 — telkin sonucunda ortaya çıkan fenomenlerdir. Eğer Ufo fenomenleri telkin ve tesir altında ortaya çıkıyorlarsa, bu takdirde, gözlemcilerin çoğu da psikozlu kimseler olmadığına göre, çok özel türden halusinasyonlar olmaları gerekir. İncelediğim Ufo olaylarında, tanıkların sürekli kişilik bozukluğu gösterdiklerine dair hiçbir

kanıt yoktur. Ancak, halusinasyon olgusunun, sadece bireysel Ufo olayını açıklayabileceğini kabûl edebiliriz. Birden fazla kişinin tanık olduğu gözlemleri etüd ettiğimizde ise, o zaman bu sorun değişik bir veçheye bürünecektir. Psikiyatrlar, gözlem ve deneyler sonucunda, farklı kişilerin gerilimli durumlara karşı farklı tepkiler gösterdiklerini kanıtlamışlardır. diğer bir deyişle, aynı gerilimli durumlara mâruz kalan değişik kişilerin aynı halusinasyonları deneyimlemeleri imkânsızdır. Farklı tanıkların gerilimler karşısında çözülme noktaları hiçbir zaman aynı olmaz, ve tepkilerinin niteliği ile şiddeti birbirinden tamamiyle farklı olacaktır. Ayrıca, aynı Ufonun, değişik yerlerde bulunan ve birbiriyle hiçbir irtibatı bulunmayan değişik gözlemci gruplarınca görüldüğü vakaları gözönüne aldığımız takdirde, psikolojik açıklama da çürümektedir: Çünkü, bu durumda, sadece Ufo halusinasyonunun gerçekliğini değil, Ufo halusinasyonunun bir grup insandan bir diğerine psikozlu aktarımının gerçekliğini de kabûl etmek zorunda kalacağız ki, bu, Ufoların fizik gerçekliğinin kabûl edilmesinden çok daha fantastik ve bilim-dışı bir olgu olacaktır. Diğer bir deyişle, Ufo fenomeninin bir fizik realite olarak mevcudiyetini kabûl etmek zorundayız. Eğer Ufolar gerçekse, bu takdirde onların Uzay Araçları olmaları gerekir.»

k — Ufoların Tespit Edilen Bazı Özellikleri

Amerikan *National Enquirer* gazetesinin 27 Ocak 1981 tarihli sayısında, araştırmacıların Ufoların şu özelliklerini tespit ettikleri açıklanıyordu :

1 — Ufolar, çoğu kez, her gözlemciye insanı şaşırtacak derecede farklı gözüktürler. Çünkü, parlak ışıklardan, altın saçlı uzaylılara kadar, istedikleri her görüntüyü projekte edebilirler.

2 — Ufolar, gökyüzünü muazzam hızlarda katedebilir, imkânsız olan 90 derecelik dönüşler yapabilir ve istedikleri an ortadan kaybolabilirler. Ufolar, radar üzerinde izlenmişler, özel teçhizatla fotoğrafları çekilmiş, ve hassas cihazlarla tespit edilmişlerdir.

1 — Ufoların Geldikleri Yerler ve Uzak Üsleri

50'li yıllarda Deniz Kuvvetleri Havacılık Dairesi'nin Teknik Bilgi Bölümü'nde şef olan Deniz Binbaşı Alvin E. Moore, daha sonra da CIA'de görev almış, ve emekliye ayrıldığında, Ufo konusu üzerinde 25 yıl süresince yaptığı çalışmaları *'Uzaylıların Gizemi'* adlı bir kitapta derlemişti. Moore, bu kitabın Giriş bölümünde, aşağıdaki ilginç açıklamaları sunuyordu :

1 — Uzaylılar, onbinlerce yıldır Dünyanın yüzeyine gelmekte ve burada gözlemler yapmaktadırlar.

2 — Uzaylılardan bazıları, muhtemelen, Ay'daki yeraltı tesisleri ile Mars, Mars'ın uydusu Phoebus, Jüpiter ve Aste-reoidler'de yerleşiktirler. Fakat, 1946'dan beridir dünyaya gelmekte olan binlerce Uzaylının çoğu, muhakkak ki, Dünya'nın yakınında yer alan Üslerden, yani Dünyanın yukarılarında yerleşik olan Gök-Adalarından geliyorlar. Muhtemelen, bir kısmı da Dünyanın içindeki boşluklardan, ve daha başkaları ise, okyanusların belirli bölgeleri altında bulunan Üslerden gelmektedirler.

3 — Anlaşıldığına göre, Gök-Adaları, Dünyanın çevresinde, birkaç kuşak ya da zincir halinde yörüngeye oturmuş bulunmaktadırlar. Bunun belirtilerine, muhtemelen jet akımları ve met-cezir kuşakları ile burçlar kuşağı ışığında rastlıyoruz.

4 — Gök-Adaları ile Uçan Dairelerin göksel kimyevî maddeleri ile elektrostatik mahiyetteki, yerçekimi benzeri güçleri, Dünya üzerinde birçok etkilere yol açmıştır.

m — Himaye Faaliyeti ve Etherik Uzay Kenti

Batı Yarıküresi Ufo Orduları Komutanı Venüs'lü Ashtar ile, Galaktik Konsey'in Himaye Faaliyeti'nden Uzaylı Albay Avalon, çeşitli tarihlerde Amerikalı hassas kişi Bn. Tuella'ya verdikleri mesajlarda çok önemli bilgiler aktarmışlar ve bu arada, aşağıda yer alan açıklamaları yapmışlardır :

Ashtar : *«Bizim fizikî form içerisinde görünmemiz ya da kullandığımız Uzay Araçları'nın tezahürü, ancak, stratosferinizdeki üslerin çok yukarısında olan Karargâhımız'dan gelen*

tâlimat üzerine gerçekleşir. Bu görünme ya da tezahür etme olayları, önceden belirlenmiş bir programa uyarlar, fakat bu, saatleriniz ile takvimleriniz gibi katı bir uygulama olmayıp, büyük ölçüde, programdaki her bir sayfaya ölümlü beşerlerin gösterdikleri tepkiye bağlı olarak dikkatlice hesaplanmış olan olaylar dizisine uygun bir programdır. Verilen kararlara, manyetik türden gezegensel tesirler, astral şartlar, kürenin birçok kısmındaki değişen vibrasyon hızları gibi faktörler girer.

Albay Avalon'un yaptığı açıklama ise, Bn. Tuella'nın kendisine yönelttiği bazı sorulara cevap verirken kaydedilmiştir :

S — Albay Avalon, geçmişte bize, burada, New Mexico eyaletinde, tam üzerimizde bir Etherik Kent bulunduğu söylenmişti. Lütfen bunu bize açıklayınız?

C — Bahsettiğin Etherik Kent, çok yükseklerde, Etherik'te yerleşik olup, bu yer, hemen hemen doğrudan New Mexico'nun üzerine rastlamaktadır. Bu Kent, çok yüksek seviyeden olan birçok Göksel Varlığın ve Hiyerarşi Üyeleri'nin Mekânı'dır. Uzay Eylemi, yaptığımız her şeyde, Bu Yüce Varlıklara bağlıdır. Dünya'nın Evrimi için O Yüce Varlıkların Amaçları ve Programları çerçevesinde yardımcı olmak üzere Kâinat'ın dört köşesinden gelmiş bulunuyoruz.

S — Bu iki Kadro arasında daha başka bir ayırım yapabilir misiniz?

C — Etherik Kent'in Yüce Canları, Spiritüel ya da Etherik mahiyette olan, daha yüksek seviyeden suptil bedenlere sahiptirler. Uzay Komutası'nın üyeleri ise, kökenleri ve planetlerine göre, fizikî türden bedenler içerisindedirler. Görünüşleri çok çeşitli olup, içinde yaşamlarını sürdürebilecekleri etherlere göre bir sınırlılık gösterirler; en azından, aynen sizin astronotlarınızın giydikleri türden özel giysiler kullanırlar. Çeşitli İstasyonlarının sınırları dahilinde, kontrol altında tutulan atmosferde normal şekilde giyinirler. Onların, gerektiğinde görünmez hale gelme, kendi imajlarını yansıtmama, yahut da gene gerektiğinde kendilerini tezahür ettirme Kudretleri vardır. Etherik Kent'in Yüce Varlıkları ise, Etherik Ruh formunda olan, Yücelmiş ve Sûreti Değişmiş Bedenler içeri-

sinde olup, tabi, istedikleri herhangi bir yere istedikleri herhangi bir zamanda özgürce giderler. Ancak, Işığın Güçleri'nin planetin üzerinde sevk ve idare edilmesinde, her iki Kadro arasında tam bir işbirliği ve koordinasyon vardır. Yüce Varlıklar'ın çoğu, zaman zaman, Uzay Gemilerinde Uzaylı Kardeşlerle birlikte seyahat etmekte ve birçok Konsey'de onlarla biraraya gelmektedir.

n — ABD Başkam Carter'm Uzaylılara Mesajı

A.B.D. eski başkanlarından J. Carter'ın Voyager uzay araçlarıyla yazılı halde uzaya gönderilen mesajı :

«Bu Voyager uzay aracı, Amerika Birleşik Devletleri tarafından inşa edilmişti. Biz, Dünya planetini iskân eden 4 milyar aşkın beşer arasında, 240 milyon beşerden oluşan bir topluluğuz. Biz, beşerler, hâlâ daha ulusal devletlere bölünmüş olmamıza rağmen, bu devletler hızla, dünya çapında olan tek bir uygarlık haline gelmektedirler. Bu mesajı Kozmosa gönderiyoruz. Bu mesajın, uygarlığımızın iyice değişeceği ve Dünyanın yüzeyinin büyük ölçüde değişikliğe uğrayacağı bir milyar yıl sonrasına kadar mevcudiyetini sürdürmesi muhtemeldir. Samanyolu Galaksisi'ndeki 200 milyar yıldız arasında, bazıları —belki de birçoğu— meskûn gezegenlere ve uzayda yolculuk yapan uygarlıklara sahip olabilirler. Bu tür bir uygarlığın Voyager'in yolunu kesmesi ve bu kayıtların içeriğini anlayabilmesi halinde, mesajımız şudur: Bu, uzaktaki küçük bir dünyadan bir armağandır; seslerimizden, bilimimizden, görüntülerimizden, müziğimizden, düşüncelerimizden, ve duygularımızdan oluşan bir hatıradır. Bir gün, karşı karşıya olduğumuz problemleri çözmüş olarak, bir Galaktik Uygarlıklar Topluluğu'na katılmayı ümit ediyoruz. Bu kayıt, ümidimizi ve kararlılığımızı, ve engin ve ürkünücü bir Kâinat'taki iyi niyetimizi dile getirmektedir.»

Beyaz Saray,
16 Haziran 1977

Jimmy Carter
Amerika Birleşik Devletleri
Başkkanı

o — BM'den Uzaylılara Gönderilen Mesaj

Birleşmiş Milletler eski Genel Sekreteri Kurt Waldheim'm, Voyager uzay araçlarıyla ses kaydı halinde uzaya gönderilen mesajı :

«Dünya planetinin beşerî sakinlerinin hemen hemen tümünü temsil eden 147 üye devletten oluşan bir kuruluş olan Birleşmiş Milletler'in Genel Sekreteri olarak, planetimiz hakkına adına selâmlar gönderiyorum. Sadece barış ve dostluk arayarak, bizden istendiğinde öğretmek, eğer şanslıysak öğrenmek üzere, Güneş Sistemi'nden çıkarak Kâinat'a doğru adım atıyoruz. Planetimiz ile sakinlerinin tümünün, bizi çevreleyen muazzam Kâinat'ın küçük bir parçasından ibaret olduğunu gayet iyi biliyor, ve bu adımı tevazuyla ve ümitle atıyoruz.»

p — Uzaylılar ve Araçları Hakkında Genel Bilgiler

Aşağıda, İngiliz okült bilimcisi Benjamin Creme'in, yakın yıllarda Ufolarla ilgili olarak kendisine yöneltilen çeşitli sorulara verdiği ilginç cevapları okuyacaksınız :

S — Ufolar ile Üstadlar arasında herhangi bir ilişki var mıdır?

C — Tüm planetlerin bütün Hiyerarşileri irtibat halindedirler. Bu planetin Hiyerarşisi öteki planetlerin Hiyerarşileri ile telepatik olarak sürekli irtibat halindedir. Tüm planetlerin meskûn oldukları bir gerçektir. Bunlar bizim fizik bir beden içinde tanıyabileceğimiz varlıklarca iskân edilmiş olmaları gerekmez; örneğin Mars ve Venüs'teki varlıklar etherik maddeye bürünmüşlerdir, ve Ufolar aslında etherik maddedendirler. Onları gördüğümüzde ya da yere indiklerinde, o etherik maddenin vibrasyon hızını geçici olarak daha düşük bir hıza indirirler, ve böylece onları katı fizik haldeymişler gibi görebiliriz. Bir Marşlı ya da Venüslü ile karşılaştığınız takdirde, şu anda bu odada bir tane olabilir, herhangi birimizden farksızmış gibi görüneceklerdir. Bu durumda, fizik plân üzerindeki geçici bir tezahür sözkonusu olacaktır. Bu güneş sistemi dahilindeki tüm Hiyerarşiler'in birlikte çalışmalarından ötürü, Ufolar ile Üstadlar arasında kesin bir ilişki vardır. Ufo dediğimiz, daha yüksek planetlerden gelen Uzaylılar'ın araçları, beşeriyeti bu önümüzdeki dönem için hazırlayarak, Dünya Öğretmeni için bir spiritüel platformun inşasında son derece belirgin bir rol oynamaktadırlar. Aslında, 2'nci

Dünya Savaşı'ndan bu yana, bu planetin selâmetle korunmasına birinci dereceden katkıları olmuştur. Savaştan sonra, birkaç kez, beşeriyeti imha edebilecek ve aslında planetin kendisini yekpare bir varlık olarak mahvedebilecek olan büyük bir savaş çıkartmak suretiyle planeti yok etmenin eşiğine geldiğimiz oldu. Uzaylılar, bu planetin çevresine, onun bütünlüğünü sağlayan ve kozmik astral plândan gelebilecek aşırı bir güç neşriyatına, yani negatif kozmik kötülüğe karşı koruyan büyük bir Işık halkası yerleştirdiler. Bu planetin üzerindeki şer güçleri, enerjilerini, kozmik astral plândan edinirler. Bu negatif enerjinin planete büyük miktarlarda neşrolmasına karşı korunmaktayız. Bizim Hiyerarşimiz de bu faaliyette asli bir rol oynar. Uzaylılar ile Üstadlar çok yakın işbirliği içerisinde çalışırlar. Uzaylılar, Evrensel Yasalar üzre faaliyet gösterirler; hem enerji ekonomisi, hem de yasalar bakımından. Ufolar bu dünyanın işlerine hiç karışmazlar. Bunun hepsi de, enerjinin kendisi ve enerji dağıtımı son derece ciddi bir kontrol altında tutularak, yasa-ya uygun olarak yapılır. Önümüzdeki aylarda ve birkaç yıl boyunca, Dünya Öğretmeni'nin ortaya çıkışına ve Hiyerarşinin bu sırada sürüp giden dışa dönük tezahürüne hazırlık olarak, dünyanın her yanında Ufo faaliyetinde halihazırda meydana gelmekte olan muazzam bir artış göreceğiniz kehanetinde bulunuyorum. Uzaylılar ve Hiyerarşi, çok yakın ve uyumlu bir ilişki içinde çalışmaktadır. Uzaylılar, dünyamıza, beşeriyetin dönüştürülmesinde ve planetin, yekpare bir varlık olarak, ayakta tutulmasında büyük bir etkisi olan muazzam kozmik enerjiler neşrederler. Onların faaliyetleri sürekli ve sonu yoktur, ve hepimizin onlara büyük bir şükran borcu vardır. Uzaylılar bilimsel olarak öylesine ileri bir seviyededirler ki, bize vereceklerini şu anda kullanamazdık. Uzaylıların bilgisini teknik ve bilimsel bir seviyede kullanmaya hazır olmamız için 75 ile 125 yıl arasında bir süre gereklidir. Fakat önümüzdeki bu dönemde, şimdilerden başlamak üzere, Uzaylılar'a karşı tavrımızda tam bir yeniden yönlenmeye tanık olacaksınız. Geldikleri yere dair gerçeği kabul edeceğiz. Tüm planetlerin meskûn olduğunu, tüm planetlerde kendi Hiyerarşilerinin bulunduğunu, ve bu Hiyerarşilerin de irtibat halinde olduklarını kabul edeceğiz. Uzaylılarla kardeş ve dost olduğumuz, tek bir bütün sistem, yani Güneş Sistemi dahilinde birbirimizle kardeş olduğumuz, bazılarımız daha ileri ve bazılarımız da daha geri seviyelerde olmak üzere, hepimizin evrimsel gelişimin farklı etaplarında yer aldığı gerçeğini kabul edeceğiz. Giderek, Kozmik

Kardeşlik'teki bir zamanlar sahip olduğumuz yerimizi alacağız. Beşeriyet şuurlu olarak, kendisini, bu gezegenlerarası Kardeşliğin bir parçası olarak görecektir. Uzaylılarla birlikte çalışacağız ve zamanı geldiğinde, yani bilimimiz, Hiyerarşi üstadlarının uyarmaları sonucunda, Uzaylılar'ın bize gösterebilecekleri şeyleri kullanabileceğimiz noktaya ulaştığımızda, dünyaya gelecek ve bizimle birlikte daha uzun sreler dahilinde yaşayacak ve çalışacaklar, ve o yüce, İlâhi bilimlerini, ki onlarınki gerçekten de İlâhi bir bilimdir, dünyada açığa ıkaracaklardır.

S — Nasıl oluyor da Ufolar ortaya çıkıp tekrar ortadan kaybolabiliyorlar?

C — Ufolar ile ilgili olarak unutulmaması gereken önemli bir husus da, onların etherik mahiyette olmalarıdır. Uzaylılar etherik fizik maddedendirler, yoğun fizik maddeden değil. Bizim gördüğümüz, onların, kendilerinin ya da araçlarının vibrasyonel hızını geçici olarak, onları görebileceğimiz ve bilebileceğimiz bir seviyeye indirme yeteneklerinin sonucudur. Bu, stadların da yapabilecekleri bir şeydir. Maddeye hâkim olanlar bunu yapabilirler. Sanırım, nasıl yapılacağını bildiğiniz takdirde, bu hiç de zor bir şey değildir! Nasıl yapılacağını bilmek yeter!

S — Uzaylılar bize bakacaklar mı?

C — 'Bakmak' sözünün pek yerinde olmadığını söylemeliyim. Onlar, bizi, Karmik Yasaya uygun olarak, himaye ederler. Tabi, bir yere kadar; daha ötesine karışmazlar. Fakat, dünyadaki İnisিয়েler ile müritlerinin faaliyetleri olmasaydı, Uzaylılar dünyanın gi-dişatine karışmaları için kendilerine verilen Karmik haktan yola çıkarak pek bir şey yapamazlardı. Ancak, Dünya ğretmeni ile Hiyerarşinin Kıdemli yelerinin dış dünyadaki faaliyetleri sonucunda, Uzaylılar ile çok daha yakın ve açık bir ilişki imkân dahiline girmektedir.

S — Uzaylıların kötü olanları var mıdır?

C — Planetler iki türlüdür : Kutsal planetler ile kutsal olmayan planetler. Dünya kutsal planetlerden biri değildir. Dünya, 4'nc Dönemi'nin ya da diyebilirsiniz ki dördüncü enkarnasyonunun ortalarında olup, kozmik açıdan beşerin 3'nc ya da Transfigrasyon İnisিয়েonuna tekâbül eden o Yüce Kozmik İnisিয়েyondan henüz geçmemiştir. Bir beşer, Hiyerarşi'nin bakış açısına göre, birinci sayılan o 3'nc İnisিয়েyondan geçene kadar gerçek bir İlâhi varlık değildir. Aynı şekilde, Kozmos'taki bir planet, o planetin Logosu bu İnisিয়েyona daha yüksek seviyede tekabül eden İnisিয়েyondan geçene kadar kutsal bir planet değildir.

Mars, üzerinde üç seviye ya da bölge, diyelim ki A, B ve C bölgeleri bulunan bir planettir. A bölgesi çok ileri seviyeden olup, gerçekten de son derece ileri seviyeden varlıkları barındırır. B bölgesinde oldukça ileri seviyede olan varlıklar bulunur. C bölgesi ise karanlık bir gecede karşılaşmayı istemeyeceğiniz varlıklara sahiptir! Her halükârda, oradaki kötülük türü bu planet üzerinde rastlanan cinsten değildir. Çünkü Mars planeti, bir bütün olarak, söz gelimi Tanrı'nın İradesi'nin ana görüşü dahilinde yer alır. Mars da orta dönemde yani 4'ncü Dönemi'nde olup, kutsal bir planet değildir. Dolayısıyla da kötülük orada da vardır. Mars, bizim olmadığımız bir şekilde, şuurlu olarak Yol'un üzerindedir. Hiyerarşi temas halindedir ama, bu planetin yani dünya üzerindeki beşeriyet, bir bütün olarak, Uzaylılarla muhakkak ki teması kaybetmiştir. Biz, Uzaylılarla temas kurmamız bir yana, öteki planetlerin meskûn olduklarına dahi inanmıyoruz. Ne var ki, bu temas zihin ortamı vasıtasıyla mümkündür. Eğer şuur yeterince yüksekse, ortak bir unsur oluşturan zihin vasıtasıyla kozmosun her yanında temas mümkündür. Fakat, tabi, bu Kozmik Şuura sahip olanlar ancak en yüksek seviyeden Varlıklardır. Telepati bir gerçektir; doğadaki, yaradılıştan olan bir gerçektir, beşerin varlığının doğal bir parçasıdır. Öteki planetlerde kötülük mevcuttur ama, oralarda, bu planetin üzerindeki kötülüğün hiç de kolaylıkla kontrol altına alınamadığı bir şekilde kontrol altında tutulur.

S — Örneğin onlar bize karşı kötü hisler beslemezler, değil mi?

C — Evet, işlerini kendi çerçeveleri dahilinde ellerinden geldigince yaparlar ama, biz de korunmaktayız; bütün bunlar yasalara tâbidir. Bir zamanlar, çok yüksek seviyeden olduklarını düşünebileceğimiz planetlerden gelen oldukça karanlık varlıklar, kendi arzularına bağlı olarak buraya gelebilirlerdi. Bu varlıklar çok sayıda kişiyle temas kurdular ve bu bir süre devam etti. Bu temaslar sona erdirilmiş bulunmaktadır. Bu planet üzerinde yapılan temaslar yasalarla yönetilirler, ve artık bireysel türden bu temaslar ortadan kalkmıştır. Bunu açıklamak zordur ve bu, gerilim ve tip bakımından farklı olan bir kötülüktür. En kötü türden bir kozmik kötülük vardır ki, faaliyet halinde olup, daha yüksek seviyelere doğru taşmaya çalışır. Fakat her halükârda, gezegen-sel vatandaşların çoğunluğu Tanrı'yla temas halindedirler. Yolu bilirler. Oralarda da kötü kişiler vardır ama, bir planet olarak yollarını kaybetmiş değillerdir. Biz ise yolumuzu kaybettik, sözün tam anlamıyla geriye gittik ve yardıma ihtiyacımız var. Uzaylılar da bize yardım etmektedirler.

S — Öteki planetleri nasıl etkiliyoruz?

C — Gerçek şudur ki, bu planet ile bu planetin üzerindeki beşeriyet, Güneş Sisteminin tümünü kuşatan bir Kardeşliğin parçaları olup, birbirleriyle yakın ilişki içindedirler. Bu planetten çıkan enerji diğer bütün planetlere neşrolur ve diğer bütün planetlerden çıkan enerji de bu planet de dahil olmak üzere tüm planetlere neşrolur. Bu, yakın bir karşılıklı enerji ilişkisidir. Bunu ve düşüncelerimiz ile eylemlerimizin önce bu planetin ayrası üzerinde bir etki yarattığını ve onun da bu sistemdeki öteki planetlerin her birini etkilediğini idrak etmeliyiz. Bu planetten neşrolan ışık ve enerjinin nispeten düşük bir vibrasyonda olmasına yol açacak tarzda yanıt verdiğimiz takdirde Güneş Sisteminin bir bütün olarak ilerleyişini engellemiş olmaktadır.

S — Bütün bu uzay araştırmaları ve Ay'a gidilmesi konusunda ne düşünüyorsunuz?

C — Uzay araştırmalarının çok olumlu olduğuna inanıyorum. Uzay araştırmaları, beşeriyete, büyük bir galaksinin, adına 'uzay' dediğimiz fantastik bir Varlığın içinde yer alan ufacık bir merkez olan devasa bir güneş sistemi dahilindeki küçücük bir merkezden ibaret olduğumuzun idrak edilme sürecini başlatma katkısında bulunmuştur. Bu idrak edişe doğru ilk adımımızı, uzay roketlerimizi Ay'a ve öteki planetlere göndererek atmış olduk. Kendimizi bir ailenin bir parçası olarak idrak etmeye başlıyoruz ve genel olarak Ufolar denilen olguya karşı duyulan yoğun ilgi de bunun bir veçhesidir. Beşeriyet, Kâınatta yalnız olmadığını, Güneş Sisteminde yalnız olmadığını idrak etmeye başlamaktadır. Uzaylılar bizim kardeşimizdirler. Biz, Güneş Sisteminin tümünü kapsayan ve aynen bizim üzerinde yer aldığımız tezahür plânının, yani fizik plânın üzerinde bulunma mecburiyetinde olmayan bir ailenin bir parçasıyız. Aslında, farklı planetlerin madde veçheleri de değişir. Örneğin Venüs'e gittiğiniz takdirde, hiçbir şey göremezsiniz. Venüs meskündür ama, bizim en yüksek seviyedeki etherik enerjimiz onların en düşük seviyedeki etherik enerjilerini oluşturur. Onlar, bizim bittiğimiz yerde başlarlar.

S — Amerikan NASA kuruluşu ile Sovyetler'in kirlenmeye yol açtıklarını ve dünyanın ekolojik dengesini bozduklarını sanıyordum, ne dersiniz?

C — Hayır. Aslında, hem Rusya'daki hem de Amerika'daki uzay programlarının ilerleyişi, ancak ilgili bilim adamlarının zihinlerinin Hiyerarşi tarafından doğrudan etkilenmesi sayesinde mümkün olmuştur. Burada, sadece bizim Hiyerarşimiz değil, daha yüksek seviyedeki bazı planetlerin Hiyerarşileri de söz konusudur. Dolayısıyla, görüyorsunuz ki bu süreç tamamiyle Hiyerarşinin plânladığı şekilde gerçekleşmektedir.

S — Dünyanın hükümetleri Ufolar gerçeğinden korkuyor ve bizi bu konuda karanlıkta mı bırakıyorlar?

C — Bay Carter'ın, seçim propagandası sırasında alışıl gelmiş seçim vaatlerinden olmak üzere, Amerika'daki Devlet Bakanlığı ile Savunma Bakanlığının elinde tuttuğu, gizlilik derecesiyle tasnif edilmiş olan enformasyonu açığa çıkarmaya söz vermiş olması ilginçtir, ve şimdi bunun gizlilik derecesi kaldırılmakta olup, açığa çıkarılacağını sanıyoruz [bu, gerçekleşmemiştir]. Bu atılım, UFO fenomeni hakkında Amerika'da mevcut olduğu kuşku götürmeyen muazzam miktarda bir enformasyonun açığa çıkmasını sağlamalıdır. Ben, kendi Hava Bakanlığımızdaki, gizlilik derecesiyle tasnif edilmiş olan enformasyonu havi dosyaları, ama muhtevalarını değil, şahsen görmüş bulunuyorum. Elllerinde, deneyimleri hakkında konuşmaları yasaklanmış olduğunu bildiğim Hava Kuvvetleri Personelinin vermiş olduğu çok sayıda raporun bulunduğu kuşku götürmez. Resmî görüşe göre Ufolar bu ülkenin savunması için bir tehdit teşkil etmemekte ve dolayısıyla da hükümetin onlarla ilgilenmesi için bir sebep bulunmamaktadır. Bunun, şu hususların kabûlü anlamına geldiği muhakkaktır: a — Ufolar mevcuttur; b — Ufolar dosttur. Ufolar gerçeğinden korkmaktan ziyade, sanırım bu fenomenle nasıl başa çıkacakları konusunda gerçekten de ne yapacaklarını bilmemektedirler.

S — Bunun, uzayla kurulan yeni temasla bir şekilde ilgili olması sizce sözkonusu olabilir mi?

C — Evet, gerçekten de çok ilgilidir. Tüm planetlerin Hiyerarşileri birlikte çalışırlar. İstedikleri takdirde, sürekli olarak telepatik irtibat halinde bulunurlar. Ufolar, yüksek seviyeden bazı planetlerin araçları, esas olarak bir Spiritüel Misyon olan bir faaliyet üzre buradadırlar. Bu misyonun bir amacı da, Işığın Güçleri bir enerji dengesine erişene kadar bu planeti ayakta tutmaktır. Bu, başarılmıştır. 1956 ile aşağı yukarı 1959 sonları arasında, dünyanın kavşak noktasında yer aldığı bir dönem olmuştur. Dünyanın geleceği gerçekten de muallâktaydı, ve Hiyerarşi ile yüksek seviyeden bazı planetlerin, özellikle de Mars ile Venüs'ün Hiyerarşileri'nin harcadıkları tüm çabalar, bir anlamda planetin üzerinde patlamakta olan ve tırmanışa geçen kötülüğü dengelemek için kullanılmıştı. Bu, şer güçlerinin, Kova Burcu Spiritüel Çağının başlatılmasını, Hiyerarşinin dış dünyada tezahür edişini ve Dünya Öğretmeni'nin ortaya çıkışını önlemek için gösterdikleri çabanın sonuncusuydu. Büyük miktarda olmak üzere, daha başka çalışmalar da yapılmıştır. Atmosferimizde, nehirlerimizde, sarnıçlarımızda ve okyanuslarımızda büyük miktarlarda bulunan ve aksi takdirde planeti zehirleyecek olan negatif nükleer radyasyon tesirsiz hale getirilmiştir. Planetimiz bir dereceye kadar zehirlenmiş bulunmaktadır ama, Uzaylı Kardeşlerimizin faaliyetleri olmasaydı, şu anda yaşanmaz bir halde olacaktı.

AÇIKLAMA

1982 yılı, beşeriyet için birçok bakımlardan bir dönüşüm yılıdır ve yeni bir dönemin bazı bakımlardan başlangıcı sayılabilir. Bilgi Çağına Giriş ve Çağrı isimli yapıtlarımızda anlatıldığı gibi, özellikle Kaliforniya fay hattının çok kritik bir safhada olduğu ve A.B.D. yeraltı ve üstü nükleer denemelere devam etmesi halinde, bu kıta kırığının, okyanus altında gömülmesine yol açacak ve ardından anlatılması çok zor felâketlerin geleceğini, Uzaylılar, 1980'lerde söylediler. Buna rağmen, 1981 yılında A.B.D. kendi açıklamalarına göre 16 yeraltı nükleer denemesi yaptı. Büyük felâketlerin bir habercisinin de St. Helen yanardağının tekrar faaliyete geçmesi olduğu bilinmektedir. TRT, 20 - 3 - 1982, saat 11.00 haberlerinde, St. Helen yanardağının faaliyete geçtiği ve 13 km yükseklikte bir kül bulutu meydana getirdiği şeklinde bir haber verdi. Ertesi gün, Japonya'da 7,3 şiddetinde ve daha ertesi gün ise İtalya'da yine güçlü bir deprem oldu. Mart - 1982'de kıyamet kopmadı diye zevkle tepinenler kıyametin ne demek olduğunu ve ne anlama geldiğini yakınlarda iyice öğrenecekler ve artık kaçacak bir yerleri de olmayacaktır.

Öte yandan, Şubat 1982'de, Yüksek Âlem'deki Rehberleri Halûk Egemen'e,'deki büyük dağ-ıçi Ufo Üsleri ile ilgili bilgi verirlerken, bu arada bir de Ufo kazasından bahsedilerek, bunun da bazı vizyonları gösterilmişti. Mart 1982'de bir arkadaşımız, Ankara'dan dönerken, yanında oturan kişi ile sohbetleri sırasında, o kişi, Niğde Aksaray üzerinde 1970'lerden önce iki Ufo çarpışması haberini, 1969 veya 1970 yıllarında yayınlanan bir MTA dergisinde okuduğunu, fakat dergide bu haberin, iki meteor çarpışması olarak verildiğini ve düşen parçaların yapılan analizlerinden hiçbir şey anlaşılmadığını ve tam bir analiz için ise MTA'da yeterli cihaz bulunmadığını o yazıda okuduğunu söyler ve bu derginin bir arkadaşında olduğunu da belirtir. Arkadaşı olan kişi, sanki kendisinden bir define plânı istemişcesine garip bir tutumla o dergiyi veya hiç olmazsa fotokopisini veya tarih ve sayısını vermeyi reddetmiş ve kendisinden bunu isteyen arkadaşıyla da bozuşmuştur!.. 25.3.1982 tarihli Cumhuriyet Gazetesinde, Uzayda yörünge uçuşu yapan Mekik Uzay Aracı içerisinde, periyodik olarak 90 dakikada bir meçhul sinyaller ortaya çıktığı ve nedeninin belirlenemediği şeklinde bir haber çıktı. Aynı yabancı sinyallerin, diğer uzay araçlarında da duyulduğunu hatırlayınız.

- Uçan Daire olaylarının gerçekliğini, karşikonulmaz kanıtlarıyla bu yapıtta göreceksiniz.
- Dürüst bilim adamlarının, uçan dairelerin ve uzaylıların varlıklarını kabûl eden açıklamaları.
- Birleşmiş Milletler'de yapılan Ufo Sempozyumu, katılan ünlü kişiler ve benimsenen görüşler.
- Uçan Daire olayları ile ilgili çeşitli devletlerin resmi arşivleri ve içindekiler.
- Ufo olaylarının belgesel kısa tarihçesi ve yeryüzü üzerindeki yoğun Ufo akınları.
- Birleşmiş Milletler ve A.B.D. Başkanlarının, uzaylılara gönderdikleri sesli ve yazılı mesajları.
- Yeryüzünün her yanında oluşan üçyüz milyona yakın Ufo olayının etkilerinin ortak yanları.
- İki ay süresince çeşitli kentlerimizdeki elli küsur Ufo olayı ve İniş hazırlıkları.
- Niğde — Aksaray Ufo olaylarının bilimsel incelenimleri ve belgesel kanıtları.

17 Resim... 12 Şekil... 2 Şema... 1 Harita.

Ufo Olaylarının Belgesel Kitabı.

54